

2024/1787

2024.7.15.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/1787 RENDELETE

(2024. június 13.)

az energiaágazaton belüli metánkibocsátás csökkentéséről és az (EU) 2019/942 rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A metánt csak a szén-dioxid (CO₂) előzi meg az éghajlatváltozáshoz való teljes hozzájárulás tekintetében, és megközelítőleg a jelenlegi felmelegedés harmadáért felelős. Az elmúlt évtizedben világszerte jelentősen megnőtt a légkörben lévő metán mennyisége.
- (2) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) keretében létrehozott Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) hatodik értékelő jelentésében azt a megállapítást tette közzé, hogy 2030-ig az emberi eredetű metánkibocsátás nagymértékű csökkentésére van szükség a globális felmelegedés 1,5 °C-ra történő korlátozásához. Az említett jelentés rámutat, hogy bár a metán átlagos légköri tartózkodási ideje rövidebb (10–12 év), mint a szén-dioxidé (több száz év), az üvegházhatása 20 éves időszakra vetítve több mint 80-szorosa a szén-dioxidénak. Konkrétabban, miközben a metán globális felmelegedési potenciálja 100 éves időtávon 29,8-szerese, 20 éves időtávon 82,5-szerese a szén-dioxidénak az IPCC szerint.
- (3) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség az európai levegőminőségről készített 2020. évi jelentéséből úgy tűnik, hogy a metán a talajközeli ózon prekursor gáza és hozzájárul a légszennyezéshez. A metánkibocsátás kezelése nemcsak a környezetre és az éghajlatra irányulna, hanem az emberi egészség védelmére is jótékony hatást gyakorolna.
- (4) Az ENSZ Környezetvédelmi Programja (UNEP) és az Éghajlat és Tiszta Levegő Koalíció közelmúltbeli becslései szerint a rendelkezésre álló célzott intézkedéseken és az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival összhangban lévő további intézkedéseken alapuló, 2030-ig elerendő 45 %-os metánkibocsátás-csökkentés révén 2045-re 0,3 °C-os globális felmelegedés válna elkerülhetővé.
- (5) A Nemzetközi Energia Ügynökség World Energy Balances („Globális energiamérlegek”) elnevezésű online adatszolgáltatása szerint az Unió a világ legnagyobb fosszilisenergia-importőre, és mint ilyen, a globális metánkibocsátás egyik fontos hajtóerejét képviseli.
- (6) Az európai zöld megállapodás egymást kölcsönösen erősítő, átfogó intézkedéseket és kezdeményezéseket foglal magában, amelyek célja, hogy az Unió legkésőbb 2050-re klímaselemlegessé váljon. Az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményében a Bizottság jelezte, hogy meg fogja könnyíteni a gázágazat

⁽¹⁾ HL C 323., 2022.8.26., 101. o.

⁽²⁾ HL C 498., 2022.12.30., 83. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2024. április 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. május 27-i határozata.

dekarbonizációját, többek között az energetikai metánkibocsátás kérdésének kezelésével. A Bizottság 2020 októberében elfogadta a metánkibocsátás csökkentésére irányuló uniós stratégiát (a továbbiakban: a metánstratégia), amely intézkedéseket határoz meg a metánkibocsátás Unión belüli – többek között az energiaágazaton belüli –, valamint globális szintű csökkentése céljából. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete⁽⁴⁾ rögzítette a gazdaság egészére vonatkozó, legkésőbb 2050-re megvalósítandó klímasemlegességi célkitűzést, és 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55%-os Unión belüli kötelező csökkentési kötelezettségvállalást is megállapított a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás (az elnyelések levonása utáni kibocsátás) tekintetében. Az e rendeletjavaslatot kísérő hatásvizsgálatból következik, hogy a metánra vonatkozó jogalkotási javaslat keretében előnyben részesített szakpolitikai alternatíva, illetve az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag jogalkotási csomag előfeltevései alapján a 2030-ra előrevetített, olajhoz, gázhoz és szénhez kapcsolódó metánkibocsátás 77%-a társadalmi és környezeti szempontból költséghatékony módon csökkenthető. Ez pozitívan járulna hozzá a globális felmelegedés 1,5 °C-ra való korlátozásához, és lehetővé tenné az Unió számára, hogy valódi vezető szerepre tegyen szert a metánkibocsátás elleni küzdelem és az energiabiztonság megerősítése terén.

- (7) A metánkibocsátás az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott, 2030-ra kitűzött uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célok és az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ szerinti kötelező nemzeti kibocsátáscsökkentési célok hatálya alá tartozik. Jelenleg azonban nem létezik olyan uniós jogi keret, amely konkrét intézkedéseket határozna meg az energiaágazaton belüli, emberi eredetű metánkibocsátás csökkentésére. Emellett, miközben az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾ az ásványolaj és a gáz finomításából származó metánkibocsátásra ugyan kiterjed, az energiaágazat egyéb tevékenységeiből származó metánkibocsátásra nem terjed ki.
- (8) Ezzel összefüggésben e rendelet az olajnak és a fosszilis gáznak az upstream feltárása és kitermelése, –az inaktív kutakban, az ideiglenesen lezárt kutakban és a véglegesen lezárt és felhagyott kutakban felmerülő, a fosszilis gáz gyűjtése és feldolgozása, a gáz szállítása és elosztása során, továbbá a föld alatti gáztárolók, valamint a cseppfolyósított földgáz (a továbbiakban: LNG) létesítmények esetében felmerülő metánkibocsátás csökkentésére alkalmazandó. Ez a rendelet alkalmazandó az aktív mélyművelésű és külszíni szénbányák, valamint a bezárt vagy felhagyott mélyművelésű szénbányák vonatkozásában is.
- (9) Az olaj-, gáz- és szénágazatban a metánkibocsátás pontos mérésére, nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére, valamint a kibocsátásnak a – többek között szivárgásészlelési és -javítási vizsgálatok (LDAR-vizsgálatok), valamint a lefűtás és fáklyázás korlátozása révén történő – csökkentésére vonatkozó szabályokat megfelelő uniós jogi keretbe kell foglalni, biztosítva ugyanakkor a munkavállalók metánkibocsátással szembeni védelmét. Az e rendeletben rögzített szabályoknak fokozniuk kell a fosszilis energia Unióba irányuló importjával kapcsolatos átláthatóságot, és az egész világon hozzá kell járulniuk a metánkibocsátás-csökkentési megoldások szélesebb körű elterjedéséhez. A globális felmelegedési potenciálra vonatkozóan 20 és 100 éves időtávlatot kell alkalmazni.
- (10) Az e rendelet szerinti kötelezettségeknek való megfelelés valószínűleg beruházásokat igényel a szabályozott vállalkozások részéről, és az ilyen beruházásokhoz kapcsolódó költségeket a hatékonysági elvekre is tekintettel kell figyelembe venni a díjak megállapításánál. A szükséges költségek nem róhatnak aránytalan pénzügyi terhet a végfelhasználókra és a fogyasztókra.
- (11) Minden tagállamnak ki kell jelölnie legalább egy illetékes hatóságot, amelynek felügyelnie kell, hogy az üzemeltetők, a vállalkozások, a bányauzemeltetők és az importőrök ténylegesen eleget tesznek az e rendeletben meghatározott kötelezettségeknek, és értesítenie kell a Bizottságot az illetékes hatóság kijelöléséről és az abban bekövetkező bármilyen változásról. Az említett illetékes hatóságoknak elegendő pénzügyi és humán erőforrással kell rendelkezniük, és meg kell hozniuk az ahhoz szükséges valamennyi intézkedést, hogy a kifejezetten rájuk ruházott feladatokkal összhangban biztosítsák az e rendeletnek való megfelelést [...]. Az illetékes hatóságoknak kapcsolattartó pontot kell létrehozniuk. Figyelembe véve az energiaágazati műveletek és a metánkibocsátás határokon átnyúló jellegét, az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük egymással és a Bizottsággal. Ezzel összefüggésben a szoros együttműködés elősegítése érdekében a Bizottságnak és az illetékes hatóságoknak közösen létre kell hozniuk az e rendeletet alkalmazó hatóságok hálózatát, amelyhez az információcseréhez és a bevált gyakorlatok megosztásához szükséges intézkedések társulnak, és amely lehetőséget biztosít a konzultációkra is.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

- (12) E rendelet zökkenőmentes és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságnak támogatnia kell a tagállamokat az (EU) 2021/240 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁷⁾ létrehozott Technikai Támogatási Eszközön keresztül, amely testre szabott technikai szakértelmet biztosít a reformok – köztük az energiaágazat metánkibocsátásának csökkentését elősegítő reformok – megtervezéséhez és végrehajtásához. E technikai támogatás magában foglalhatja például az igazgatási kapacitás megerősítését, a jogszabályi keretek harmonizálását és a vonatkozó bevált gyakorlatok megosztását.
- (13) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok elláthassák feladataikat, az üzemeltetőknek, vállalkozásoknak, bányüzemeltetőknek és importőröknek minden szükséges segítséget meg kell adniuk az említett hatóságok számára. Ezen túlmenően az üzemeltetőknek, a vállalkozásoknak, a bányüzemeltetőknek és az importőröknek az illetékes hatóságok által meghatározott határidőn belül vagy az illetékes hatóságokkal egyeztetett bármely más határidőn belül meg kell tenniük az illetékes hatóságok által meghatározott valamennyi szükséges intézkedést.
- (14) Az illetékes hatóságok rendelkezésére álló egyik fő mechanizmusnak az ellenőrzésnek kell lennie, beleértve a dokumentáció és a nyilvántartások vizsgálatát, a kibocsátásméréseket és a helyszíni ellenőrzéseket is. Az illetékes hatóságok által végzett, az egyes telephelyekhez kapcsolódó kockázatok – például környezeti kockázatok – értékelése alapján rendszeresen ellenőrzéseket kell végezni. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a számukra rendelkezésére álló, kialakított ellenőrzési mechanizmusokat és bevált gyakorlatokat. Ezenkívül ellenőrzéseket kell végezni a megalapozott panaszok és a meg nem felelés eseteinek kivizsgálása céljából, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a szerkezeti elemek javítására vagy cseréjére és a kibocsátáscsökkentési intézkedésekre e rendeletnek megfelelően kerüljön sor, továbbá az importőrök e rendeletnek való megfelelésének rendszeres ellenőrzése céljából. Amennyiben az illetékes hatóságok e rendelet súlyos megsértését állapítják meg, az üzemeltető, a vállalkozás, a bányüzemeltető vagy az importőr által meghozandó korrekciós intézkedésekre vonatkozó értesítést kell kiadniuk. Az illetékes hatóságok számára alternatív megoldásként lehetővé kell tenni, hogy úgy dönthessenek, utasítják az üzemeltetőt, a vállalkozást, a bányüzemeltetőt vagy az importőrt, hogy jóváhagyás céljából nyújtsa be számukra a jogsértés orvoslását célzó korrekciós intézkedéseket. Az illetékes hatóságoknak nyilvántartást kell vezetniük az ellenőrzésekről, a releváns információkat pedig a 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi iránylevel ⁽⁸⁾ összhangban nyilvánosan elérhetővé kell tenni.
- (15) Annak meghatározása érdekében, hogy e rendelet megsértése mennyire súlyos, az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a környezeti károkat és a humán biztonságra és egészségre gyakorolt hatást, valamint mérlegelniük kell annak valószínűségét, hogy a jogsértés jelentős mértékben befolyásolja az adatok megbízhatóságát és az e rendelet szerinti nyomkövetési és jelentéstételi kötelezettségek megalapozottságát.
- (16) Tekintettel az egyes metánkibocsátó források városi vagy lakott területekhez való közelségére, valamint az egészségre, a környezetre és az éghajlatra gyakorolt hatásukra, lehetőséget kell biztosítani a természetes vagy jogi személyeknek arra, hogy kellően megalapozott panaszt nyújtsanak be az illetékes hatóságokhoz e rendelet lehetséges megsértésével kapcsolatban. Lehetővé kell tenni ebben az összefüggésben, hogy az európai igazságügyi portálon a tagállamok által rendelkezésre bocsátott releváns információk, különösen az illetékes hatóságok elérhetőségei, a panasztételi eljárás legfontosabb lépései, valamint a jogok és az alapvető követendő szabályok megtalálhatók legyenek. Az illetékes hatóságoknak folyamatosan tájékoztatnia kell a panaszosokat az eljárásról és a meghozott határozatokról, valamint a panasz benyújtásától számított észszerű időn belül jogerős határozatot kell kapniuk.
- (17) A megalapozott hitelesítési keretrendszer javítja a jelentett adatok hitelességét. Emellett a metánkibocsátási mérések részletezettsége és technikai összetettsége is megkívánja az az üzemeltetők, vállalkozások, bányüzemeltetők és importőrök által jelentett metánkibocsátási adatok megfelelő hitelesítését. Miközben lehetőség van az önHITELESÍTÉSRE, a harmadik fél általi hitelesítés nagyobb függetlenséget és átláthatóságot biztosít. A harmadik fél általi hitelesítés emellett olyan összehangolt kompetenciákat és olyan szintű szakértelmet tesz elérhetővé, amely nem feltétlenül áll minden állami szerv rendelkezésére. A hitelesítőknek egy akkreditáló testület által a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁹⁾ összhangban kibocsátott akkreditálással, vagy a 765/2008/EK rendelet szerinti akkreditálással összehasonlítható egyéb engedéllyel kell rendelkezniük. A független hitelesítőknek tehát biztosítaniuk kell, hogy az üzemeltetők, vállalkozások, bányüzemeltetők és importőrök által készített kibocsátási jelentések pontosak legyenek és megfeleljenek az e rendeletben meghatározott követelményeknek. A hitelesítési tevékenységeknek összhangban kell lenniük a hitelesítőkre vonatkozó európai vagy egyéb nemzetközi szabványokkal és módszertanokkal, és kellően figyelembe kell venniük a hitelesített tevékenységek jellegét. A hitelesítőknek felül kell

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/240 rendelete (2021. február 10.) a Technikai Támogatási Eszköz létrehozásáról (HL L 57., 2021.2.18., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) az akkreditálás előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

vizsgálni a kibocsátási jelentésekben szereplő adatokat, hogy értékeljék az adatok megbízhatóságát, hitelességét és pontosságát. Az adatok pontosságának biztosítása érdekében a hitelesítőknél adott esetben előre bejelentett, illetve előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseket kell végezniük. A hitelesítőknél az illetékes hatóságoktól elkülönülten kell működniük, és függetlennek kell lenniük az üzemeltetőktől, a vállalkozásoktól, a bányáüzemeltetőktől és az importőröktől, akiknek minden szükséges segítséget meg kell adniuk a hitelesítők számára a hitelesítési tevékenységek lehetővé tételéhez vagy megkönnyítéséhez, különösen a telephelyekre való bejutást és a dokumentáció vagy nyilvántartások bemutatását illetően.

- (18) A Bizottságnak, az illetékes hatóságoknak és a hitelesítőknél az e rendelet szerinti feladataik teljesítése és hatáskörük gyakorlása során figyelembe kell venniük a nemzetközi szinten – például a Nemzetközi Metánkibocsátási Megfigyelőközpont (IMEO) által – rendelkezésre bocsátott információkat, különösen az adatok összesítése és elemzése vonatkozásában alkalmazott módszertanokat, valamint az üzemeltetők, vállalkozások, bányáüzemeltetők és importőrök által a kibocsátási jelentéseikben foglalt adatok számszerűsítésére alkalmazott módszertanok és statisztikai folyamatok hitelesítése tekintetében. E tekintetben a referenciakritériumok közé tartozhatnak az olaj- és gázipari metánkibocsátással foglalkozó partnerség (OGMP) által kidolgozott jelentéstételi keret, technikai útmutató dokumentumok és jelentéstételi sablonok.
- (19) Az Unió az UNEP-pel, az Éghajlat és Tiszta Levegő Koalícióval és a Nemzetközi Energia Ügynökséggel partnerségben 2020 októberében hozta létre, és a G20-ak 2021. októberi csúcstalálkozóján mutatta be az IMEO-t. Az IMEO feladatai közé tartozik a globális emberi eredetű metánkibocsátással kapcsolatos adatok összegyűjtése, egyeztetése, ellenőrzése és közzététele. Az IMEO szerepet játszhat a szuperkibocsátók korai felismerési és figyelmeztető rendszer segítségével történő azonosításában.
- (20) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) ⁽¹⁰⁾ és az UNFCCC keretében létrejött Párizsi Megállapodás (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) ⁽¹¹⁾ részes feleként az Uniónak évente jelentést kell készítenie az emberi eredetű üvegházhatásúgáz-kibocsátással kapcsolatos – a tagállamok nemzeti üvegházhatásúgáz-kibocsátási jegyzékeit összesítő – jegyzékről, amelyet az IPCC által elfogadott, bevált gyakorlatokon alapuló módszertanok alkalmazásával kell összeállítani.
- (21) Az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹²⁾ értelmében a tagállamoknak jelenteniük kell a Bizottságnak az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékben szereplő adatokat, valamint be kell számolniuk nemzeti előrejelzéseikről. E rendelet értelmében a jelentést az UNFCCC jelentéstételi iránymutatásai alapján kell elkészíteni, és a jelentés gyakran a közvetlen forrásszintű mérések helyett alapértelmezett kibocsátási tényezőknél alapul, ami bizonytalanságot teremt a kibocsátások eredetét, gyakoriságát és nagyságrendjét illetően.
- (22) Az UNFCCC jelentéstételi rendelkezéseinek megfelelően jelentett országadatokat az IPCC iránymutatásaival összhangban különböző jelentéstételi szintek szerint nyújtják be az UNFCCC titkárságának. Ebben az összefüggésben az IPCC általában magasabb szintű módszerek alkalmazását javasolja azon kibocsátási források esetében, amelyek az abszolút értékben kifejezett szint, tendencia vagy bizonytalanság szempontjából jelentős hatással vannak egy ország üvegházhatásúgáz-jegyzékének egészére.
- (23) Az egyes szintek a módszertani összetettség egy adott mértékének felelnek meg. Három szint áll rendelkezésre. Az 1. szintű módszerek jellemzően az IPCC alapértelmezett kibocsátási tényezőit használják, és e módszerek esetében a legalapvetőbb és legkisebb bontásban megadott tevékenységi adatokra van szükség. A magasabb szintek általában összetettebb módszereket és forrás-, technológia-, régió- vagy országspecifikus kibocsátási tényezőket alkalmaznak, amelyek gyakran méréseken alapulnak, és ezek esetében általában nagyobb bontásban megadott tevékenységi adatokra van szükség. A 2. szint az alapértelmezett kibocsátási tényezők helyett kifejezetten országspecifikus kibocsátási tényezők alkalmazását írja elő, miközben a 3. szint üzemenkénti adatokat vagy méréseket kíván meg, és magában foglalja az egyes létesítmények szintjén forrástípusonként elvégzett szigorú, alulról felfelé irányuló értékelés alkalmazását is. Az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatások 2019. évi pontosításában az IPCC kifejtette, hogy az 1. szintről a 3. szintre való előrelépés azt jelenti, hogy a metánnal kapcsolatos kibocsátások mérése nagyobb bizonyossággal szolgál.
- (24) A tagállamok eltérő gyakorlatot alkalmaznak azzal kapcsolatban, hogy az energiával kapcsolatos metánkibocsátásokat milyen szinten jelentik az UNFCCC titkárságának. A nagy kibocsátó források esetében a 2. szintű jelentéstétel összhangban van az IPCC jelentéstételi iránymutatásaival, mivel a 2. szint magasabb szintű módszernek minősül. A szén, a földgáz és az olaj kitermeléséből származó metánkibocsátás esetében a legalacsonyabb, 1. szintű jelentéstétel még mindig nagyon gyakori számos tagállamban. Ennek eredményeképpen az energetikai metánkibocsátás becslési módszertanai és jelentéstétele tagállamonként eltérőek.

⁽¹⁰⁾ HL L 33., 1994.2.7., 13. o.

⁽¹¹⁾ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

- (25) Jelenleg számos országban továbbra is az önkéntes iparági kezdeményezések a metánkibocsátások számszerűsítésének és csökkentésének legfőbb eszközei. Az energiaágazat egyik legfontosabb, az ipari szereplők által vezetett kezdeményezése az UNEP és az Éghajlat és Tiszta Levegő Koalíció által a metánkibocsátás mérésére és jelentésére szolgáló önkéntes kezdeményezésként 2014-ben létrehozott OGMP, amelynek igazgatótanácsában a Bizottság is képviselteti magát. Az OGMP a bevált gyakorlatok megállapítására összpontosít, hogy javítsa a metánkibocsátás számszerűsítésére és kezelésére vonatkozó globális információk elérhetőségét, valamint ösztönözze a metánkibocsátás csökkentésére irányuló intézkedéseket. Az OGMP szabványok és módszertanok kidolgozására irányuló munkájában kormányok, civil társadalmi szereplők és vállalkozások egyaránt részt vesznek. Az UNEP OGMP 2.0 programjához eddig több mint 115 vállalat csatlakozott, amelyek öt kontinens több mint 60 országában rendelkeznek eszközökkel, és a világ olaj- és gázkitermelésének több mint 35 %-át, valamint az LNG-forgalom több mint 70 %-át képviselik. Az OGMP 2.0 keretrendszer a dinamikus metánkibocsátási szabványok legfrissebb változata, amely megfelelő alapot nyújthat a megbízható tudományos szabványokon alapuló metánkibocsátási szabványokhoz.
- (26) Ennek fényében javítani kell a metánkibocsátás mérését és a jelentett adatok minőségét, többek között az Unióban előállított és felhasznált energiához kapcsolódó metánkibocsátás fő forrásaival kapcsolatban. Biztosítani kell továbbá a forrásszintű adatok elérhetőségét és a metánkibocsátás megalapozott számszerűsítését, ezáltal növelve a jelentéstétel megbízhatóságát, valamint a megfelelő kibocsátáscsökkentési intézkedések alkalmazási körét.
- (27) A számszerűsítés és a jelentéstétel hatékonnyá tétele érdekében arra kell kötelezni az üzemeltetőket és a vállalkozásokat, hogy forrásonként számszerűsítsék és jelentsék a metánkibocsátást, valamint bocsássák a tagállamok rendelkezésére az összesített adatokat annak érdekében, hogy a tagállamok javítani tudják a jegyzékeik és jelentéseik pontosságát. Ezen túlmenően a jelentett adatok hatékony hitelesítésére is szükség van. Az üzemeltetőknek és a vállalkozásoknak – adminisztratív terheik minimalizálása érdekében – évente kell jelentést tenniük.
- (28) E rendelet, amely az OGMP 2.0 keretrendszer vonatkozó részeire épül, hozzájárul olyan megbízható és megalapozott adatok gyűjtéséhez, amelyek elégséges alapot tudnak képezni a metánkibocsátás nyomon követéséhez, valamint szükség esetén további intézkedéseket ír elő a metánkibocsátás további csökkentése érdekében.
- (29) Az OGMP 2.0 keretrendszer öt jelentési szintet tartalmaz. A forrásszintű jelentéstétel a 3. szinten kezdődik, amely az UNFCCC 3. szintjéhez hasonlónak tekinthető. Ezen a szinten általános kibocsátási tényezőket lehet használni. Az OGMP 2.0 keretrendszer 4. jelentési szintje a forrásszintű metánkibocsátás közvetlen mérését írja elő, és lehetővé teszi fajlagos kibocsátási tényezők használatát. Az OGMP 2.0 keretrendszer 5. jelentési szintje a metánkibocsátás forrásszintű számszerűsítése kiegészítéseként telephelyi szintű mérést ír elő. Ezen túlmenően az OGMP 2.0 keretrendszer előírja a vállalatok számára, hogy az üzemeltetett eszközök esetében az OGMP 2.0-hoz való csatlakozástól számított 3 éven belül, a nem üzemeltetett eszközök esetében pedig 5 éven belül tegyenek jelentést a metánkibocsátással kapcsolatos közvetlen mérésekről. Az e rendelet alapján előírt jelentések üzemeltetők és vállalkozások általi benyújtására vonatkozó határidőket az OGMP 2.0 keretében a forrásszintű jelentéstétel tekintetében alkalmazott megközelítésre építve, és azt figyelembe véve kell meghatározni, hogy számos uniós vállalat már csatlakozott az OGMP 2.0-hoz. A forrásszintű számszerűsítésen felüli, telephelyi szintű számszerűsítés lehetővé teszi a telephelyenként összesített forrásszintű becslések értékelését, hitelesítését és egyeztetését, ami javítja a jelentett kibocsátási adatok iránti bizalmat. Az OGMP 2.0 keretrendszerhez hasonlóan telephelyi szintű méréseket kell előírni a forrásszintű számszerűsítés egyeztetése érdekében.
- (30) Az üvegházhatású gázok uniós jegyzékéből – amely az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékein alapul, amelyekről a tagállamoknak az (EU) 2018/1999 rendelet alapján kell beszámolniuk – származó adatok alapján az energiaágazat közvetlen metánkibocsátásainak több mint felét a nem szándékosan a légkörbe kibocsátott metán teszi ki. Az olaj és a gáz esetében az ilyen nem szándékos metánkibocsátás teszi ki a metánkibocsátás legnagyobb hányadát.
- (31) A metán fűrés, kitermelés, valamint feldolgozás, tárolás, szállítás és a végfelhasználókhoz való eljuttatás során is akaratlanul a légkörbe szivároghat. Ilyen szivárgás történhet inaktív kutakból, ideiglenesen lezárt kutakból, valamint a véglegesen lezárt és felhagyott kutakból is. A metánkibocsátás egy része a műszaki szerkezeti elemek, például az illesztékek, karimák és szelepek hibái vagy szokásos kopása és elhasználódása, illetve – például balesetek esetén – megsérült szerkezeti elemek miatt keletkezik. A nyomás alatt álló berendezések falán is előfordulhat szivárgás korrózió miatt.
- (32) A metánkibocsátás csökkentése érdekében az üzemeltetőknek minden megfelelő kibocsátáscsökkentési intézkedést meg kell tenniük a műveleteikkel járó metánkibocsátás minimálisra csökkentése érdekében.

- (33) Konkrétabban, a szivárgásokból származó metánkibocsátás csökkentésének legáltalánosabb módja az LDAR-vizsgálatok elvégzése, amelyek első célja a szivárgások azonosítása, majd a szivárgások javítása vagy a szivárgó szerkezeti elemek cseréje. Az üzemeltetőknek ezért időszakos LDAR-vizsgálatokat kell végezniük, amelyeknek ki kell terjedniük többek között a metánt lefúvató szerkezeti elemek vizsgálatára is annak ellenőrzése érdekében, hogy vannak-e nem megfelelően működő berendezések.
- (34) E célból harmonizált megközelítést kell kidolgozni annak érdekében, hogy minden uniós üzemeltetőre egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak. E megközelítésnek az LDAR-vizsgálatokra vonatkozó minimumkövetelményeket is magában kell foglalnia, ugyanakkor megfelelő mértékű rugalmasságot kell biztosítania a tagállamok és az üzemeltetők számára. Ez a rugalmasság elengedhetetlen az innováció, valamint az új szerkezeti elemek, az új LDAR-technológiák és az új észlelési módszerek kifejlesztésének lehetővé tételéhez, ily módon megakadályozva, hogy a környezetvédelem kárára technológiai bezáródásra kerüljön sor. Folyamatosan jelennek meg új LDAR-technológiák és új észlelési módszerek, a tagállamoknak pedig ösztönözniük kell az innovációt ebben az ágazatban, hogy a legkevesebb kibocsátással járó, pontos és költséghatékony szerkezeti elemeket, LDAR-technológiát és észlelési módszereket lehessen alkalmazni.
- (35) Az LDAR-vizsgálatokra vonatkozó kötelezettségeknek a bevált gyakorlatokat kell tükrözniük. Az LDAR-vizsgálatoknak elsősorban a szivárgások feltárására és a lehető leggyorsabb, a szivárgó szerkezeti elem javítása vagy cseréje révén megvalósított megszüntetésére kell irányulniuk, nem pedig a szivárgások számszerűsítésére, a szivárgás szempontjából nagyobb kockázatot jelentő területeket pedig gyakrabban kell ellenőrizni. Az LDAR-vizsgálatok gyakoriságának meghatározásánál, valamint egy szerkezeti elem javítására vagy cseréjére irányuló döntésnél nem csupán az olyan szerkezeti elemek javításának vagy cseréjének a szükségességét kell figyelembe venni, amelyekből a metánkibocsátási küszöbértéket meghaladó mennyiségű metán szivárog, hanem – a biztonsági kockázatok figyelembevétele mellett – a működtetési szempontokat is. Amennyiben tehát, ha a biztonságot vagy a metánkibocsátást illetően nagyobb kockázatot állapítanak meg, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az érintett szerkezeti elemek tekintetében gyakoribb LDAR-vizsgálatokat ajánljanak, vagy pedig a szerkezeti elemek olyan technológiával történő felváltását javasolják, amelyek esetében kisebb a szivárgás veszélye. Mértékétől függetlenül minden szivárgást meg kell vizsgálni és ellenőrizni kell, mivel a kisebb szivárgások nagyobbakká válhatnak. A szivárgásjavítást követően meg kell erősíteni, hogy a beavatkozás eredményes volt. Annak érdekében, hogy új vagy fejlettebb szerkezeti elemeket vagy metánkibocsátás-érzékelő technológiákat lehessen alkalmazni, meg kell határozni a metánvesztés azon mértékét, amelynél vagy amely felett szükséges a javítás, ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy az üzemeltetők válasszák meg, hogy milyen érzékelőszközt használnak. Az LDAR-vizsgálatok részeként adott esetben lehetővé kell tenni észlelési technológiák, például folyamatos nyomon követés alkalmazását, amennyiben az megfelel az e rendeletben a fejlett észlelési technológiákra vonatkozóan megfogalmazott előírásoknak. Lehetővé kell tenni, hogy az olajat vagy a gázt kitermelő vagy feldolgozó, legkisebb kibocsátással működő üzemeltetők más gyakorisággal végezzék az LDAR-vizsgálatokat, feltéve, hogy teljesülnek az e rendeletben meghatározott feltételek, és az illetékes hatóságok ezt jóváhagyták.
- (36) Az LDAR-vizsgálatokat a rendelkezésre álló, megfelelő technológiák és észlelési technikák használatával kell elvégezni a szivárgások felderítése céljából, a föld feletti és a tengerszint feletti szerkezeti elemek esetében a lehető legközelebb minden egyes potenciális kibocsátó forráshoz; első lépésként a földfelszín és a légkör találkozásánál, majd, amennyiben potenciális szivárgást észleltek, második lépésként a föld alatti szerkezeti elemek esetében a lehető legközelebb a kibocsátó forráshoz; a tengerszint alatt vagy a tengerfenék alatt található tengeri szerkezeti elemek esetében pedig a kereskedelmi forgalomban elérhető legjobb észlelési technikákat alkalmazva.
- (37) A föld alatti szerkezeti elemek esetében az LDAR-vizsgálatokat általában kétlépcsős eljárás alkalmazásával végzik. Első lépésében elvégzik az első szivárgásészlelést, és eldöntik, hogy le kell-e ásni a felszín alá, vagy – amennyiben a vezeték közvetlenül hozzáférhető – lyukfúrást kell-e végezni. Az üzemeltetők akkor ásnak vagy fúrnak a földfelszín alá, ha a szivárgás eléri vagy meghaladja az első szivárgásészlelési küszöbértéket. A második lépésben egy második szivárgásészlelésre kerül sor, továbbá annak meghatározására, hogy meg kell-e javítani a szivárgást. Az üzemeltetők megjavítják a szivárgást, ha az eléri vagy meghaladja a második szivárgásészlelési küszöbértéket.
- (38) Az észlelési minimum-határértékek célja annak biztosítása, hogy az észlelő eszközök megfelelően érzékenyek legyenek a szivárgások e rendelet szerinti észleléséhez. Az említett észlelési minimum-határértékeket, valamint az alkalmazandó észlelési technikákat valamennyi szerkezeti elem-kategória tekintetében a Bizottságnak kell meghatároznia, figyelembe véve a szerkezeti elemek és az LDAR-vizsgálatok különböző típusait, együtt az LDAR-vizsgálatok első lépésében a föld alatti szerkezeti elemek esetében alkalmazandó küszöbértékekkel.
- (39) A javítást vagy cserét az e rendeletben meghatározott küszöbértéket elérő vagy meghaladó szivárgás észlelése után azonnal, vagy azt követően a lehető leghamarabb el kell végezni. A rendkívüli biztonsági, adminisztratív és műszaki szempontok mérlegelése ugyan szükséges lehet, a javításban vagy a cserében bekövetkező késedelmek okát bizonyítékokkal kell alátámasztani. A javítások vagy cserék során a kereskedelmi forgalomban elérhető legjobb olyan technológiákat kell felhasználni, amelyek hosszú távú védelmet nyújtanak a jövőbeli szivárgásokkal szemben.

- (40) Az (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹³⁾ meghatározott kis összekapcsolt rendszerek a rendszer leállítása esetén az ellátás biztonságát és a hálózat stabilitását érintő problémákkal szembesülhetnek. Ezért az ellátás biztonságát fenyegető ilyen kockázatok elkerülése érdekében a javítási vagy cseremunkálatokat a tervezett rendszerleállítás alkalmával kell elvégezni.
- (41) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátással kapcsolatos jelentős hatására tekintettel be kell tiltani a lefúvatást, kivéve vészhelyzet, üzemzavar vagy egyes különleges események esetén, amikor bizonyos mértékű lefúvatás elkerülhetetlen és feltétlenül szükséges. Annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltetők ne használjanak lefúvatásra tervezett berendezéseket, olyan technológiai szabványokat kell elfogadni, amelyek lehetővé teszik az alacsonyabb kibocsátású alternatívák használatát.
- (42) A fáklyázás akkor minősül rutinszerű fáklyázásnak, ha arra az olaj, a gáz és a szén szokásos kitermelése során kerül sor, amennyiben nincs megfelelő létesítmény, illetve ha a geológiai körülmények nem alkalmasak az előállított gáz visszasajtolására, helyszíni hasznosítására vagy piacra juttatására. A rutinszerű fáklyázást be kell tiltani. A fáklyázás akkor megengedhető, ha ez a lefúvatás egyetlen alternatívája, és ha nem tiltott a lefúvatás. A rutinszerű fáklyázás megszüntetése következtében növekedne továbbá a gázpiacon elérhető földgáz mennyisége. A lefúvatás károsabb a környezetre, mint a fáklyázás, mert a kibocsátott gáz általában nagy mennyiségű metánt tartalmaz, ellenben a fáklyázás során a metán oxidáció útján szén-dioxidra alakul, amelynek alacsonyabb a globális felmelegedési potenciálja. Ezért, amennyiben nincs más alternatíva, a fáklyázást kell előnyben részesíteni a lefúvatással szemben.
- (43) Ha a lefúvatás alternatívaként alkalmazzák a fáklyázást, biztosítani kell, hogy a fáklyák hatékonyan égessék el a metánt. Ezért az égés hatékonyságára vonatkozó követelményt is be kell vezetni azokra az esetekre, amikor a fáklyázás megengedett, és fokozatosan ki kell vezetni a 99 %-os szint alatti beépített ártalmatlanítási hatáskokkal rendelkező fáklyákat. A szél által nem befolyásolt, ezért megbízhatóbb gyűjtést biztosító automatikus gyűjtőszerkezet vagy folyamatos gyűjtőegység használatát is elő kell írni.
- (44) A metán visszasajtolását, helyszíni hasznosítását vagy piacra juttatását mindig előnyben kell részesíteni a fáklyázással és a lefúvatással szemben. A lefúvatást végző üzemeltetőknek bizonyítaniuk kell az illetékes hatóságok felé, hogy sem a metán visszasajtolása, helyszíni hasznosítása, későbbi felhasználás céljából való tárolása, piacra juttatása, sem a fáklyázás nem volt lehetséges, a fáklyázást végző üzemeltetőknek pedig bizonyítaniuk kell az illetékes hatóságok felé, hogy nem volt lehetséges a metán visszasajtolása, helyszíni hasznosítása, későbbi felhasználás céljából való tárolása, illetve piacra juttatása.
- (45) Az üzemeltetőknek haladéktalanul értesíteniük kell az illetékes hatóságokat a jelentősebb lefúvatási eseményekről és fáklyázási eseményekről, és minden lefúvatási eseményről és fáklyázási eseményről évente egyre átfogóbb jelentéseket kell benyújtaniuk az említett hatóságoknak. Biztosítaniuk kell továbbá, hogy a lefúvató és fáklyázó berendezések és eszközök megfeleljenek az uniós jogban meghatározott szabványoknak.
- (46) Az inaktív kutakból, az ideiglenesen lezárt kutakból, valamint a véglegesen lezárt és felhagyott kutakból származó metánkibocsátás egészségügyi, biztonsági és környezeti kockázatot jelent. Ezért a nyomon követésre – beleértve a számszerűsítést, és amennyiben van erre alkalmas nyomásellenőrző berendezés, a nyomásellenőrzést –, valamint a jelentéstételre vonatkozó kötelezettségeket továbbra is alkalmazni kell, és ezeket a kutakat és fúrási telephelyeket adott esetben véglegesen le kell zárni, helyre kell állítani vagy kármentesíteni kell. Ilyen esetekben a tagállamoknak kiemelt szerepet kell játszaniuk, különösen a metánkibocsátási jegyzékek összeállításában, valamint – amennyiben nem lehet megállapítani a felelős fél kilétét – a metánkibocsátás jelentésében, továbbá kibocsátáscsökkentési tervek egyértelmű határidőkön belül történő kidolgozásában.
- (47) A véglegesen lezárt és felhagyott kutakat illetően minden olyan véglegesen lezárt és felhagyott kút esetében, amelyet e rendelet hatálybalépésének napját megelőző 30 éven belül, illetve az említett napon vagy azt követően zártak le véglegesen és hagytak fel, megfelelő dokumentációval kell szolgálni, amely igazolja, hogy nem történik metánkibocsátás, továbbá – amennyiben ilyen dokumentáció rendelkezésre áll – az olyan kutak esetében is, amelyeket ezen rendelet hatálybalépésének napját több mint 30 évvel megelőzően zártak le véglegesen és hagytak fel. E dokumentációnak tartalmaznia kell legalább a kibocsátási tényezőkön vagy mintavételre alapuló számszerűsítést, illetve az ISO 16530-1:2017 szabvánnyal – azaz a kőolaj- és földgázipar kútjainak integritására vonatkozó, alkalmazandó nemzetközi szabvánnyal – összhangban álló végleges felszín alatti izolációt igazoló megbízható bizonyítékokat.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o.).

- (48) Amennyiben az illetékes hatóságok megbízható bizonyítékokat kaptak adott esetben egy inaktív tengeri kút, egy ideiglenesen lezárt kút vagy egy véglegesen lezárt és felhagyott kút metánkibocsátásának érdemi mennyiségeiről, amelyet egy független harmadik fél megerősített, az illetékes hatóságoknak dönteniük kell az ideiglenesen lezárt kutakra vonatkozó kötelezettségeknek az adott kútra vonatkozó alkalmazásáról.
- (49) A tagállamok területén található inaktív kutak, ideiglenesen lezárt kutak, valamint véglegesen lezárt és felhagyott kutak száma jelentős eltéréseket mutat, és egyes tagállamok területén nagyon magas számú ilyen kút található. Lehetővé kell tenni e tagállamok számára, hogy fokozatosabb megközelítést alkalmazzanak az e kutak jegyzékeinek összeállítására vonatkozó kötelezettségek teljesítése tekintetében, annak biztosítása érdekében, hogy az e jegyzékekkel járó költségek és adminisztratív terhek arányosak legyenek.
- (50) Mivel számos tényezőtől függ annak valószínűsége, hogy a tengeri kutakból származó metánszivárgás eléri-e a felszínt, és ez a valószínűség a vízmélységgel általában csökken, továbbá mivel a tengeri kutak felügyeletéhez és a beavatkozáshoz szükséges erőforrások a vízmélységgel és a parttól való távolsággal nőnek, mérlegelni kell az e rendelet szerinti egyes kötelezettségek alól mentességeket a nagyobb vízmélységben található tengeri kutak esetében, amennyiben megalapozott bizonyítékokat lehet felmutatni arra vonatkozóan, hogy az említett kutakból eredő esetleges metánkibocsátás által az éghajlatra gyakorolt hatás nagy valószínűséggel elhanyagolható.
- (51) Az üvegházhatású gázok uniós jegyzékében szereplő adatok alapján az uniós energiaágazaton belül a szénbányákból származó metánkibocsátás jelenti a legnagyobb metánkibocsátási forrást. 2019-ben a szénágazatból származó közvetlen kibocsátások tették ki a teljes metánkibocsátás 31 %-át, ami majdnem megegyezik az olaj és a gáz együttes közvetlen metánkibocsátásának arányával, amely 33 %-os.
- (52) Jelenleg nincs olyan uniós szintű egyedi jogszabály, amely korlátozná a szénágazatból származó metánkibocsátást, annak ellenére, hogy számos kibocsátáscsökkentési technológia áll rendelkezésre. Konkrétan a szénre vonatkozó uniós vagy nemzetközi szintű nyomonkövetési, jelentési és hitelesítési előírás nem áll rendelkezésre. Az Unióban a széniparból származó metánkibocsátásról a tagállami üvegházhatásúgáz-kibocsátási jelentések keretében számolnak be. A mélyművelésű szénbányákból származó adatokat a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁴⁾ létrehozott Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás is tartalmazza.
- (53) A friss tanulmányok alapján a metánkibocsátás elsősorban a mélyművelésű bányászati tevékenységekhez kapcsolódik, legyen szó akár aktív, akár bezárt és felhagyott szénbányákról. Az aktív mélyművelésű szénbányákban a levegő metánkoncentrációját folyamatosan ellenőrzik, mivel az egészségügyi és biztonsági kockázatot jelent. A mélyművelésű szénbányák esetében a metánkibocsátás jelentős része a szellőztető és lecsapoló, illetve gáztalanító rendszereken keresztül történik, amelyek a szénbánya szellőztető vágatban található metánkoncentráció csökkentésének két fő módját jelentik.
- (54) A szénbányák a kitermelésük leállítására és bezárásuk vagy felhagyásuk után is bocsátanak ki metánt, amelyet felhagyottbánya-metánnak (abandoned mine methane, AMM) nevezünk. Ilyen metánkibocsátás jellemzően jól meghatározott pontforrásoknál, például szellőzőaknáknál vagy nyomáscsökkentő vágatoknál fordul elő. A fokozott éghajlatvédelmi törekvések és az energiatermelés kevésbé karbonintenzív energiaforrásokra való áttérése miatt valószínűleg növekedni fog az Unióban a felhagyottbánya-metán kibocsátása. Becslések szerint az el nem árasztott szénbányák által kibocsátott metán mennyisége még 10 évvel a bányászat leállítására után is a bezáráskor feljegyzett kibocsátások mintegy 40 %-át teszi ki. Emellett az Unió-szerte eltérő tulajdonjogok és kitermelési jogok, valamint kötelezettségek miatt a felhagyottbánya-metán kezelése továbbra sem egységes. A tagállamoknak ezért létre kell hozniuk az 1954. augusztus 3. óta nem működő, bezárt mélyművelésű szénbányák és felhagyott mélyművelésű szénbányák jegyzékét, és az azonosított felelős felet a metánkibocsátás mérésére szolgáló eszközök telepítésére kell kötelezniük.
- (55) Az Unióban működő aktív külszíni szénbányák lignitet termelnek, és kevesebb metánt bocsátanak ki, mint a mélyművelésű szénbányák. Az Unióban a lignitbányák túlnyomórészt külfejtéses bányák, kivéve egytagállami mélyművelésű lignitbányát. Az üvegházhatású gázok uniós jegyzéke szerint 2019-ben az aktív külszíni szénbányák 166 kilotonna, míg a mélyművelésű szénbányák 828 kilotonna metánt bocsátottak ki. A külszíni szénbányák metánkibocsátásának mérése kihívást jelent, mivel a metán általában nagy területen terjed szét. Ezért – a megfelelő technológia rendelkezésre állása ellenére – a külszíni szénbányák metánkibocsátását ritkán mérik. A külszíni

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).

szénbányák metánkibocsátása a szénmedence-specifikus kibocsátási tényezők, illetve – mivel a szénmedencék eltérő metántartalmú lelőhelyekkel rendelkeznek – nagyobb pontossággal a bánya- vagy lelőhelyspecifikus kibocsátási tényezők alkalmazásával vezethető le. A kibocsátási tényezőket a feltérési céllal fúrt lyukak segítségével a rétegekből vett minták gáztartalmának méréséből lehet levezetni. A bányauzemeltetőknek ezért ilyen kibocsátási tényezők alkalmazásával kell számszerűsíteniük a külszíni szénbányák metánkibocsátásait.

- (56) A teljesen elárasztott mélyművelésű szénbányákból származó metánkibocsátás az évek múltával általában jelentősen csökken, ahogy a szénbánya bezárását és az elárasztási eljárás befejezését követően stabilizálódnak a hidrogeológiai körülmények. Ezért kellően indokolt esetben lehetővé kell tenni az ilyen szénbányák mentesítését a számszerűsítési kötelezettségek alól.
- (57) A bányauzemeltetőknek folyamatosan mérniük és számszerűsíteniük kell a mélyművelésű szénbányák szellőzőaknáiból származó metánkibocsátást, és folyamatosan mérniük kell a metánmentesítő állomásokon lefűtatott és fáklázott metán mennyiségét. A külszíni szénbányák tekintetében fajlagos kibocsátási tényezőket kell alkalmazniuk. Ezeket az adatokat jelenteniük kell az illetékes hatóságok felé.
- (58) A metánkibocsátást az aktív és a bezárt mélyművelésű szénbányákban vagy a felhagyott mélyművelésű szénbányákban lehet a legjobban csökkenteni. Az aktív külszíni szénbányák és bezárt vagy felhagyott külszíni szénbányák metánkibocsátásának hatékony csökkentése jelenleg technológiai korlátokba ütközik. Ahhoz azonban, hogy a jövőben támogatni lehessen az ilyen metánkibocsátás csökkentésére szolgáló technológiákkal kapcsolatos kutatást és fejlesztést, az említett metánkibocsátás mértékét illetően hatékony és részletes nyomon követésre, jelentésre és hitelesítésre van szükség.
- (59) Az aktív mélyművelésű szénbányák vagy termikus- vagy kokszzénbányák. A termikus szenet elsősorban energiaforrásként használják, a kokszzenet pedig tüzelőanyagként és az acélgártási folyamatban reagensként használják. Mind a termikus-, mind a kokszzénbányák esetében egyaránt gondoskodni kell a metánkibocsátás nyomon követéséről, jelentéséről, hitelesítéséről és a kibocsátáscsökkentési intézkedésekről. A kibocsátáscsökkentési intézkedéseket a lefűtatás és a fáklázás fokozatos kivezetésével kell végrehajtani. A kibocsátáscsökkentési intézkedések nem eredményezhetik a munkavállalók biztonságának csökkenését.
- (60) Az aktív mélyművelésű szénbányák esetében a kibocsátáscsökkentési intézkedéseket a 99 %-os szint alatti beépített ártalmatlanítási határfokkal rendelkező fáklázások fokozatos kivezetésével kell végrehajtani. A bezárt vagy felhagyott mélyművelésű szénbányák elárasztásával meg lehet ugyan akadályozni a metánkibocsátást, erre nem kerül sor szisztematikusan, és környezeti kockázatokkal is jár. Az ilyen szénbányákban is fokozatosan ki kell vezetni a 99 %-os szint alatti beépített ártalmatlanítási határfokkal rendelkező fáklázásokat. Mivel a geológiai korlátok és a környezetvédelmi megfontolások a felhagyott mélyművelésű szénbányák tekintetében nem teszik lehetővé egyenmegoldások alkalmazását, a tagállamoknak saját kibocsátáscsökkentési tervet kell kidolgozniuk, figyelembe véve ezeket a korlátokat és a felhagyottbányametán-kibocsátás csökkentésének technikai megvalósíthatóságát.
- (61) Az aktív szénbányák metánkibocsátásainak csökkentése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok – az alkalmazandó állami támogatási szabályok betartása mellett – a metánkibocsátás csökkentését ösztönző rendszereket vezessenek be. Az említett rendszerekkel ösztönözni lehet mindenekelőtt a metán leválasztására és a hálózatba történő betáplálásra, valamint a szellőzőaknákból és a fáklázásból származó metánkibocsátás csökkentésére irányuló beruházásokat. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy – az alkalmazandó állami támogatási szabályok betartása mellett és többek között a szénkitermelési kapacitások leszerelésére irányuló állami támogatási programok keretében – olyan célzott díjrendszereket vezessenek be, amelyekkel elő lehet segíteni a metánkibocsátás csökkentésére irányuló beruházásokat.
- (62) A bezárt vagy felhagyott szénbányákban engedélyezni kell a metánkibocsátás csökkentését célzó legjobb meglévő kibocsátáscsökkentési gyakorlatokat, például a geotermikus és hőtárolási projektek megvalósítását az elárasztott szénbányákban, a vízenergia-alkalmazásokat az el nem árasztott szénbányákban, a metánkibocsátás gázeltávolítással történő leválasztását, a biztonság szempontjából releváns gázeltávolító készülékek használatát, a bányagáz energiatermelési célú felhasználását, illetve a bányavíz lehatárolását és egyéb lehetséges hasznosítását.
- (63) Az Unió a feketekőszén-fogyasztásának 70 %-át, olajfogyasztásának 97 %-át, fosszilizgáz-fogyasztásának pedig 90 %-át behozatalból fedezi. Az emberi eredetű globális metánkibocsátás Európában kibocsátott aránya a becslések szerint ugyan csak 6 % körüli, a fosszilis tüzelőanyagok fogyasztása és az ilyen tüzelőanyagokkal kapcsolatos importfüggőség jelentősen hozzájárul az Unió metánkibocsátásához.
- (64) A metánkibocsátás globális felmelegedést súlyosbító hatásai határokon átnyúlóak. Egyes fosszilisenergia-termelő harmadik országok belföldön kezdenek fellépni az energiaágazatából származó metánkibocsátás csökkentése érdekében, sok harmadik országbeli termelőre és exportőrre saját belföldi piacán semmilyen szabályozás nem

vonatkozik. Az üzemeltetőknek egyértelmű ösztönzőkre van szükségük a metánkibocsátásaik csökkentéséhez. Ezért az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermelésével összefüggő metánkibocsátásra vonatkozóan átlátható információkat kell a piacok és a szélesebb nyilvánosság rendelkezésére bocsátani.

- (65) A nemzetközi metánkibocsátásról jelenleg csak korlátozottan, az UNFCCC 3. szintjén tett jelentésekből vagy azzal egyenértékű módszerek használata alapján állnak rendelkezésre pontos adatok. Számos fosszilis energiát exportáló harmadik ország nem nyújtotta be még a jegyzékre vonatkozó teljes körű adatokat az UNFCCC Titkárságának. Emellett bizonyíték van arra, hogy az elmúlt 20 évben világszinten jelentősen – nevezetesen évi 65 millió tonnáról évi 80 millió tonnára – nőtt az olaj- és gázkitermelési tevékenységekből származó metánkibocsátás.
- (66) Az uniós metánstratégiában bejelentetteknek megfelelően az Unió elkötelezett amellett, hogy a metánkibocsátás globális kezelése érdekében együttműködjön energiapartnereivel és más kulcsfontosságú fosszilisenergia-importőr és -exportőr harmadik országokkal. A metánkibocsátással kapcsolatos energiadiplomácia már eddig is jelentős eredményeket hozott. Az Unió és az Egyesült Államok 2021 szeptemberében bejelentette a globális metánkibocsátás csökkentésére vonatkozó kötelezettségvállalást, amelynek elindítására az ENSZ 2021. novemberi éghajlatváltozási konferenciáján (COP26) került sor. A globális metánkibocsátás csökkentésére vonatkozó kötelezettségvállalás politikai elköteleződést jelent, amelynek értelmében a felek együttműködnek annak érdekében, hogy együttesen 2030-ra a 2020-as szinthez képest 30 %-kal csökkentsék a globális metánkibocsátást, valamint hogy átfogó belföldi intézkedéseket hozzanak e cél elérése érdekében. A kötelezettségvállalás értelmében a felek vállalják továbbá, hogy elmozdulnak a metánkibocsátás számszerűsítésére szolgáló, elérhető legjobb nyilvántartási módszertanok alkalmazása felé. A globális metánkibocsátás csökkentésére vonatkozó kötelezettségvállaláshoz már több mint 100 ország csatlakozott, amely országok együttesen az emberi eredetű globális metánkibocsátás közel feléért felelősek.
- (67) Az IMEO fontos szerepet játszik abban, hogy fokozódjon az energiaágazat globális metánkibocsátásaival kapcsolatos átláthatóság, a Bizottságnak pedig továbbra is együtt kell működnie az IMEO-val.
- (68) Az Unió – amellett, hogy folytatja a metánkibocsátás jelentős csökkentésére irányuló globális kötelezettségvállalások elérését célzó diplomáciai munkáját – világszerte és különösen az Uniót fosszilis energiával ellátó harmadik országokban tovább ösztönöz minden olyan erőfeszítést, amely e kibocsátások jelentős globális csökkentéséhez kapcsolódik.
- (69) Ezért elő kell írni az Unióba nyersolajat, földgázt és szenet importáló szereplők számára, hogy tájékoztassák az érintett illetékes hatóságokat az Unióba exportáló szereplők és a harmadik országbeli termelők által a metánkibocsátás mérésével, jelentésével, hitelesítésével és csökkentésével kapcsolatban hozott intézkedésekről, különösen a nyersolajat, földgázt vagy szenet szállító harmadik országbeli termelők metánkibocsátásainak ellenőrzésére irányuló szabályozási vagy önkéntes intézkedések alkalmazásáról, például az LDAR-vizsgálatokról vagy a lefúvatási események és a fáklyázási események ellenőrzésére és korlátozására irányuló intézkedésekről. Az importőrökre vonatkozó tájékoztatási követelményekben meghatározott mérési és jelentéstételi szinteknek meg kell felelniük az uniós üzemeltetőkre alkalmazandó szinteknek. Az importőröknek a metánkibocsátás ellenőrzéséhez kapcsolódó intézkedésekről való tájékoztatási kötelezettsége ezenkívül nem jelenthet nagyobb terhet, mint az uniós üzemeltetők ennek megfelelő kötelezettsége. A tagállamoknak közölniük kell az említett intézkedésekre vonatkozó információkat a Bizottsággal. Az említett információk alapján az Uniónak metánkibocsátási átláthatósági adatbázist kell létrehoznia és kezelnie, amely tartalmazza többek között az uniós vállalkozások és a nyersolajat, földgázt és szenet importáló szereplők által jelentett információkat. Egy ilyen adatbázis információforrásként szolgálna a nyersolajat, földgázt és szenet importáló szereplők vásárlási döntéseikhez, valamint más érdekelt felek és a nyilvánosság számára is. A metánkibocsátási átláthatósági adatbázis mellett a Bizottságnak metánkibocsátási profilokat is ki kell dolgoznia, amelyek tartalmazzák az uniós piacon forgalomba hozott nyersolajhoz, földgázhoz és szénhez kapcsolódó metánkibocsátási adatokat. Az említett profiloknak tartalmazniuk kell továbbá a fosszilis energia uniós termelői, importőrei, harmadik országbeli termelői és az Unióba szállító exportőrei által annak érdekében megtett erőfeszítések értékelését, hogy mérjék, jelentsék, valamint csökkentsék a metánkibocsátásaikat. Az említett profiloknak emellett információkat kell tartalmazniuk azon harmadik országok által megtett, a mérést, a jelentést, az ellenőrzést és a kibocsátáscsökkentést célzó szabályozási intézkedésekről is, amelyekben nyersolajat, földgázt vagy szenet termelnek ki.
- (70) A Bizottságnak létre kell hoznia emellett egy, a metánkibocsátás nyomon követésére szolgáló globális eszközt, amely tájékoztatást nyújt az energiaforrásokból származó, nagy metánkibocsátással járó események előfordulásáról, nagyságrendjéről és helyéről, valamint egy gyorsreagálási mechanizmust, amellyel reagálni lehet az Unióban vagy azon kívül bekövetkező, szuperkibocsátással járó eseményekre. E tekintetben a Bizottságnak a tagállamoktól vagy harmadik felektől a szuperkibocsátással járó eseményekkel kapcsolatban kapott minden, megfelelően alátámasztott információt figyelembe kell vennie. A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy megosszák ilyen jellegű információikat a Bizottsággal. Az említett eszközökkel tovább kell ösztönözni, hogy a metánkibocsátást szabályozó intézkedések végrehajtása, valamint az uniós vállalkozások és az Unióba fosszilis energiát szállító szereplők által

hozott hatékony kibocsátáscsökkentési intézkedések terén valós és kimutatható eredményekre kerüljön sor. Lehetővé kell tenni, hogy az említett eszközök meglévő nemzetközi eszközökre vagy keretekre épüljenek. Az említett eszközöknek össze kell fogniuk a különféle tanúsított adatszolgáltatóktól és adatszolgáltatásoktól, többek között az (EU) 2021/696 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁵⁾ létrehozott uniós űrprogram Kopernikusz komponensétől és az IMEO-tól származó adatokat. Információkat kell szolgáltatniuk a Bizottság által az érintett harmadik országokkal a metánkibocsátási politikákról és intézkedésekről folytatott kétoldalú párbeszédnek céljára.

- (71) A metánkibocsátási átláthatósági adatbázisnak, a metánkibocsátási profiloknak, a metánkibocsátás nyomon követésére szolgáló globális eszköznek, valamint a gyorsreagálási mechanizmusnak együtt hozzá kell járulniuk ahhoz, hogy nagyobb legyen az átláthatóság az uniós vevők számára, lehetővé téve számukra, hogy megalapozott beszerzési döntéseket hozzanak, továbbá fokozva annak lehetőségét, hogy a metánkibocsátás csökkentését célzó megoldások szélesebb körben elterjedjenek világszerte. Ezen túlmenően az említett eszközök várhatóan tovább ösztönzik a harmadik országbeli vállalkozásokat arra, hogy alkalmazzák a metánkibocsátás mérésére és jelentésére vonatkozó, például az OGMP 2.0 keretrendszer keretében elfogadott nemzetközi szabványokat, vagy hogy hatékony mérési, jelentési és kibocsátáscsökkentési intézkedéseket fogadjanak el, továbbá lehetővé tegyék a hitelesítést.
- (72) Az uniós importőrök által nyersolaj, földgáz vagy szén szállítása céljából kötött új szerződéseknek ösztönözniük kell, hogy a harmadik országok az e rendeletben a metánkibocsátás nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére vonatkozó szabályokkal egyenértékű szabályokat alkalmazzanak. Olyan szabályokat kell bevezetni, amelyek lehetővé teszik a harmadik országbeli szállítók és az uniós importőrök számára, hogy igazolni tudják az ilyen intézkedéseknek az e rendelet követelményeinek való megfelelést az Unióba importált nyersolaj, földgáz vagy szén tekintetében. Miközben ilyen célú záradékokat nem lehet már meglévő szerződésekbe foglalni, azokkal ki lehet egészíteni az új szerződéseket, illetve az – akár hallgatólagos – megújítás alatt álló hatályos szerződéseket. Ezzel összefüggésben a Bizottság által ajánlott mintazáradékok hasznosak lehetnek a vállalkozások számára.
- (73) A metánkibocsátás nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére vonatkozó egyenértékűség megvalósítását nemcsak az egyes vállalkozások által alkalmazott intézkedésekkel lehet elérni, hanem a harmadik ország szintjén is, az ilyen nyomon követést, jelentést és hitelesítést szabályozó jogi keretek révén. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni arra, hogy meghatározza a harmadik országok által e tekintetben biztosítani szükséges bizonyítékokra vonatkozó követelményeket, aktívan együttműködve az összes exportőr harmadik országgal, és megfelelően figyelembe véve az említett harmadik országokban fennálló különböző körülményeket, továbbá az Unió nemzetközi jogi kötelezettségeit. A Bizottságot fel kell hatalmazni továbbá, hogy az egyes harmadik országok esetében adott esetben megállapítsa az egyenértékűséget, illetve visszavonja e megállapítást.
- (74) Különböző eszközöket – többek között a szuperkibocsátással járó eseményekkel kapcsolatos párbeszédet, a nyomon követés, a jelentés és a hitelesítés egyenértékűségét megállapító határozatokat, valamint együttműködési keretek elfogadását – kell előirányozni az importőrökre, valamint a harmadik országokban letelepedett, az Unióba nyersolajat, földgázt vagy szén szállító termelőkre vagy exportőrökre vonatkozó kötelezettségek megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében. Lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy eszközöket javasoljon a harmadik országokkal folytatott együttműködéshez. Az említett eszközöket adott esetben a Szerződések releváns rendelkezéseivel összhangban kell elfogadni.
- (75) A Bizottság nem kezdhet párbeszédet harmadik országokkal szuperkibocsátással járó eseményekről, tartózkodnia kell egyenértékűséget megállapító határozatok elfogadásától, és nem javasolhatja együttműködési keretre irányuló tárgyalások megkezdését, amennyiben ez az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 29. cikke vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 215. cikke alapján elfogadott, a nyersolaj, a földgáz és a szén importjára vonatkozó korlátozó intézkedések kijátszásának kockázatával járna.
- (76) A metánkibocsátási átláthatósági adatbázis, a metánkibocsátási profilok, a metánkibocsátás nyomon követésére szolgáló globális eszköz, valamint a gyorsreagálási mechanizmus létrejöttét követően a Bizottságnak ki kell dolgoznia a nyersolaj, a földgáz és a szén kitermelésével járó metánkibocsátás intenzitásának kiszámítására szolgáló módszertant. Ezt a módszertant nyilvánosságra kell hozni. A Bizottságnak ennek alapján értékelnie kell a metánkibocsátás-intenzitási maximumértékek különböző szintjei által az energiaellátás biztonságára, valamint az uniós gazdaság versenyképességére gyakorolt potenciális hatást.
- (77) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermelésével kapcsolatos kötelező metánkibocsátás-intenzitási maximumértékeket és osztályokat állapítson meg a nyersolaj, a földgáz és a szén kitermelésével járó metánkibocsátás intenzitásának kiszámítására szolgáló módszertan, valamint a metánkibocsátás-intenzitási maximumértékek megállapításából eredő potenciális hatás

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/696 rendelete (2021. április 28.) az uniós űrprogram és az Európai Unió Űrprogramügynökségének a létrehozásáról, valamint a 912/2010/EU, az 1285/2013/EU és a 377/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 170., 2021.5.12., 69. o.).

értékelése alapján. Az említett értékeket olyan szinten kell meghatározni, hogy azok előmozdítsák a globális metánkibocsátás csökkentését, ugyanakkor garantálják az energiaellátás biztonságát uniós és nemzeti szinten, biztosítva a megkülönböztetéstől mentes bánásmódot, valamint megőrizve az Unió gazdaságának versenyképességét.

- (78) E rendelet harmonizált végrehajtásának biztosítása érdekében, valamint abból a célból, hogy közös technikai keret jöjjön létre az olaj-, gáz- és szénágazat minden szereplője számára, a Bizottságnak mérlegelnie kell, hogy az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁶⁾ összhangban felkéri az illetékes európai szabványügyi szervezeteket, hogy készítsenek harmonizált szabványtervezeteket az olaj-, a gáz- és a szénágazat metánkibocsátásainak mérésére és számszerűsítésére, az LDAR- vizsgálatokra, valamint a lefúvató és fáklyázó berendezésekre vonatkozóan. Az említett szabványokat kötelezővé kell tenni e rendelet alkalmazásának céljára annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az összehangolt megközelítést az üzemeltetők, a vállalkozások és a bányüzemeltetők, valamint az e rendeletnek való megfelelés biztosításában részt vevő szereplők, különösen a Bizottság, az illetékes hatóságok és a hitelesítők körében. Amennyiben nem lehetséges harmonizált szabványok kidolgozása, vagy az ilyen szabványok nem biztosítják az e rendelet követelményeinek való megfelelést, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy műszaki előírásokat fogadjon el a szükséges követelményekre vonatkozóan. E szabványok vagy műszaki előírások alkalmazásának kezdőnapjáig az üzemeltetőknek, a vállalkozásoknak és a bányüzemeltetőknek a legkorszerűbb ipari gyakorlatokat és az elérhető legjobb technológiátka kell követniük.
- (79) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meg kell hozniuk minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az említett szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. Lehetővé kell tenni, hogy e szankciók pénzbírságokat és kényszerítő bírságokat is tartalmazzanak. Annak érdekében, hogy e szankciók jelentős visszatartó erővel bírjanak, azoknak megfelelőnek kell lenniük az adott jogsértés típusa, a jogsértésből szerzett gazdasági előny, a környezeti kár jellege és súlyossága, valamint a humán biztonságra és egészségre gyakorolt hatás fényében. A szankciók kiszabásakor az illetékes hatóságoknak kellően figyelembe kell venniük az adott jogsértés jellegét, súlyosságát és időtartamát. A szankciókat megkülönböztetéstől mentesen, valamint az uniós, a nemzetközi és a nemzeti joggal összhangban kell kiszabni. Az alkalmazandó eljárási biztosítékokat alkalmazni kell, és tiszteletben kell tartani az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt elveket.
- (80) A következetesség érdekében össze kell állítani azon jogsértések listáját, amelyek esetében szankciókat kell kivetni. Emellett, a szankciók tagállamok általi következetes alkalmazásának elősegítése érdekében a szankciók alkalmazására vonatkozóan közös, nem kimerítő jellegű és indikatív kritériumokat kell meghatározni. A szankciók visszatartó erejét meg kell erősíteni annak lehetővé tételével, hogy a tagállamok által kiszabott szankciókkal kapcsolatos információkat az (EU) 2016/679⁽¹⁷⁾, az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁸⁾ való megfelelés mellett közzétegyék, amennyiben a szankciókat természetes személyekkel szemben szabják ki.
- (81) Azon rendelkezések eredményeként, amelyek előírják a szabályozott szervezetek általi beruházásoknak a díjszabásban való figyelembevételét, módosítani kell az (EU) 2019/942 európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁹⁾ annak érdekében, hogy az Energiaszabályozók Európai Uniók Együttműködési Ügynöksége (ACER) megbízást kapjon arra, hogy rendelkezésre bocsásson a metánkibocsátás mérésével, számszerűsítésével, nyomon követésével, jelentésével, hitelesítésével és csökkentésével kapcsolatban felmerülő fajlagos beruházási költségeknek az összehasonlítható projektek körében való összehasonlítására szolgáló mutatókat és referenciaértékeket.
- (82) A kokszzénbányákban történő lefúvató és fáklyázás fokozatos megszüntetésével kapcsolatos elemek meghatározása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak érdekében történő kiegészítése céljából, hogy meghatározza a metánnak a kokszzénbányák szellőzőaknáiból történő lefúvására vonatkozó korlátozásokat. Annak érdekében továbbá, hogy az importőröktől szükség esetén további információkat lehessen kérni, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak érdekében történő kiegészítése céljából, hogy módosítsa vagy kiegészítse az importőrök által nyújtandó információkat. Ezenkívül az

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EGK, a 94/25/EGK, a 95/16/EGK, a 97/23/EGK, a 98/34/EGK, a 2004/22/EGK, a 2007/23/EGK, a 2009/23/EGK és a 2009/105/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EGK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/942 rendelete (2019. június 5.) az Energiaszabályozók Európai Uniók Együttműködési Ügynökségének létrehozásáról (HL L 158., 2019.6.14., 22. o.).

uniós piacon forgalomba hozott nyersolajhoz, földgázhoz és szénhez kapcsolódó, a kitermelő szintjén jelentkező metánkibocsátás-intenzitás kiszámítására szolgáló módszertan kidolgozása, valamint a metánkibocsátás-intenzitási maximumértékek és osztályok megállapítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából. Végezetül e rendelet harmonizált végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak érdekében történő kiegészítése céljából, hogy harmonizált szabványokat és műszaki előírásokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽²⁰⁾ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (83) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy az EUMSZ 291. cikkének megfelelően részletes szabályokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: a metánkibocsátás jelentésére szolgáló sablonok, észlelési minimum-határértékek és észlelési technikák az észlelő eszközök számára, az LDAR-vizsgálatok első lépésében alkalmazandó küszöbértékek, valamint a harmadik országokban alkalmazott nyomonkövetési, jelentési és hitelesítési intézkedések egyenértékűségével kapcsolatos eljárások, követelmények és egyedi határozatok. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (84) A Bizottságnak nyomon kell követnie és felül kell vizsgálnia e rendelet alkalmazását, és jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E jelentésben értékelni kell mindenekelőtt e rendelet eredményességét és hatékonyságát, a metánkibocsátás elért csökkentésének szintjét, valamint azt, hogy szükség van-e további vagy alternatív intézkedésekre. E jelentésben figyelembe kell venni a kapcsolódó területekre vonatkozó releváns uniós jogszabályokat. A jelentés megállapításaitól függően, e rendelet felülvizsgálatának keretében a Bizottság adott esetben mérlegelheti jogalkotási javaslatok benyújtását.
- (85) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az uniós energiaágazat metánkibocsátásainak pontos mérésére, számszerűsítésére, nyomon követésére, jelentésére, hitelesítésére és csökkentésére vonatkozó szabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az e cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) E rendelet szabályokat állapít meg az uniós energiaágazat metánkibocsátásának pontos mérésére, számszerűsítésére, nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére, valamint e kibocsátás – többek között szivárgásészlelési és -javítási vizsgálatok, javítási kötelezettségek, valamint a lefűtás és a fáklyázás korlátozása révén történő – csökkentésére vonatkozóan. E rendelet szabályokat állapít meg a metánkibocsátás átláthatóságát biztosító eszközökre vonatkozóan.

(2) Ez a rendelet a következőkre alkalmazandó:

a) az olaj és gáz feltárása és kitermelése, a fosszilis gáz gyűjtése és feldolgozása;

⁽²⁰⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- b) inaktív kutak, ideiglenesen lezárt kutak, valamint véglegesen lezárt és felhagyott kutak;
- c) földgáz szállítása és elosztása – kivéve a végfogyasztási pontokon található mérőrendszereket, valamint az elosztóhálózat és a mérőrendszer közötti, a végső fogyasztók magánterületén található vezeték-részeket –, valamint föld alatti tárolása, továbbá az LNG-létesítményekben végzett műveletek; és
- d) aktív mélyművelésű szénbányák és külszíni szénbányák, bezárt mélyművelésű szénbányák és felhagyott mélyművelésű szénbányák.
- (3) Ez a rendelet az 5. fejezetben említett, az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén tekintetében az Unión kívül bekövetkező metánkibocsátásra is alkalmazandó.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „metánkibocsátás”: bármely szerkezeti elemből származó összes közvetlen kibocsátás, függetlenül attól, hogy lefúvatásból, fáklyázásból eredő tökéletlen égésből vagy szivárgásból származik-e;
2. „szerkezeti elem”: bármely olyan, olaj-, földgáz- vagy szénlétesítményben vagy -infrastruktúrában használt berendezés része vagy eleme, amely potenciálisan metánt bocsáthat ki;
3. „üzemeltető”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen eszközt üzemeltet vagy irányít, vagy – amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik – akire vagy amelyre meghatározó gazdasági hatáskört ruháztak az eszköz technikai működését illetően;
4. „eszköz”: olyan üzleti vagy működési egység, amely több létesítményből vagy telephelyből is állhat, beleértve az üzemeltetett eszközöket és a nem üzemeltetett eszközöket egyaránt;
5. „üzemeltetett eszközök”: az üzemeltető üzemviteli működtetése alatt álló eszközök;
6. „nem üzemeltetett eszközök”: az üzemeltető üzemviteli működtetése alatt nem álló eszközök;
7. „telephely”: egymáshoz valamilyen módon kapcsolódó, valamely eszköz alegységét alkotó szerkezeti elemek összessége;
8. „szállítás”: az (EU) 2024/1788 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²²⁾ 2. cikkének 17. pontjában meghatározott szállítás;
9. „szállításrendszer-üzemeltető”: az (EU) 2024/1788 irányelv 2. cikkének 18. pontjában meghatározott szállításrendszer-üzemeltető;
10. „elosztás”: az (EU) 2024/1788 irányelv 2. cikkének 19. pontjában meghatározott elosztás;
11. „elosztórendszer-üzemeltető”: az (EU) 2024/1788 irányelv 2. cikkének 20. pontjában meghatározott elosztórendszer-üzemeltető;
12. „bányauzemeltető”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely szénbányát üzemeltet vagy irányít, vagy – amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik – akire vagy amelyre meghatározó gazdasági hatáskört ruháztak egy szénbánya technikai működését illetően;
13. „hitelesítés”: az üzemeltetők, vállalkozások és bányauzemeltetők által e rendelet szerint továbbított jelentések e rendeletnek való megfelelésének értékelése érdekében a hitelesítő által végzett tevékenységek;

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1788 irányelve (2024. június 13.) a megújuló gáz és a földgáz, valamint a hidrogén belső piacára vonatkozó közös szabályokról és az (EU) 2023/1791 irányelv módosításáról (HL L, 2024/1788, 2024.7.15., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

14. „hitelesítő”: olyan jogi személy, amely hitelesítési tevékenységeket végez, és amely a hitelesítési nyilatkozat kiállításának időpontjában rendelkezik a 765/2008/EK rendelet szerinti, nemzeti akkreditáló testület általi akkreditációval, vagy – az említett rendelet 5. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül – olyan természetes személy, aki más módon felhatalmazással rendelkezik hitelesítési tevékenységek végzésére;
15. „forrás”: olyan szerkezeti elem vagy geológiai szerkezet, amely szándékosan vagy nem szándékosan, időszakosan vagy tartósan metánt bocsát ki a légkörbe;
16. „kibocsátási tényező”: valamely gáz egységnyi tevékenységre jutó kibocsátását számszerűsítő együttható, amely vagy mérési adatokból vett mintán vagy pedig egyéb számszerűsítési módszereken alapul, és amely átlagértékként kerül meghatározásra azzal a céllal, hogy reprezentatív kibocsátási értéket képezzen adott tevékenységi szintre és adott működési feltételekre vonatkozóan;
17. „általános kibocsátási tényező”: a kibocsátási források minden egyes típusára egységesen megállapított, jegyzékekből vagy adatbázisokból származó kibocsátási tényező, amelyet nem hitelesítettek közvetlen mérésekkel;
18. „fajlagos kibocsátási tényező”: a kibocsátási források egy adott típusára megállapított, közvetlen mérésekből származó kibocsátási tényező;
19. „közvetlen mérés”: a metánkibocsátás forrásszintű mérése az ilyen mérést lehetővé tévő mérőeszközzel;
20. „számszerűsítés”: a metánkibocsátás mennyiségének közvetlen mérések révén való – vagy amennyiben a közvetlen mérés nem lehetséges, egyéb módszereken, például szimulációs eszközökön és más részletes műszaki számításokon, vagy e módszerek kombinációján alapuló – meghatározására irányuló tevékenységek;
21. „telephelyi szintű metánkibocsátás”: egy telephelyen belüli kibocsátási források összessége;
22. „telephelyi szintű mérés”: olyan mérés, amely teljes áttekintést nyújt valamely telephely egészének metánkibocsátásáról, a csővezeték-hálózatok esetében a hálózat egyes szegmenseinek a kibocsátását is beleértve, és amelyhez jellemzően mobil platformra – például járműre, drónra, légi járműre, hajóra vagy műholdra szerelt érzékelőket, vagy más eszközöket, például helyhez kötött érzékelőket vagy folyamatos pontérzékelő-hálózatokat használnak;
23. „vállalkozás”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az alábbi tevékenységek közül legalább egyet végez: olaj és fosszilis gáz feltárása és kitermelése, fosszilis gáz gyűjtése és feldolgozása, vagy gáz szállítása, elosztása és föld alatti tárolása, beleértve az LNG-t is;
24. „LNG-létesítmény”: az (EU) 2024/1788 irányelv 2. cikkének 33. pontjában meghatározott LNG-létesítmény;
25. „szivárgásészlelési és -javítási vizsgálat” vagy „LDAR-vizsgálat” (Leak Detection and Repair): a metánszivárgás és az egyéb, nem szándékos metánkibocsátás forrásainak azonosítása és észlelése, valamint az érintett szerkezeti elemek javítása vagy cseréje céljából végzett vizsgálat;
26. „1-es típusú szivárgásészlelési és -javítási vizsgálat” vagy „1-es típusú LDAR-vizsgálat”: a 14. cikk (2), (7) és (8) bekezdése, valamint az I. melléklet 1. része alapján az 1-es típusú szivárgásészlelési és -javítási vizsgálat tekintetében meghatározott követelményeknek megfelelően elvégzett LDAR-vizsgálat;
27. „2-es típusú szivárgásészlelési és -javítási vizsgálat” vagy „2-es típusú LDAR-vizsgálat”: a 14. cikk (2), (7) és (8) bekezdése, valamint az I. melléklet 1. része alapján a 2-es típusú szivárgásészlelési és -javítási vizsgálat tekintetében meghatározott követelményeknek megfelelően elvégzett szivárgásészlelési és -javítási vizsgálat;
28. „kitermelési hely”: olyan hely, ahol olajat vagy földgázt termelnek ki a földből, de nem kerül sor feldolgozásra;
29. „feldolgozási hely”: olyan hely, ahol az olaj és a földgáz kezelésére eljárásokat használnak, például az olajat és a földgázt elválasztják a víztől;
30. „leállítás”: olyan helyzet, amelyben egy telephelyet vagy annak bizonyos szerkezeti elemeit kivonják a normál üzemből és leállítják, és amelyben teljes vagy részleges nyomáscsökkentésre van szükség a javítási vagy karbantartási munkálatok megkezdése előtt;
31. „lefúvatás”: a metán elégetés nélküli, közvetlen kibocsátása a légkörbe;

32. „fáklyázás”: a metán ártalmatlanítás céljából történő ellenőrzött elégetése az erre tervezett berendezésben;
33. „rutinszerű fáklyázás”: az olaj vagy fosszilis gáz szokásos kitermelése során abban az esetben végzett fáklyázás, ha nincs megfelelő létesítmény vagy a geológiai körülmények nem alkalmasak a metán visszasajtolására, helyszíni hasznosítására vagy piacra juttatására, kivéve a vészhelyzet vagy üzemzavar miatti fáklyázást;
34. „fáklya”: fáklyázásra szolgáló, gyújtógővel felszerelt berendezés;
35. „vészhelyzet”: olyan átmeneti, váratlan, ritkán előforduló helyzet, amelyben a metánkibocsátás elkerülhetetlen és nélkülözhetetlen a humán biztonságra vagy egészségre, illetve a környezetre gyakorolt azonnali és jelentős káros hatás megelőzése érdekében; mindazonáltal nem tartoznak ide a következő eseményekből eredő vagy azokkal kapcsolatos helyzetek:
- a) az üzemeltető nem telepített olyan megfelelő berendezést, amely a termelés várható vagy tényleges ütemét és nyomását illetően elegendő kapacitással rendelkezik;
- b) az üzemeltető nem korlátozza a termelést abban az esetben, ha a termelés üteme meghaladja a kapcsolódó berendezés vagy gyűjtőrendszer kapacitását; nem tartozik ide, ha a többlettermelés a termelési lánc alsóbb szintjén előállt vészhelyzet, üzemzavar vagy nem tervezett javítás miatt következik be, és az legfeljebb a termelési lánc alsóbb szintjén fennálló kapacitásproblémáról szóló értesítés időpontjától számított 8 órán át tart;
- c) tervezett karbantartás;
- d) az üzemeltető gondatlansága;
- e) ugyanazon berendezés ismételt – azaz a megelőző 30 napon belüli legalább négyszeri – meghibásodása;
36. „üzemzavar”: a berendezés hirtelen, elkerülhetetlen meghibásodása vagy műszaki hibája, amelyre az üzemeltetőnek nincs érdemleges befolyása, és amely jelentősen zavarja a működést; nem tartozik ide a berendezés olyan meghibásodása, illetve műszaki hibája, amelyet részben vagy egészben a nem megfelelő karbantartás, a gondatlan üzemeltetés vagy más megelőzhető tényező okoz;
37. „ártalmatlanítási határfok”: a megsemmisült vagy eltávolított metánnak az égés befejeződése utáni, tömegszázalékban kifejezett mennyisége a fáklyába belépő metán mennyiségéhez viszonyítva;
38. „inaktív kút”: feltérési vagy kitermelési célú, szárazföldi vagy tengeri olaj- vagy gázkút vagy kútúrési telephely, amelynek esetében a feltérési vagy kitermelési tevékenység legalább egy éve szünetel; nem tartoznak ide az ideiglenesen lezárt kutak és a véglegesen lezárt és felhagyott kutak;
39. „ideiglenesen lezárt kút”: olyan szárazföldi vagy tengeri olaj- vagy gázkút vagy kútúrési telephely, ahol kútzáró elemeket szereltek fel a termelő rezervoár ideiglenes elszigetelése céljából, és ahol a kúthoz való hozzáférés továbbra is biztosított;
40. „véglegesen lezárt és felhagyott kút”: feltérési vagy kitermelési célú szárazföldi vagy tengeri olaj- vagy gázkút vagy kútúrési telephely, amelyet lezártak és amelyet nem lehet újra megnyitni, amelyben minden műveletet beszüntettek, és amelynek esetében a kúthoz kapcsolódó valamennyi berendezést az alkalmazandó szabályozási követelményeknek megfelelően eltávolítottak, továbbá amelynek esetében az V. melléklet 1. részének 3. pontjában meghatározott dokumentáció rendelkezésre áll;
41. „kármentesítés”: a szennyezett víz és talaj megtisztításának folyamata;
42. „helyreállítás”: az olaj- vagy gázkút vagy a kútúrési telephely helyreállítási folyamata, amelynek során a talaj és a növényzet állapotát visszaállítják a terület megzavarása előttihez hasonló állapotra;
43. „szénbánya”: olyan telephely, ahol szénbányászat folyik vagy folyt, beleértve a földet, a feltérásokat, a föld alatti járatokat, az aknákat, a lejtős aknákat, az meddővágatokat és a vágatokat, a felszínen vagy a föld alatt található építményeket, létesítményeket, berendezéseket, gépeket és szerszámokat, amelyeket a lignit, szubbitumenes szén, bitumenes szén vagy antracit természetes földi lelőhelyeiből bármilyen eszközzel vagy módszerrel történő kitermelése során használnak vagy amelyek abból erednek, beleértve a szén kitermelésre való előkészítésével kapcsolatos munkát is;

44. „aktív szénbánya”: olyan szénbánya, amelynek esetében a bevétel többsége a lignit, a szubbitumenes szén, a bitumenes szén vagy az antracit kitermeléséből származik, és amelynek tekintetében a következő feltételek közül legalább egy teljesül:
- a) bányafejlesztés van folyamatban;
  - b) a megelőző 90 napban szenet termeltek ki;
  - c) működnek a bánya szellőzőventilátorai;
45. „mélyművelésű szénbánya”: olyan szénbánya, ahol a szenet földbe vájít, a szénréteghez vezető alagutakon keresztül termelik ki úgy, hogy e réteget mélyművelésű szénbányászati berendezésekkel, például réselőgépekkel és mozgó frontfejtő és kamrafejtő bányagépekkel bányásszák ki, majd a felszínre szállítják;
46. „külszíni szénbánya”: olyan szénbánya, ahol a szén a felszín közelében található és a fedő kőzet- és talajrétegek eltávolításával kitermelhető;
47. „szellőzőakna”: olyan függőleges járat, amelyet a friss levegő föld alá juttatására, illetve a metán és más gázok mélyművelésű szénbányából történő eltávolítására használnak;
48. „metánmentesítő állomás”: a szénbánya gázlecsapoló rendszeréből származó metánt összegyűjtő állomás;
49. „metánlecsapoló rendszer”: olyan rendszer, amely több metánforrást is tartalmazhat, és amely a szénrétegekben vagy a környező kőzetrétegekben keletkező, metánban gazdag gázt lecsapolja és egy metánmentesítő állomásra szállítja;
50. „bányászat utáni tevékenységek”: a szén bányászata és felszínre hozatala után végzett tevékenységek, beleértve a szén kezelését, feldolgozását, tárolását és szállítását is;
51. „folyamatos mérés”: olyan mérés, amelynek során a leolvasás legalább percenként történik;
52. „szénlelőhely”: olyan terület, ahol a földtani ásványlelőhelyek dokumentálására vonatkozó tagállami módszertan szerinti jelentős koncentrációban és bányászható mennyiségben szén található;
53. „bezárt szénbánya”: olyan szénbánya, amelyben a széntermelést leállították, amelyet az alkalmazandó engedélyezési követelményekkel vagy egyéb rendelkezésekkel összhangban bezártak, és amelyre vonatkozóan az üzemeltető, a tulajdonos vagy az engedélyes még mindig érvényes engedéllyel vagy más, a szénbánya tekintetében a felelősséget ráruházó jogi dokumentummal rendelkezik;
54. „felhagyott szénbánya”: olyan szénbánya, amelyben a széntermelést leállították, de amelynek esetében nem azonosítható olyan üzemeltető, tulajdonos vagy engedélyes, aki érvényes engedély vagy más, a szénbánya tekintetében a felelősséget ráruházó jogi dokumentum szerinti kötelezettségek alanya lenne, vagy amelyet nem zártak be szabályozott módon;
55. „felhagyott mélyművelésű szénbánya alternatív használata”: a felszín alatti bányainfrastruktúrának és szénbányászati berendezéseknek a széntermeléstől eltérő célokra történő használata;
56. „szénbányászati berendezés”: a metántartalmú rétegekkel összeköttetésben maradó minden berendezés, például a meddőtermelékbe fűrt szellőzők és a vízlecsapoló csövek;
57. „kokszzénbánya”: olyan szénbánya, ahol az 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²³⁾ B. mellékletében meghatározottak szerint az utolsó 3, adatokkal alátámasztott év átlagos termelési kibocsátásának legalább 50 %-át a kokszzén teszi ki;
58. „termelő”: olyan vállalkozás, amely kereskedelmi tevékenység keretében nyersolajat, földgázt vagy szenet állít elő az engedélyezett területen található földből való kitermelés, feldolgozás vagy az engedélyezett területen belüli összekapcsolt infrastruktúra útján történő szállítás révén;

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1099/2008/EK rendelete (2008. október 22.) az energiasztatisztikáról (HL L 304., 2008.11.14., 1. o.).

59. „importőr”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely kereskedelmi tevékenység keretében harmadik országból származó nyersolajat, földgázt vagy szenet hoz forgalomba az uniós piacon, beleértve az Unióban letelepedett minden olyan természetes vagy jogi személyt, akit vagy amelyet az 5. fejezetben előírt tevékenységek és alakítások végrehajtására jelöltek ki;
60. „exportőr”: az importőr szerződéses szerződő fele az Unióba irányuló nyersolaj-, földgáz- vagy szénellátásra vonatkozó minden egyes szerződésben;
61. „metánkibocsátási profil”: a metánkibocsátási átláthatósági adatbázisban közzétett, a tagállamokra, harmadik országokra és adott esetben az uniós termelőkre vagy importőrökre, továbbá az Unióba nyersolajat, földgázt vagy szenet szállító vagy az uniós piacon nyersolajat, földgázt vagy szenet forgalomba hozó harmadik országbeli termelőkre vagy exportőrökre vonatkozó egyedi információk és adatlapok;
62. „szuperkibocsátással járó esemény”: az Unión belül vagy kívül bekövetkező olyan esemény, amelynek során egy telephelyen egy forrás vagy egymással szoros összeköttetésben lévő források óránként több mint 100 kg metánt bocsátanak ki;
63. „egyeztetési folyamat”: a metánkibocsátás forrásszintű számszerűsítése és telephelyi szintű mérése közötti statisztikailag szignifikáns eltérések vizsgálata és magyarázata.

3. cikk

Az üzemeltetők költségei

(1) Az (EU) 2019/944 irányelv 57. cikke és az (EU) 2024/1788 irányelv X. fejezete szerinti szabályozó hatóságoknak a díjak vagy a szállítási rendszer-üzemeltetők, az elosztórendszer-üzemeltetők, az LNG-létesítmények üzemeltetői vagy más szabályozott szervezetek – köztük adott esetben a föld alatti gáztárolók üzemeltetői – által alkalmazandó módszertanok megállapításakor vagy jóváhagyásakor figyelembe kell venniük az e rendelet szerinti kötelezettségek teljesítése kapcsán felmerült költségeket, illetve az e tekintetben végrehajtott beruházásokat, amennyiben azok megfelelnek egy hatékony és szerkezetileg összehasonlítható szabályozott szervezet költségeinek, és átláthatóak.

A szabályozó hatóságok felhasználhatják a (2) bekezdésben említett fajlagos beruházási költségeket az üzemeltetőknél felmerült költségek referenciaértékeként.

(2) Az Energiaszabályozók Európai Uniói Együttműködési Ügynökségének (ACER) 3 háromévente ki kell dolgoznia és nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie a metánkibocsátás – így többek között a szivárgásból, lefúvatásból vagy fáklyázásból eredő kibocsátás – mérésével, számszerűsítésével, nyomon követésével, jelentésével, hitelesítésével és csökkentésével kapcsolatban felmerülő fajlagos beruházási költségeknek az összehasonlítható projektek körében való összehasonlítására szolgáló mutatókat és megfelelő referenciaértékeket.

Az (1) bekezdésben említett érintett szabályozó hatóságoknak és az érintett szabályozott szervezeteknek az ACER rendelkezésére kell bocsátaniuk az e bekezdés első albekezdésben említett összehasonlításhoz szükséges valamennyi adatot.

2. FEJEZET

ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS FÜGGETLEN HITELESÍTÉS

4. cikk

Illetékes hatóságok

(1) Minden tagállam kijelöl egy vagy több, az e rendelet alkalmazásának nyomon követéséért és érvényesítéséért felelős illetékes hatóságot.

A tagállamok 2025. február 5-ig értesítik a Bizottságot az illetékes hatóságaik nevééről és elérhetőségéről. A tagállamok késedelem nélkül értesítik a Bizottságot az illetékes hatóságaik nevében vagy kapcsolattartási adataiban bekövetkező minden változásról.

(2) A Bizottság nyilvánosságra hozza és az esetleges változásokról szóló tagállami értesítés kézhezvételét követően rendszeresen frissíti az illetékes hatóságok jegyzékét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kapcsolattartó pontot hozzanak létre, és rendelkezzenek az e rendeletben meghatározott feladatok ellátásához szükséges hatáskörökkel és erőforrással.

5. cikk

Az illetékes hatóságok feladatai

(1) Az illetékes hatóságoknak a feladataik ellátása során meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák az e rendeletnek való megfelelést.

(2) Az üzemeltetőknek, a vállalkozásoknak, a bányüzemeltetőknek és az importőröknek minden szükséges segítséget meg kell adniuk az illetékes hatóságoknak az e rendeletben említett feladataik elvégzésének lehetővé tételéhez vagy elősegítéséhez, különösen a dokumentáció vagy a nyilvántartások bemutatását, a telephelyekre való bejutást, valamint amennyiben a telephely a tengeren található, a telephelyre vagy a telephelyről történő közlekedést illetően.

(3) Az illetékes hatóságoknak e rendelet betartásának biztosítása érdekében együtt kell működniük egymással és a Bizottsággal, valamint együttműködhetnek harmadik országok hatóságaival. A Bizottság az együttműködés elősegítése érdekében létrehozza az illetékes hatóságok hálózatát, amelyhez a különösen a nyomon követéssel, a szabályozással és a jogszabályi megfeleléssel kapcsolatos információk cseréjéhez és a bevált gyakorlatok megosztásához szükséges intézkedések is társulnak, és amely lehetőséget biztosít a konzultációkra is. Az illetékes hatóságokon belül létrehozott kapcsolattartó pontoknak támogatniuk kell ezeket a tevékenységeket.

(4) Amennyiben bizonyos jelentéseket e rendelettel összhangban nyilvánosságra kell hozni, az illetékes hatóságoknak azokat díjmentesen, szabadon elérhető, letölthető és géppel olvasható formátumban hozzáférhető kell tenniük egy erre kijelölt weboldalon.

Amennyiben a 2003/4/EK irányelv 4. cikkében említett egy vagy több okból vagy adott esetben a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogszabályok alapján információkat tartanak vissza, az illetékes hatóságoknak jelezniük kell, hogy milyen típusú információkat és milyen okból tartanak vissza.

6. cikk

Ellenőrzések

(1) Az ellenőrzéseknek magukban kell foglalniuk az üzemeltetők és bányüzemeltetők rutinszerű ellenőrzését, valamint az üzemeltetők, a vállalkozások, a bányüzemeltetők és az importőrök nem rutinszerű ellenőrzését, az e cikkben meghatározottak szerint.

(2) Az ellenőrzéseknek adott esetben magukban kell foglalniuk helyszíni ellenőrzéseket vagy helyszíni auditokat, az e rendelet követelményeinek való megfelelést igazoló dokumentumok és nyilvántartások vizsgálatát, a metánkibocsátás észlelését és mérését, valamint az illetékes hatóságok által vagy nevében végzett bármely olyan nyomonkövetési intézkedést, amelynek célja ellenőrizni és előmozdítani az e rendelet követelményeinek való megfelelést.

Amennyiben az ellenőrzés során megállapítást nyer, hogy súlyosan megsértették e rendeletet, az illetékes hatóságoknak az (5) bekezdésben említett jelentés keretében értesítést kell kiadniuk az üzemeltető, a vállalkozás, a bányüzemeltető vagy az importőr által végrehajtandó korrekciós intézkedésekről, és az értesítésben egyértelmű határidőket kell meghatározniuk az említett intézkedések végrehajtását illetően.

Az illetékes hatóságok alternatív megoldásként dönthetnek úgy, hogy arra utasítják az üzemeltetőt, a vállalkozást, a bányüzemeltetőt vagy az importőrt, hogy az ellenőrzés lezárásának időpontját követő 1 hónapon belül jóváhagyás céljából nyújtsa be az érintett illetékes hatóság számára a rendelet megállapított súlyos megsértésének orvoslását célzó korrekciós intézkedéseket. Ezeket az intézkedéseket szerepeltetni kell az (5) bekezdésben említett jelentésben.

(3) Az első rutinszerű ellenőrzést 2026. május 5-ig kell elvégezni. Az első rutinszerű ellenőrzést követően az illetékes hatóságoknak kockázatértékelés alapján rutinellenőrzési programokat kell kidolgozniuk. Az illetékes hatóságok dönthetnek az első rutinszerű ellenőrzések hatóköréről és gyakoriságáról az egyes telephelyekkel kapcsolatos kockázatok, például a környezeti kockázatok értékelése – ideértve az összes szennyező metánkibocsátás kumulatív hatásának felmérését –, valamint a humán biztonságra vagy az egészségre gyakorolt kockázatok értékelése, továbbá az e rendelet bármely megállapított megsértése alapján.

Az ellenőrzések közötti időszak nem haladhatja meg a 3 évet. Amennyiben valamely ellenőrzés során megállapítást nyer, hogy súlyosan megsértették e rendeletet, a következő ellenőrzést 10 hónapon belül kell elvégezni.

(4) E cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül az illetékes hatóságoknak nem rutinszerű ellenőrzéseket kell végezniük a következők céljából:

- a) a 7. cikkben említett megalapozott panaszok és a meg nem felelés eseteinek lehető legrövidebb időn belüli kivizsgálása azt követően, hogy az illetékes hatóságok tudomást szereztek a panaszokról vagy a meg nem felelésről, de legkésőbb 10 hónappal ezen időpont után;
- b) amennyiben az illetékes hatóságok relevánsnak ítélik, annak ellenőrzése, hogy a szivárgásjavításokat vagy a szerkezeti elemek cseréjét a 14. cikkkel összhangban végezték-e el, valamint hogy a 18., 22. és 26. cikkkel összhangban kibocsátáscsökkentési intézkedéseket hajtottak végre;
- c) a megfelelés biztosítása, amennyiben a 14. cikk (5) bekezdése értelmében eltérést engedélyeztek;
- d) amennyiben az illetékes hatóságok relevánsnak ítélik, annak ellenőrzése, hogy a vállalkozások és importőrök megfelelnek-e e rendeletnek.

(5) Az illetékes hatóságok minden egyes ellenőrzést követően jelentést készítenek, amelyben ismertetik az ellenőrzés jogalapját, a követett eljárási lépéseket, a vonatkozó megállapításokat és az üzemeltető, a vállalkozás, a bányauzemeltető vagy az importőr által meghozandó további intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat, a végrehajtásukra vonatkozó határidőkkel együtt.

Az illetékes hatóságok adott esetben készíthetnek egyetlen jelentést az ugyanazon üzemeltető, vállalkozás, bányauzemeltető vagy importőr több eszközének, telephelyének vagy szerkezeti elemének ellenőrzéséről, feltéve, hogy ezekre az ellenőrzésekre a következő rutinellenőrzést megelőzően kerül sor.

A jelentést az ellenőrzést követő 2 hónapon belül meg kell küldeni az érintett üzemeltetőnek, vállalkozásnak, bányauzemeltetőnek vagy importőrnek, és azt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni. Amennyiben az ellenőrzés alapja a 7. cikkkel összhangban benyújtott panasz volt, az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell a panaszost, amint a jelentés nyilvánosan hozzáférhetővé válik.

A jelentést az illetékes hatóságoknak a 2003/4/EK irányelvvel összhangban nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenniük. Amennyiben az említett irányelv 4. cikkében említett okból vagy okokból információkat tartanak vissza, az illetékes hatóságoknak a jelentésben fel kell tüntetniük, hogy milyen típusú információkat és milyen okból tartanak vissza.

(6) Amennyiben az (5) bekezdésben említett jelentés azt állapítja meg, hogy az üzemeltető, a vállalkozás, a bányauzemeltető vagy az importőr nem felel meg e rendelet követelményeinek, az üzemeltetőnek, a vállalkozásnak, a bányauzemeltetőnek vagy az importőrnek meg kell hoznia minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy működése megfeleljen e rendeletnek. Ezeket az intézkedéseket késedelem nélkül, az illetékes hatóságok által megállapított időszakon belül kell meghozni.

(7) A tagállamok hivatalos megállapodásokat köhetnek az Unió vagy más tagállamok releváns intézményeivel, szerveivel, hivatalaival vagy szolgálataival vagy – adott esetben – egyéb megfelelő kormányközi szervezetekkel vagy közjogi szervekkel annak érdekében, hogy ezek biztosítsák az illetékes hatóság számára az e cikk által rájuk ruházott feladatok ellátásához szükséges szakértelmet.

E bekezdés alkalmazásában nem minősül megfelelőnek az a kormányközi szervezet vagy közjogi szerv, amelynek objektivitása összeférhetlenség miatt megkérdőjelezhető.

7. cikk

Panaszok

- (1) Bármely természetes vagy jogi személy írásbeli panaszt nyújthat be az illetékes hatóságokhoz e rendeletnek egy adott üzemeltető, vállalkozás, bányauzemeltető vagy importőr általi esetleges megsértésével kapcsolatban.
- (2) A panaszt megfelelően meg kell indokolni, és annak elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia a feltételezett jogsértésre vonatkozóan.
- (3) Amennyiben nyilvánvalóvá válik, hogy a panasz nem szolgál elegendő bizonyítékkal vizsgálat indításához, az illetékes hatóságoknak észszerű időn, de legkésőbb a panasz kézhezvételétől számított 2 hónapon belül tájékoztatniuk kell a panaszost azokról az okokról, amelyek miatt úgy döntöttek, hogy nem indítanak vizsgálatot.

E bekezdés nem alkalmazandó olyan esetekben, amikor a nem megfelelően indokolt panaszokat több alkalommal is benyújtják, és ezért a panaszt az illetékes hatóságok visszaélészerűnek ítélik.

(4) A (3) bekezdés és az alkalmazandó nemzeti jog sérelme nélkül az illetékes hatóságoknak folyamatosan tájékoztatniuk kell a panaszost az eljárás során tett lépésekről, és adott esetben tájékoztatniuk kell a megfelelő alternatív jogorvoslati lehetőségekről, például a nemzeti bíróságokhoz fordulás vagy bármely más nemzeti vagy nemzetközi panasztételi eljárás igénybevételének lehetőségéről.

(5) Az alkalmazandó nemzeti jog sérelme nélkül és hasonló eljárások alapján az illetékes hatóságoknak tájékoztató jelleggel meg kell határozniuk és közzé kell tenniük a panaszok elbírálására vonatkozó határidőket.

8. cikk

Hitelesítési tevékenységek és hitelesítési nyilatkozat

(1) A hitelesítőknél hitelesítési tevékenységeket kell végezniük az üzemeltetők, a vállalkozások, a bányai üzemeltetők vagy az importőrök által e rendelet követelményeivel összhangban hozzájuk benyújtott kibocsátási jelentések megfelelőségének értékelése céljából. Az említett hitelesítési tevékenységek keretében felül kell vizsgálni az összes említett felhasznált adatforrást és módszertant a kibocsátási jelentések megbízhatósága, hitelessége és pontossága értékelése céljából, különös tekintettel a következőkre:

- a) a kibocsátási tényezők kiválasztása és alkalmazása;
- b) a metánkibocsátás meghatározásához alkalmazott módszertanok, számítások, mintavételek vagy statisztikai megosztások;
- c) a nem megfelelő mérés vagy jelentéstétel kockázatai;
- d) az üzemeltetők, vállalkozások, bányai üzemeltetők vagy importőrök által alkalmazott minőség-ellenőrzési vagy minőségbiztosítási rendszerek.

(2) A hitelesítőknél az e cikk (1) bekezdésében említett hitelesítési tevékenységek végzése során a metánkibocsátás mérésére és számszerűsítésére és a csökkentésre vonatkozó, a 32. cikkel összhangban megállapított szabványokat és adott esetben műszaki előírásokat kell használniuk.

Az említett szabványok és műszaki előírások adott esetben történő alkalmazásának időpontját megelőzően az üzemeltetőknek, vállalkozásoknak, bányai üzemeltetőknek és importőröknek a hitelesítési tevékenységek elvégzése céljából tájékoztatniuk kell a hitelesítőket az általuk alkalmazott releváns, így többek között európai vagy más nemzetközi szabványokról vagy az általuk alkalmazott módszertanokról.

A hitelesítési tevékenységek körébe kell tartozniuk adott esetben az alkalmazott adatforrások és módszertanok megbízhatóságának, hitelességének és pontosságának értékelését szolgáló, előre bejelentett és előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseknek is.

(3) Az e cikkben említett hitelesítési tevékenységeket össze kell hangolni a hitelesítőkre vonatkozó európai vagy más nemzetközi szabványokkal és módszertanokkal az üzemeltetők, vállalkozásokra, bányai üzemeltetők vagy importőrök, valamint az illetékes hatóságokra háruló terhek csökkentése érdekében, és kellően figyelembe kell venni a hitelesítés tárgyát képező tevékenységek jellegét és a Bizottság által e tekintetben kiadott iránymutatást.

(4) Amennyiben a hitelesítő értékelése alapján kellő bizonyossággal megállapítja, hogy a kibocsátási jelentés megfelel e rendelet követelményeinek, hitelesítési nyilatkozatot kell kiállítania, amelyben igazolja a kibocsátási jelentés megfelelőségét, és részletesen ismerteti az elvégzett hitelesítési tevékenységeket.

A hitelesítő csak akkor állíthatja ki a hitelesítési nyilatkozatot, ha megbízható, hiteles és pontos adatok és információk lehetővé teszik a metánkibocsátás kellő bizonyossággal történő meghatározását, és feltéve, hogy a jelentett adatok összhangban vannak a becsült adatokkal, teljesek és konzisztensek.

Amennyiben a hitelesítő értékelése alapján megállapítja, hogy a kibocsátási jelentés nem felel meg e rendelet követelményeinek, erről tájékoztatnia kell az üzemeltetőt, a vállalkozást, a bányai üzemeltetőt vagy az importőrt, és az elismert szabványok fényében indokolással ellátott visszajelzést kell adnia az üzemeltető, a vállalkozás, a bányai üzemeltető vagy az importőr számára. Az üzemeltetőnek, a vállalkozásnak, a bányai üzemeltetőnek vagy az importőrnek haladéktalanul, a hitelesítő által meghatározott határidőn belül felülvizsgált kibocsátási jelentést kell benyújtania a hitelesítőnek.

(5) Az üzemeltetőknek, vállalkozásoknak, bányai üzemeltetőknek és importőröknek minden szükséges segítséget meg kell adniuk a hitelesítőknél a hitelesítési tevékenységek elvégzésének lehetővé tétele vagy megkönnyítése érdekében, különösen a telephelyekre való bejutást, valamint a dokumentáció vagy a nyilvántartások bemutatását illetően.

9. cikk

A hitelesítők függetlensége és akkreditálása vagy engedélyezése

(1) A hitelesítőknek függetlennek kell lenniük az üzemeltetőktől, vállalkozásoktól, bányüzemeltetőktől és importőröktől, és az e rendeletben előírt hitelesítési tevékenységeket a köz érdekében kell végezniük. Ennek érdekében sem a hitelesítő, sem ugyanazon jogi személy egyetlen része sem lehet üzemeltető, vállalkozás, bányüzemeltető vagy importőr, vagy az üzemeltető, vállalkozás, bányüzemeltető vagy importőr tulajdonosa, vagy ezek tulajdona.

A hitelesítők nem állhatnak olyan kapcsolatban az üzemeltetőkkel, vállalkozásokkal, bányüzemeltetőkkel vagy importőrökkel, amely befolyásolhatja függetlenségüket vagy pártatlanságukat.

(2) Azokat a hitelesítőket, amelyek jogi személyek, a 765/2008/EK rendelet szerinti nemzeti akkreditáló testületnek kell akkreditálnia.

Amennyiben e rendelet nem tartalmaz a hitelesítők akkreditálására vonatkozó különös rendelkezéseket, a 765/2008/EK rendeletet kell alkalmazni.

(3) E rendelet alkalmazásában a tagállamok dönthetnek úgy, hogy engedélyt adnak ki természetes személyek számára hitelesítési tevékenység folytatására. Az említett hitelesítőket a 765/2008/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint kinevezett nemzeti akkreditáló testülettől eltérő nemzeti hatóságnak kell engedélyeznie.

(4) Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy alkalmazza a (3) bekezdést, biztosítania kell, hogy az érintett nemzeti hatóság megfeleljen e rendeletnek, és a Bizottság és a többi tagállam rendelkezésére bocsásson minden olyan igazoló dokumentumot, amely szükséges az említett bekezdés szerint engedélyezett hitelesítők kompetenciájának ellenőrzéséhez.

10. cikk

Az információk felhasználása és megosztása

(1) Az e rendelet szerinti feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során a Bizottság, az illetékes hatóságok és a hitelesítők figyelembe veszik a nemzetközi metánkibocsátási megfigyelőközpont (IMEO) vagy az olaj- és gázipari metánkibocsátással foglalkozó partnerség (OGMP) által nyilvánosságra hozott vagy más releváns, nemzetközileg rendelkezésre álló információkat, különös tekintettel a következőkre vonatkozó információkat:

- a) a metánkibocsátási adatok megfelelő statisztikai módszerekkel összhangban történő gyűjtése;
- b) az iparág által a metánkibocsátási adatok számszerűsítéséhez használt módszertanokkal és statisztikai eljárások hitelesítése és validálása;
- c) a metánkibocsátásra vonatkozó becslések nagyobb pontosságának biztosítása érdekében az adatösszesítési és -elemzési módszertanok tudományos és statisztikai bevált gyakorlatokkal összhangban történő kidolgozása, a bizonytalanság megfelelő jellemzése mellett;
- d) a jelentett, fő forrásonként és jelentéstételi szintenként összesített adatoknak a versenyszabályokkal és titoktartási követelményekkel összhangban történő közzététele, amennyiben lehetséges, üzemeltetett és nem üzemeltetett eszközök szerinti bontásban;
- e) az adatforrások közötti jelentős eltérésekkel kapcsolatos megállapítások jelentése, hozzájárulva megalapozottabb tudományos módszertanok kialakításához;
- f) korai észlelő és előrejelző rendszer segítségével azonosított, szuperkibocsátással járó esemény jelentése.

(2) A Bizottság a nyilvánosan hozzáférhető, általa relevánsnak ítélt metánkibocsátási adatokat – amint azokat az illetékes hatóságok e rendelettel összhangban a rendelkezésére bocsátják – benyújtja az IMEO-nak.

3. FEJEZET

OLAJ- ÉS GÁZIPARI METÁNKIBOCSÁTÁS

11. cikk

Hatály

Ez a fejezet az 1. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett tevékenységekre alkalmazandó.

12. cikk

Nyomon követés és jelentéstétel

(1) Az üzemeltetőknek 2025. augusztus 5-ig jelentést kell benyújtaniuk az illetékes hatóságoknak, amely az összes forrásra vonatkozóan tartalmazza a legalább az általános kibocsátási tényezők alkalmazásával becsült forrásszintű metánkibocsátások számszerűsítését. E jelentés tartalmazhatja a forrásszintű metánkibocsátásnak a (2) bekezdésben meghatározott követelményekkel összhangban történő számszerűsítését néhány vagy valamennyi forrás esetében.

(2) Az Unióban letelepedett üzemeltetőknek és vállalkozásoknak jelentést kell benyújtaniuk az eszköz helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak, amely tartalmazza a forrásszintű metánkibocsátás számszerűsítését:

- a) az üzemeltetett eszközök tekintetében 2026. február 5-ig, és
- b) a nem üzemeltetett eszközök tekintetében 2027. február 5-ig, amennyiben ezeket az eszközöket nem jelentették be az a) pont szerint.

Amennyiben a közvetlen mérés nem lehetséges, a jelentésnek forrásszintű számszerűsítésen vagy mintavételen alapuló fajlagos kibocsátási tényezők használatát kell magában foglalnia.

(3) Az Unióban letelepedett üzemeltetőknek és vállalkozásoknak jelentést kell benyújtaniuk az eszköz helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak, amely tartalmazza a forrásszintű metánkibocsátás számszerűsítését, kiegészítve a telephelyi szintű metánkibocsátás méréseivel, lehetővé téve ezáltal a telephelyenként összesített forrásszintű becslések értékelését és az azokkal való összehasonlítást:

- a) az üzemeltetett eszközök tekintetében 2027. február 5-ig, ezt követően pedig minden év május 31-ig; és
- b) a nem üzemeltetett eszközök tekintetében 2028. augusztus 5-ig, ezt követően pedig minden év május 31-ig, amennyiben ezeket az eszközöket nem jelentették be az a) pont szerint.

Mielőtt benyújtják a jelentést az illetékes hatóságoknak, az üzemeltetőknek és a vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy a jelentést egy hitelesítő értékelje, és a jelentés tartalmazza a 8. cikkel összhangban kiállított hitelesítő nyilatkozatot.

(4) Az e cikkben előírt jelentéseknek az utolsó, adatokkal alátámasztott naptári évre kell vonatkozniuk, és legalább a következő információkat kell tartalmazniuk:

- a) a kibocsátási források típusa és helye;
- b) az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) hatodik értékelő jelentésében meghatározott globális felmelegedési potenciálok felhasználásával a kibocsátási források minden egyes típusára vonatkozó részletes adatok tonna metánban és tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezve;
- c) a számszerűsítési módszertanokra vonatkozó részletes információk;
- d) az üzemeltetett eszközök összes metánkibocsátása;
- e) a tulajdoni hányad és a nem üzemeltetett eszközök metánkibocsátásának tulajdoni hányaddal való szorzata;
- f) a nem üzemeltetett eszközök üzemviteli működtetését ellátó szervezetek listája.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján kidolgozza az e cikk szerinti jelentésekhez szükséges jelentéstételi sablont, figyelembe véve a már meglévő nemzeti jegyzékről szóló jelentéseket, valamint az OGMP által kidolgozott legfrissebb technikai útmutató dokumentumokat és jelentéstételi sablonokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 35. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A vonatkozó végrehajtási jogi aktusok elfogadását megelőzően az üzemeltetőknek és a vállalkozásoknak az upstream, vagy adott esetben mid- és downstream műveletek esetében az OGMP 2.0 technikai útmutató dokumentumait és jelentéstételi sablonjait kell használniuk.

(5) Az e cikkben említett méréseket és számszerűsítéseket a 32. cikk alapján megállapított szabványokkal és – adott esetben – műszaki előírásokkal összhangban kell elvégezni. Az említett szabványok vagy műszaki előírások alkalmazásának megkezdése előtt az üzemeltetőknek és a vállalkozásoknak a metánkibocsátás méréséhez és számszerűsítéséhez a legkorszerűbb ágazati gyakorlatokat kell követniük és a rendelkezésre álló legjobb technológiákat kell alkalmazniuk. Ebben az összefüggésben az Unióban letelepedett üzemeltetők és a vállalkozások ilyen célból felhasználhatják OGMP 2.0 2024. augusztus 4-ig jóváhagyott legfrissebb technikai útmutató dokumentumait.

Az üzemeltetőknek és a vállalkozásoknak tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat és a hitelesítőket az alkalmazott – többek között európai vagy más nemzetközi – szabványokról vagy módszertanokról is.

(6) Az Unióban letelepedett üzemeltetőknek és a vállalkozásoknak össze kell hasonlítaniuk a metánkibocsátást forrásszintű számszerűsítését a metánkibocsátás telephelyi szintű mérésével. Ha statisztikailag jelentős eltérések vannak a metánkibocsátás forrásszintű számszerűsítése és telephelyi szintű mérése között, az üzemeltetőknek és a vállalkozásoknak:

- a) a jelentéstételi időszak vége előtt haladéktalanul értesíteniük kell az illetékes hatóságokat;
- b) a lehető leghamarabb egyeztetési eljárást kell végezniük, és legkésőbb a következő jelentéstételi időszakig tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot az egyeztetési eljárás eredményeiről, ideértve szükség esetén az esetleges bizonyítékokat és igazoló dokumentumokat is.

Az egyeztetési eljárás során foglalkozni kell az eltérések lehetséges okaival, beleértve legalább a metánkibocsátás forrásszintű számszerűsítéséhez és telephelyi szintű méréséhez használt technológiák és módszerek pontosságát és megfelelőségét, vagy az eredményeknek a kiválasztott módszerek, technológiák vagy az eredmények extrapolációja miatti adatbizonytalanságát.

Az egyeztetési folyamat céljából az üzemeltetőknek és a vállalkozásoknak további forrásszintű számszerűsítést vagy telephelyi szintű méréseket kell mérlegelniük annak érdekében, hogy rendelkezésre bocsássák az eltérések okainak magyarázatához szükséges bizonyítékokat. Az egyeztetési folyamat eredményei alapján az üzemeltetőknek és a vállalkozásoknak a forrásszintű számszerűsítés vagy adott esetben a telephelyi szintű mérések tekintetében további számszerű kiigazításokat kell végrehajtaniuk.

Ha az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy az üzemeltető vagy vállalkozás által az első albekezdés b) pontja szerint szolgáltatott információk nem magyarázzák meg megfelelően az eltérések okait, az illetékes hatóságok felkérhetik az üzemeltetőt vagy a vállalkozást, hogy szolgáltatson további információkat, vagy hozzon további intézkedéseket.

(7) Amennyiben az információk az (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁴⁾ értelmében véve bizalmasak, az üzemeltetőknek a jelentésben jelezniük kell, hogy milyen típusú információkat és milyen okból tartottak vissza.

(8) Az illetékes hatóságok az e cikkben meghatározott jelentéseket az 5. cikk (4) bekezdésével összhangban – az érintett üzemeltetők vagy vállalkozások általi benyújtást követő 3 hónapon belül – a nyilvánosság és a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

13. cikk

Általános kibocsátáscsökkentési kötelezettségek

Az üzemeltetőknek minden megfelelő kibocsátáscsökkentési intézkedést meg kell hozniuk annak érdekében, hogy működésük során megelőzzék és minimálisra csökkentsék a metánkibocsátást.

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o.).

14. cikk

Szivárgásészlelés és -javítás

(1) Az üzemeltetőknek a meglévő telephelyek esetében 2025. május 5-ig, az új telephelyek esetében pedig az üzemeltetés megkezdését követő 6 hónapon belül szivárgásészlelési és -javítási programot (a továbbiakban: LDAR-program) kell benyújtaniuk az illetékes hatóságoknak.

Az LDAR-programban részletesen be kell mutatniuk az e cikkel, az I. melléklet 1. és 2. pontjával, valamint a 32. cikk alapján kidolgozott szabványokkal és adott esetben műszaki előírásokkal összhangban elvégzendő LDAR-vizsgálatokat és tevékenységeket, az egyes konkrét határidőket is beleértve. Ha az LDAR-programban bármilyen változás történik, az üzemeltetőknek a lehető leghamarabb újra be kell nyújtaniuk a programot az illetékes hatóságok számára.

A 32. cikk alapján kidolgozott szabványok vagy műszaki előírások alkalmazásának megkezdéséig az üzemeltetőknek az LDAR-vizsgálatok tekintetében a legkorszerűbb ipari gyakorlatokat és kereskedelmi forgalomban elérhető legjobb technológiákat kell követniük. Az üzemeltetőknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat és a hitelesítőket az alkalmazott – többek között nemzetközi – szabványokról vagy módszertanokról is.

Az illetékes hatóságok előírhatják az üzemeltető számára, hogy e rendelet követelményeinek figyelembevételével módosítsa az LDAR-programot.

(2) Az üzemeltetőknek az LDAR-programmal összhangban 2024. augusztus 4-től kezdődően a lehető leghamarabb meg kell kezdeniük a felelősségi körükbe tartozó valamennyi szerkezeti elem első 2-es típusú LDAR-vizsgálatát.

Az üzemeltetőknek minden esetben 2025. augusztus 5-ig el kell végezniük az első 2-es típusú LDAR-vizsgálatot a meglévő telephelyek tekintetében. Az I. melléklet 1. pontjában meghatározott gyakoriságok sérelme nélkül a 2022. augusztus 3. és 2024. augusztus 4. között végzett 2-es típusú LDAR-vizsgálatokat az üzemeltetők első 2-es típusú LDAR-vizsgálatnak tekinthetik.

Az új telephelyek működésének megkezdésétől számított 9 hónapon belül az üzemeltetőknek az LDAR-programmal összhangban el kell végezniük a felelősségi körükbe tartozó valamennyi szerkezeti elem első 2-es típusú LDAR-vizsgálatát.

Az első 2-es típusú LDAR-vizsgálat elvégzése után az üzemeltetőknek az 1-es és 2-es típusú LDAR-vizsgálatokat a következő gyakorisággal kell elvégezniük:

- a) a föld feletti és föld alatti szerkezeti elemek esetében, az elosztó- és a szállítóhálózatok kivételével az I. melléklet 1. részének 1. pontjában meghatározott minimális gyakoriságnak megfelelően;
- b) az elosztó- és a szállítóhálózatok szerkezeti elemei esetében az I. melléklet 1. részének 2. pontjában meghatározott minimális gyakoriságnak megfelelően;
- c) valamennyi tengeri szerkezeti elem esetében az I. melléklet 1. részének 3. pontjában meghatározott minimális gyakoriságnak megfelelően;
- d) minden egyéb szerkezeti elem esetében az I. melléklet 1. részének 4. pontjában meghatározott minimális gyakoriságnak megfelelően.

(3) A 2-es típusú LDAR-vizsgálatok e cikk szerinti elvégzésére vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül, amennyiben 1-es típusú LDAR-vizsgálatra van szükség, az üzemeltetők dönthetnek úgy, hogy az 1-es típusú LDAR-vizsgálat helyett 2-es típusú LDAR-vizsgálatot végeznek.

(4) Az LDAR-vizsgálatok részeként az üzemeltetők fejlett észlelési technológiákat is alkalmazhatnak, feltéve, hogy:

- a) az illetékes hatóságok jóváhagyták annak az LDAR-program keretében való használatukat;
- b) a mérést minden egyes lehetséges kibocsátási forrás szintjén végzik; és
- c) a fejlett észlelési technológiák megfelelnek a (6) és (7) bekezdésben meghatározott követelményeknek, továbbá összhangban vannak az I. melléklet 2. részében meghatározott követelményekkel.

(5) Az e cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésétől eltérve, amennyiben az olajat vagy földgázt előállító vagy feldolgozó üzemeltetők – az üzemeltetők által a megelőző öt évben a 12. cikkkel összhangban jelentett és hitelesítő által értékelt mérések alapján – bizonyítékot szolgáltatnak arra vonatkozóan, hogy az egyes telephelyeken az összes szerkezeti elemüknek és szerkezeti aelemüknek kevesebb mint 1%-a szivárog, és hogy az említett szivárgásokhoz kapcsolódó összesített metánkibocsátás a gáz teljes mennyiségének kevesebb mint 0,08 %-át vagy a feldolgozott vagy kitermelt olaj teljes tömegének 0,015 %-át teszi ki, az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően eltérő LDAR vizsgálati gyakoriságokat lehet alkalmazni az olyan helyszínen lévő szerkezeti elemekre vonatkozóan, ahol nem állapítottak meg szivárgást, és feltéve, hogy:

- a) a feldolgozási helyeken minden szerkezeti elem esetében legalább 12 havonta 1-es típusú LDAR-vizsgálatra kerül sor;
- b) a feldolgozási helyeken az összes szerkezeti elem legalább 25 %-a esetében 12 havonta 2-es típusú LDAR-vizsgálatra kerül sor, és valamennyi szerkezeti elemet 48 havonta ellenőrzik;
- c) a kitermelési helyeken minden szerkezeti elem esetében legalább 36 havonta 1-es típusú LDAR-vizsgálatra kerül sor;
- d) a kitermelési helyeken minden szerkezeti elem esetében legalább 60 havonta 2-es típusú LDAR-vizsgálatra kerül sor.

Ha az e bekezdés első albekezdésével összhangban elvégzett LDAR-vizsgálatokat követően az egyes telephelyeken az összes szerkezeti elem és szerkezeti alelem legalább 1 %-a szivárog, vagy az említett szivárgásokhoz kapcsolódó összesített metánkibocsátás meghaladja a teljes gázmennyiség 0,08 %-át vagy a feldolgozott vagy kitermelt nyersolaj teljes tömegének 0,015 %-át, az érintett üzemeltetőre az adott telephelyen a (2) bekezdés szerinti kötelezettségek vonatkoznak.

Az illetékes hatóságnak értesítenie kell a Bizottságot az e bekezdés alapján engedélyezett eltérésekről, és el kell végeznie a 6. cikk (4) bekezdésében említett nem rutinszerű ellenőrzéseket.

(6) Az LDAR-vizsgálatokat olyan észlelő eszközökkel kell elvégezni, amelyek a szerkezeti elemek minden egyes típusa esetében lehetővé teszik a szivárgások azonosítását a következők szerint:

- a) a föld feletti szerkezeti elemek és a tengerszint feletti szerkezeti elemek minden egyes potenciális kibocsátó forrásához a lehető legközelebb eső szinten;
- b) a föld alatti szerkezeti elemek esetében első lépésként a földfelszín és a légkör találkozásánál, majd, amennyiben a (7) bekezdéssel összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktus által megállapított szivárgás került feltárára, második lépésként a lehető legközelebb a kibocsátó forráshoz;
- c) a tengerszint alatt vagy a tengerfenék alatt található tengeri szerkezeti elemek esetében a kereskedelmi forgalomban elérhető legjobb észlelési technikát alkalmazva.

(7) 2025. augusztus 5-ig a Bizottság végrehajtási jogi aktus elfogadása révén meghatározza a következőket:

- a) a (8) bekezdésben az összes szerkezeti elemre vonatkozóan meghatározott követelmények teljesítéséhez használandó különböző észlelő eszközök esetében alkalmazandó észlelési minimum-határértékek és észlelési technikák;
- b) az LDAR-vizsgálatok első lépésére alkalmazandó küszöbértékek, amelyeket a föld alatti szerkezeti elemekre vonatkozóan a (8) bekezdésben meghatározott követelmények teljesítéséhez kell alkalmazni.

Az említett észlelési minimum-határértékeknek, technikáknak és küszöbértékeknek az elérhető legjobb technológiákon és az elérhető legjobb észlelési technikákon kell alapulniuk, figyelembe véve a különböző típusú szerkezeti elemeket és LDAR-vizsgálatokat. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 35. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az említett végrehajtási jogi aktus elfogadásáig az üzemeltetőknek a (8) bekezdésben foglalt követelmények teljesítése érdekében az elérhető legjobb technológiákat és az elérhető legjobb észlelési technikákat kell alkalmazniuk, a gyártó üzemeltetési és karbantartási előírásainak megfelelően.

(8) Az üzemeltetőknek a gyártó üzemeltetési és karbantartási előírásaival összhangban lévő észlelő eszközök alkalmazásával meg kell javítaniuk vagy le kell cserélniük minden olyan szerkezeti elemet, amely a vizsgálat eredménye szerint szabványos hőmérsékleten és nyomáson legalább a következő mennyiségű metánt bocsátja ki:

- a) 1-es típusú LDAR-vizsgálatok esetében: 7 000 ppm metánra vonatkozóan vagy 17 gramm/óra metán;
- b) 2-es típusú LDAR-vizsgálatok esetében:
  - i. 500 ppm metánra vonatkozóan vagy 1 gramm/óra metán a föld feletti szerkezeti elemek és a tengerszint feletti tengeri szerkezeti elemek esetében;

- ii. 1 000 ppm metánra vonatkozóan vagy 5 gramm/óra metán a föld alatti szerkezeti elemekre vonatkozó LDAR-vizsgálatok második lépésében;
- iii. 7 000 ppm metánra vonatkozóan vagy 17 gramm/óra metán a tengerszint alatti vagy a tengerfenék alatti tengeri szerkezeti elemek esetében.

(9) A (8) bekezdésben említett szerkezeti elemek javítását vagy cseréjét az észlelést követően azonnal el kell végezni. Ha a javítást nem lehet közvetlenül az észlelést követően elvégezni, azt a lehető leghamarabb, de legkésőbb az észlelést követő 5 napon belül meg kell kísérelni, és az észlelést követő 30 napon belül be kell fejezni.

Amennyiben az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a javítást vagy a cserét biztonsági, adminisztratív vagy műszaki megfontolásokból nem lehetséges elvégezni vagy sikeresen elvégezni első próbálkozásra 5 napon belül, vagy amennyiben az üzemeltető előrejelzése szerint a teljes javítást ugyanezen megfontolásokból nem lehet 30 napon belül elvégezni, az üzemeltetőnek legkésőbb az észlelést követő 12 napon belül erről értesítenie kell az illetékes hatóságokat és erre vonatkozó bizonyítékot kell számukra benyújtania javítási és nyomonkövetési ütemtervekkel együtt, amelyeknek tartalmazniuk kell legalább a II. mellékletben meghatározott elemeket.

Az említett javítási és nyomonkövetési ütemterveknek tartalmazniuk kell az esetleges késedelmeket indokló szükséges bizonyítékokat. Az ütemtervekben biztosítani kell a környezeti hatás minimalizálásáról, ugyanakkor szem előtt kell tartani a vonatkozó biztonsági, adminisztratív és műszaki megfontolásokat. Az illetékes hatóságok előírhatják az üzemeltető számára, hogy e rendelet követelményeinek figyelembevételével módosítsa a nyomonkövetési és a javítási ütemtervet. A javítást vagy a cserét minden esetben a lehető leghamarabb el kell végezni.

Az üzemeltetőknél prioritásként kell kezelniük a nagyobb szivárgások javítását.

Az e bekezdésben említett javítások vagy cserék során a kereskedelmi forgalomban elérhető legjobb olyan technológiákat kell felhasználni, amely hosszú távú védelmet nyújt a jövőbeli szivárgásokkal szemben.

Az e bekezdésben említett biztonsági, adminisztratív és műszaki megfontolásoknak a következőkre kell korlátozódniuk:

- a) az észlelt szivárgás közelében lévő személyzet és más személyek biztonsága;
- b) az esetleges káros környezeti hatások, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy ezek a hatások meghaladnák a környezeti előnyöket, például ha a javítás összességében magasabb metánkibocsátáshoz vezethetne, mint ha nem kerülne sor a javításra;
- c) valamely szerkezeti elem hozzáférhetősége, beleértve a tervezett karbantartást, az engedélyezési eljárásból eredő követelményeket vagy az előírt közigazgatási engedélyt;
- d) a szerkezeti elem javításához szükséges tartalék alkatrészek vagy a cseréhez szükséges szerkezeti elemek hiánya; és
- e) a gázellátási helyzet jelentős romlása valószínűleg az (EU) 2017/1938 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁵⁾ 11. cikkének (1) bekezdésében meghatározott válságshoz vezet.

(10) Amennyiben a (9) bekezdés hatodik albekezdésének a)–e) pontjában meghatározott feltételek közül egy vagy több fennáll, és a javítás vagy a csere elvégzése előtt leállításra van szükség, az üzemeltetőknél az észleléstől számított 24 órán belül minimálisan kell csökkentenie a szivárgást, majd a következő tervezett leállítás végéig vagy egy éven belül – attól függően, hogy melyik következik be hamarabb – ki kell javítaniuk a szivárgást, kivéve, ha a javítás korábbi elvégzése miatt várhatóan olyan helyzet alakulna ki, amikor a javítási munkák során lefúvatott metán mennyisége nagy valószínűséggel jelentősen meghaladná a javítás nélküli metánszivárgás mennyiségét, illetve kivéve, ha a javítás korábbi elvégzésétől észszerűen azt lehetne várni, hogy az (EU) 2019/944 irányelvben meghatározott kis összekapcsolt rendszerekben ellátásbiztonsági problémák kialakulásához vezet.

Az üzemeltetőnek haladéktalanul az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátania minden olyan szükséges bizonyítékot, amely alátámasztja a javítás elhalasztására vonatkozó döntését.

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1938 rendelete (2017. október 25.) a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 994/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 280., 2017.10.28., 1. o.).

A biztonsági, adminisztratív és műszaki megfontolások miatti javítás elhalasztására vonatkozó döntést az illetékes hatóságoknak jóvá kell hagyniuk, és e döntést fel kell tüntetni a javítási és nyomonkövetési ütemtervekben. Az illetékes hatóságok előírhatják az érintett üzemeltető számára, hogy e rendelet követelményeinek figyelembevételével módosítsa a javítási és a nyomonkövetési ütemtervet.

(11) Az üzemeltetőknek késedelem nélkül létre kell hozniuk egy, e cikk szerinti javítás késleltetésére vonatkozó valamennyi döntést – beleértve az egyes döntéseket alátámasztó valamennyi szükséges bizonyítékot és a kapcsolódó javítási és nyomonkövetési ütemterveket – tartalmazó nyilvántartást, amit naprakészen kell tartaniuk és amit teljes mértékben az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk.

(12) A (2) bekezdéstől eltérve az üzemeltetőknek az alábbiak szerint meg kell vizsgálniuk azokat a szerkezeti elemeket, amelyek esetében kibocsátást állapítottak meg:

- a) a korábbi LDAR-vizsgálatok során megállapított, szabványos hőmérsékleten és nyomáson a (8) bekezdésben meghatározott küszöbértékekkel megegyező vagy annál magasabb metánszintek esetén a (9) bekezdés szerint elvégzett javítást követően azonnal, majd legkésőbb a javítást követően 45 nappal, annak érdekében, hogy meggyőződjenek a javítás sikerességéről; és
- b) szabványos hőmérsékleten és nyomáson a (8) bekezdésben meghatározott küszöbértékeknél alacsonyabb metánszintek esetén legkésőbb 3 hónappal a kibocsátás észlelését követően, annak legalább egyszeri ellenőrzése érdekében, hogy változott-e a metánvesztés mértéke, valamint hogy szükség van-e javításra.

Amennyiben a biztonságot vagy a metánvesztésért illetően nagyobb kockázatot állapítanak meg, az illetékes hatóságok javasolhatják, hogy az érintett szerkezeti elemek esetében gyakrabban kerüljön sor LDAR-vizsgálatra.

(13) A (14) bekezdés szerinti jelentéstételi kötelezettség sérelme nélkül az üzemeltetőknek a méretüktől függetlenül minden azonosított szivárgást nyilvántartásba kell venniük és rendszeresen meg kell vizsgálniuk, valamint biztosítaniuk kell, hogy azokat a (9) bekezdésnek megfelelően kijavítsák.

Az üzemeltetőknek legalább 10 évig meg kell őrizniük a nyilvántartást, és az illetékes hatóságok kérésére rendelkezésükre kell bocsátaniuk az abban található információt.

(14) Az üzemeltetőknek évente be kell nyújtaniuk valamennyi javítási és nyomonkövetési ütemtervet és egy a megelőző évben elvégzett valamennyi LDAR-vizsgálat eredményét összefoglaló jelentést azon tagállam illetékes hatóságainak, ahol az érintett eszközök találhatók.

Az illetékes hatóságok előírhatják az üzemeltetők számára, hogy e rendelet követelményeinek figyelembevételével módosítsák a jelentést vagy a javítási és nyomonkövetési ütemterveket.

(15) Az üzemeltetők az e cikkben meghatározott feladatok bármelyikét átruházhatják. A feladatok átruházása nem érinti az üzemeltetők felelősségét és nem lehet hatással az illetékes hatóságok által ellátott felügyelet hatékonyságára.

(16) A tagállamok biztosítják, hogy az LDAR-vizsgálatok tekintetében az LDAR-szolgáltatók és üzemeltetők rendelkezésére álljanak a tanúsítási, akkreditációs vagy azzal egyenértékű képesítési rendszerek, beleértve a megfelelő képzési programokat is.

(17) A 2008/56/EK⁽²⁶⁾ és a 2013/30/EU⁽²⁷⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv sérelme nélkül az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy a területükön található, 700 méternél mélyebben elhelyezkedő tengeri olaj- és gáz szerkezeti elemeket mentesítik az e cikk szerinti követelmények alól, amennyiben az érintett üzemeltető megalapozott bizonyítékot tud szolgáltatni arra vonatkozóan, hogy az említett szerkezeti elemekből származó potenciális metánkibocsátás éghajlatra gyakorolt hatása nagy valószínűséggel elhanyagolható.

15. cikk

A lefúvatásra és a fáklyázásra vonatkozó korlátozások

- (1) A lefúvatás az e cikkben meghatározott körülmények kivételével tilos. Tilos a rutinszerű fáklyázás.
- (2) A lefúvatásra vagy a fáklyázásra csak vészhelyzet vagy üzemzavar esetén kerülhet sor.

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/30/EU irányelve (2013. június 12.) a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról (HL L 178., 2013.6.28., 66. o.).

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, a lefúvatásra vagy a fáklyázásra akkor kerülhet sor, ha az elkerülhetetlen és feltétlenül szükséges, és azoknak a 16. cikkben meghatározott jelentéstételi kötelezettség tárgyát kell képezniük.

A lefúvatást és a fáklyázást a következő olyan különleges helyzetekben kell elkerülhetetlennek és feltétlenül szükségesnek tekinteni, amelyekben a lefúvatástól vagy adott esetben a fáklyázástól nem lehet teljesen eltekinteni, vagy az biztonsági okokból szükséges:

- a) pneumatikus eszközök, kompresszorok, légköri nyomású tárolótartályok, mintavételi és mérőeszközök, valamint gázkenesű tömítések, vagy más, lefúvatásra tervezett szerkezeti elemek normál működése során, feltéve, hogy a berendezések megfelelnek a 32. cikk alapján meghatározott szabványoknak vagy műszaki előírásoknak, és azokat a metánvesztések minimalizálása érdekében megfelelően karbantartják;
- b) a kútban felhalmozódott folyadéknak a légköri nyomás eléréséig történő leengedése vagy tisztítása;
- c) tárolótartály vagy más alacsony nyomású tartály esetében végzett mérés vagy mintavétel során, feltéve, hogy az adott tároló- vagy egyéb tartály megfelel a 32. cikkben meghatározott szabványoknak vagy műszaki előírásoknak;
- d) folyadékok tárolótartályból vagy más, alacsony nyomású tartályból szállító járműbe történő áttöltése során, feltéve, hogy az adott tároló-, illetve egyéb tartály megfelel a 32. cikk alapján kidolgozott szabványoknak vagy műszaki előírásoknak;
- e) javítás, karbantartás, vizsgálati eljárások és leszerelés során, beleértve a berendezés javítás és karbantartás céljából történő kifúvatását és nyomásmentesítését;
- f) a béléscsőfej vizsgálata során;
- g) a tömítőgyűrű szivárgásvizsgálata során;
- h) 24 óránál rövidebb ideig tartó próbatermelés teszt során;
- i) ha a metán nem felel meg a gyűjtővezetékre vonatkozó előírásoknak, feltéve, hogy az üzemeltető hetente kétszer elemzi a metánmintákat annak megállapítása érdekében, hogy teljesültek-e az előírások, és a metánt a gyűjtővezetékbe vezeti, mielőtt teljesülnek a csővezetékre vonatkozó előírások;
- j) a csővezetékek, a berendezések vagy a létesítmények üzembe helyezése során, de csak addig, amíg arra a csővezetékbe vagy a berendezésekbe jutott szennyeződések eltávolításához szükség van;
- k) csőgörény használata, javítás érdekében végzett kifúvatás, leszerelés, illetve a csővezeték javítása vagy karbantartása kapcsán végzett tisztítás során, és csak akkor, ha a gázt nem lehet a csővezeték érintetlen részében tartani, illetve a gázt nem lehet oda visszavezetni.

(4) Amennyiben a (2) és a (3) bekezdés alapján megengedett a lefúvatás, az üzemeltetők csak akkor végezhetnek lefúvatást, ha a fáklyázás a gyűlékonyság hiánya vagy a lángtartás kivitelezhetetlensége miatt műszakilag nem megoldható, vagy ha a fáklyázás veszélyezteti a működés vagy a személyzet biztonságát, vagy a kibocsátás tekintetében rosszabb környezeti hatással járna. Ilyen esetben az üzemeltetőknek a 16. cikkben meghatározott jelentéstételi kötelezettségek részeként értesítést kell küldeniük és bizonyítékot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak arról, hogy miért volt szükséges a lefúvatáshoz folyamodni a fáklyázás helyett.

(5) A lefúvatást végző berendezéseket nem kibocsátó alternatívákkal kell helyettesíteni, amennyiben ezek kereskedelmi forgalomban rendelkezésre állnak, és megfelelnek a lefúvatásra tervezett szerkezeti elemekre vonatkozóan a 32. cikk alapján kidolgozott szabványoknak vagy műszaki előírásoknak.

(6) A (2) és (3) bekezdésben megállapított feltételeken túlmenően a fáklyázás csak akkor megengedett, ha a metán visszasajtolása, helyszíni hasznosítása, későbbi felhasználás céljából való tárolása vagy piacra juttatása gazdasági megfontolásoktól eltérő okok miatt nem megvalósítható. Ilyen esetben az üzemeltetőknek a 16. cikkben meghatározott jelentéstételi kötelezettségek részeként bizonyítaniuk kell az illetékes hatóságok felé, hogy miért volt szükséges a metán visszasajtolása, helyszíni hasznosítása, későbbi felhasználás céljából való tárolása vagy piacra juttatása helyett a fáklyázást alkalmazni.

(7) Amennyiben egy telephelyet teljes egészében létesítenek, lecserélnek vagy felújítanak, az üzemeltetők csak kereskedelmi forgalomban kapható kibocsátásmentes pneumatikus eszközöket, kompresszorokat, légköri nyomású tárolótartályokat, mintavételi és mérőeszközöket, valamint gázkenesű tömítéseket építhetnek be és használhatnak. Amennyiben egy telephelyet részben lecserélnek vagy felújítanak, az üzemeltetők az adott részben csak kereskedelmi forgalomban kapható kibocsátásmentes pneumatikus eszközöket, kompresszorokat, légköri nyomású tárolótartályokat, mintavételi és mérőeszközöket, valamint gázkenesű tömítéseket építhetnek be és használhatnak.

(8) Az üzemeltetőknek haladéktalanul, de a meglévő telephelyek esetében legkésőbb 2026. február 5-ig, az új telephelyek esetében pedig a működés megkezdésétől számított 12 hónapon belül meg kell felelniük e cikknek. Amennyiben az üzemeltetők nem tudnak megfelelni e cikknek az amiatt bekövetkező rendkívüli késedelem miatt, hogy engedélyt kell beszerezniük az érintett hatóságoktól vagy azokhoz valamely egyéb közigazgatási engedélyért kell folyamodniuk, vagy hogy nem állnak rendelkezésre a lefúvató vagy fáklyázó berendezések, részletes végrehajtási ütemtervet kell benyújtaniuk az illetékes hatóságoknak. Az említett ütemtervnek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia az e bekezdésben meghatározott feltételek teljesülésére vonatkozóan. Az illetékes hatóságok előírhatják az adott ütemterv módosítását.

16. cikk

A lefúvatói események és a fáklyázási események jelentése

(1) Az üzemeltetőknek a következő lefúvatói eseményekről és a fáklyázási eseményekről értesíteniük kell az illetékes hatóságokat:

- a) vészhelyzet vagy üzemzavar miatti lefúvató vagy fáklyázás; vagy
- b) egy 24 órás időszakon belül egyetlen esemény keretében összesen legalább 8 órán keresztül tartó lefúvató vagy fáklyázás.

Az első albekezdésben említett értesítést a III. mellékletben meghatározott elemekkel összhangban az eseményt követően haladéktalanul, de legkésőbb az esemény kezdetétől vagy attól az időponttól számított 48 órán belül kell megtenni, amikor arról az üzemeltető tudomást szerzett.

Az első albekezdéstől eltérve, a leállítások során végrehajtott ellenőrzött fáklyázást az éves jelentésben kell jelenteni.

(2) Az üzemeltetőknek – a 12. cikkben említett releváns jelentés részeként – a III. mellékletben meghatározott elemekkel összhangban éves jelentést kell benyújtaniuk az illetékes hatóságoknak az e cikk (1) bekezdésében és a 15. cikkben említett valamennyi lefúvatói eseményről és fáklyázási eseményről.

17. cikk

Az ártalmatlanítási hatásokra vonatkozó követelmények

(1) Amennyiben egy telephelyet teljes egészében vagy részben létesítenek, lecserélnek vagy felújítanak, illetve új fáklyák vagy más égetőberendezések telepítése esetén az üzemeltetők csak olyan fáklyákat vagy égetőberendezéseket telepíthetnek, amelyek automatikus gyújtószerkezettel vagy őrláanggal, valamint legalább 99 %-os szintű beépített ártalmatlanítási hatásokkal rendelkeznek.

(2) Az üzemeltetőknek 2026. február 5-ig biztosítaniuk kell, hogy minden fáklya vagy egyéb égetőberendezés megfeleljen az (1) bekezdésben foglalt követelményeknek.

(3) Az üzemeltetőknek 15 naponta ellenőrizniük kell a fáklyákat vagy más égetőberendezéseket a IV. mellékletnek megfelelően, kivéve, ha azokat nem rendszeresen használják. Amennyiben a fáklyákat vagy más égetőberendezéseket nem rendszeresen használják az üzemeltetőknek minden egyes használat előtt ellenőrzést kell végezniük.

A rendszeres ellenőrzések alternatívájaként – az illetékes hatóságok jóváhagyásának függvényében – az üzemeltetők a IV. melléklet 1. és 2. pontjával összhangban távellenőrzési vagy automatizált nyomkövetési rendszereket is használhatnak.

Szabálytalanságok észlelése esetén az üzemeltetőknek ki kell vizsgálniuk a szabálytalanság okát, és azt 6 órán belül – illetve rendkívül kedvezőtlen időjárási események vagy egyéb szélsőséges körülmények esetén a körülmények normalizálódását követő 6 órán belül – ki kell javítaniuk.

(4) Automatikus gyújtószerkezetek vagy őrláng használata esetén az üzemeltetőknek lángellenőrző berendezést kell használniuk a fő fáklya- vagy gyújtóláng folyamatos megfigyelésére annak biztosítása érdekében, hogy lángkialvás miatt ne történjen lefúvató.

18. cikk

Inaktív kutak, ideiglenesen lezárt kutak, valamint véglegesen lezárt és felhagyott kutak

(1) A tagállamok 2025. augusztus 5-ig összeállítanak és nyilvánosan hozzáférhetővé tesznek egy jegyzéket a területükön található vagy a joghatóságuk alá tartozó valamennyi olyan inaktív kútról, ideiglenesen lezárt kútról, valamint véglegesen lezárt és felhagyott kútról, amelyet nyilvántartanak, vagy amelynek az elhelyezkedésére vonatkozóan információ vagy bizonyíték áll rendelkezésre, vagy amelynek az elhelyezkedése észszerű erőfeszítések révén azonosítható. E jegyzéknek legalább az V. melléklet 1. részében meghatározott elemeket kell tartalmaznia.

A tagállamok vezetnek és naprakészen tartják az említett jegyzéket, többek között azért, hogy minden észszerű erőfeszítést megtesznek a területükön lévő vagy joghatóságuk alá tartozó valamennyi azonosított inaktív kút, ideiglenesen lezárt kút, valamint véglegesen lezárt és felhagyott kút helyének meghatározása és dokumentálása érdekében, és mindeközben a legfrissebb tudományos eredményeket és a rendelkezésre álló legjobb technikákat figyelembe vevő megalapozott értékelésre támaszkodnak.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, azon tagállamok, amelyek arról értesítik a Bizottságot, hogy területükön vagy joghatóságuk alatt bizonyítottan összesen legalább 40 000 nyilvántartott inaktív kúttal, ideiglenesen lezárt kúttal, valamint véglegesen lezárt és felhagyott kúttal rendelkezik, arra vonatkozó tervet fogadhatnak el, hogy összeállítják és nyilvánosan hozzáférhetővé teszik az (1) bekezdésben említett jegyzéket, valamint a metánkibocsátás számszerűsítését vagy adott esetben a metánkibocsátás hiányának bizonyítékát az említett kutak tekintetében, és e dokumentumokban szerepeltetik legalább az V. melléklet 1. részében meghatározott elemeket, feltéve, hogy:

- a) 2025. augusztus 5-ig az említett kutak legalább 20 %-át felveszik a jegyzékbe, kiemelten kezelve az inaktív és az ideiglenesen lezárt kutakat;
- b) 2026. augusztus 5-ig az említett kutak legalább 40 %-át felveszik a jegyzékbe;
- c) 2026. augusztus 5. után 12 havonta az említett kutak legalább további 15 %-át felveszik a jegyzékbe;
- d) 2030. augusztus 5-ig az összes kúttal felveszik a jegyzékbe.

Ezt a tervet az illetékes hatóságoknak jóvá kell hagyniuk.

(3) A (4) bekezdés sérelme nélkül, a metánkibocsátás számszerűsítésével és – amennyiben van nyomásellenőrző berendezés – az összes inaktív kútról és ideiglenesen lezárt kútról szóló, nyomásellenőrzéssel kapcsolatos információkat tartalmazó jelentéseket 2026. május 5-ig, majd azt követően minden év május 31-ig be kell nyújtani az illetékes hatóságoknak.

Az említett jelentéseknek tartalmazniuk kell a levegőbe és a vízbe történő metánkibocsátás számszerűsítését, valamint adott esetben a nyomás nyomon követésére vonatkozó információkat, mindehhez a 32. cikk alapján kidolgozott szabványokat vagy műszaki előírásokat alkalmazva. E szabványok vagy műszaki előírások alkalmazásának kezdőnapjáig az üzemeltetőknek és adott esetben a tagállamoknak a metánkibocsátás mérésére és számszerűsítésére a legkorszerűbb ágazati gyakorlatokat kell követniük és az elérhető legjobb technológiákat kell alkalmazniuk.

Amennyiben az üzemeltetők vagy a tagállamok a metánkibocsátást jelentik egy olyan nemzetközi vagy regionális megállapodás keretében, amelynek az Unió vagy az érintett tagállam részes fele, az e bekezdésben említett jelentések tartalmazhatják az említett megállapodások keretében jelentett információkat.

Az összesen legalább 40 000 inaktív kúttal, ideiglenesen lezárt kúttal, valamint véglegesen lezárt és felhagyott kúttal rendelkező tagállamokban található inaktív, illetve ideiglenesen lezárt kutakra vonatkozó jelentéseket a kutak jegyzékbe való felvételét követő 12 hónapon belül, majd azt követően minden év május 31-ig be kell nyújtani.

(4) Amennyiben az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátott metánkibocsátás-számszerűsítés és – amennyiben van nyomásellenőrző berendezés – nyomásellenőrzési adatok bizonyítják, hogy az elmúlt 5 évben nem történt metánkibocsátás valamely ideiglenesen lezárt szárazföldi kútból, a (3) bekezdést nem kell alkalmazni az adott kútra.

Amennyiben az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátott metánkibocsátás-számszerűsítés és – amennyiben van ilyen nyomásellenőrző berendezés – nyomásellenőrzési adatok bizonyítják, hogy az elmúlt 3 évben nem történt metánkibocsátás inaktív tengeri kútból vagy ideiglenesen lezárt tengeri kútból, a (3) bekezdést nem kell alkalmazni az adott kútra.

(5) Ha az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátott és független harmadik fél által megerősített megbízható bizonyíték szerint érdemi mennyiségű metánkibocsátás történt a (4) bekezdésben említett időszak után inaktív tengeri kútból vagy ideiglenesen lezárt kútból, vagy egy véglegesen lezárt és felhagyott kútból, az illetékes hatóságoknak döntenüik kell e cikkben az ideiglenesen lezárt kutakra vonatkozóan meghatározott kötelezettségeknek az adott kútra vonatkozó alkalmazásáról.

(6) Amennyiben inaktív kutakban, ideiglenesen lezárt kutakban vagy véglegesen lezárt és felhagyott kutakban metánkibocsátást észlelnek, a tagállamok vagy a (8) bekezdés szerinti felelős fél minden rendelkezésükre álló szükséges intézkedést meghoznak az adott kút kármentesítése, helyreállítása és adott esetben végleges lezárása érdekében, amennyiben az technikailag kivitelezhető, figyelembe véve a szükséges munkálatok környezeti hatását a metánkibocsátás kapcsolódó csökkentésének fényében.

(7) Az illetékes hatóságoknak történő benyújtás előtt hitelesítőnek kell értékelnie az e cikk (3) bekezdésében említett jelentéseket, és azoknak tartalmazniuk kell a 8. cikkel összhangban kiállított hitelesítési nyilatkozatot.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők teljesítsék a (3)–(7) és a (9) bekezdésben megállapított kötelezettségeket. Amennyiben valamely üzemeltető, tulajdonos, engedélyes vagy a kútért a nemzeti jog szerint egyébként felelős fél megfelelő és megbízható bizonyítékot szolgáltat az illetékes hatóságnak annak igazolására, hogy nem rendelkezik az említett kötelezettségek teljesítéséhez szükséges megfelelő pénzügyi eszközökkel, vagy ha a felelős fél nem azonosítható, a tagállam viseli az említett kötelezettségekből eredő felelősséget.

(9) 2026. augusztus 5-ig a tagállamok vagy a (8) bekezdés szerinti felelős fél legalább az V. melléklet 2. részében meghatározott elemeket tartalmazó kibocsátáscsökkentési tervet dolgoznak ki az inaktív kutak és az ideiglenesen lezárt kutak kármentesítése, helyreállítása és végleges lezárása céljából, amely tervet a (3) bekezdésben említett első jelentés benyújtása után legfeljebb 12 hónapon belül végrehajtanak.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben valamely tagállam vagy a 8. bekezdés szerinti felelős fél bizonyítani tudja, hogy az említett kibocsátáscsökkentési terv végrehajtása biztonsági, adminisztratív vagy műszaki megfontolások miatt az említett határidőn belül nem lehetséges, késleltethetik annak végrehajtását. A kibocsátáscsökkentési tervben szerepelnie kell minden olyan szükséges bizonyítéknak, amely alátámasztja a javítás elhalasztására vonatkozó döntést. Ilyen esetekben a végrehajtást a lehető leghamarabb be kell fejezni, biztosítva, hogy az egyes kutakra vonatkozó kibocsátáscsökkentési intézkedések végrehajtási határideje ne haladja meg a (3) bekezdésben említett első jelentés benyújtásától számított 3 évet.

Az illetékes hatóságok előírhatják a felelős fél számára, hogy e rendelet követelményeinek figyelembevételével módosítsa a kibocsátáscsökkentési tervet.

A tagállamok vagy a (8) bekezdés szerinti felelős fél rendszeresen frissítik a kibocsátáscsökkentési tervet, összhangban az (1) bekezdésben említett jegyzékkel és a (3) bekezdésben említett jelentésekkel, valamint az azokban lévő változtatásokkal vagy új információkkal, valamint a legfrissebb tudományos eredményeket és az elérhető legjobb technikákat figyelembe vevő megalapozott értékelés alapján.

A kibocsátáscsökkentési tervekben az (1) bekezdésben említett jegyzéket és a (3) bekezdésben említett jelentéseket kell használni a tevékenységekkel kapcsolatos prioritások meghatározásához, beleértve a következőket:

- a) a kutak kármentesítése, helyreállítása és végleges lezárása;
- b) adott esetben az érintett bekötőutak vagy a környező, víz alá került talaj helyreállítása;
- c) a kutak és a korábbi működés által érintett földterület, víz, tengerfenék és élőhely helyreállítása;
- d) nyomon követés annak e cikkel összhangban való biztosítása érdekében, hogy a lezárt kutak ne legyenek metánkibocsátás forrásai.

(10) Az illetékes hatóságoknak az e cikkben említett jelentéseket és kibocsátáscsökkentési terveket az 5. cikk (4) bekezdésével összhangban – az üzemeltetők általi benyújtást vagy a kibocsátáscsökkentési terv tagállamok általi kidolgozását követő 3 hónapon belül – felül kell vizsgálniuk és a nyilvánosság és a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

(11) A 2008/56/EK és a 2013/30/EU irányelv sérelme nélkül az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy a 700 méternél mélyebben található tengeri olaj- és gázkutakat mentesítik az e cikk (3) vagy (9) bekezdésében foglalt követelmények alól, amennyiben megalapozott bizonyítékok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az e kutakból származó potenciális metánkibocsátás éghajlatra gyakorolt hatása nagy valószínűséggel elhanyagolható.

(12) A 2008/56/EK és a 2013/30/EU irányelv sérelme nélkül és az illetékes hatóságok jóváhagyásának függvényében, a 200 és 700 méter közötti vízmélységben található ideiglenesen lezárt tengeri kutak és véglegesen lezárt és felhagyott kutak mentesíthetők az e cikk (3) vagy (9) bekezdésében foglalt követelmények alól, amennyiben az üzemeltető a fúrás előtt vagy a műveletek során bekövetkező balesetek után végzett környezeti hatásvizsgálatra való hivatkozással bizonyítani tudja, hogy az említett szerkezeti elemekből származó potenciális metánkibocsátás éghajlatra gyakorolt hatása nagy valószínűséggel elhanyagolható.

4. FEJEZET

SZÉNIPARI METÁNKIBOCSÁTÁSOK

I. szakasz

Nyomon követés és jelentéstétel az aktív szénbányákban

19. cikk

Hatály

- (1) Ez a szakasz az aktív mélyművelésű és külszíni szénbányákra vonatkozik.
- (2) Az aktív mélyművelésű szénbányákból származó metánkibocsátások a következő kibocsátásokat foglalják magukban:
- a) a bányáüzemeltető által használt összes szellőzőaknából származó metánkibocsátás;
  - b) a metánmentesítő állomásokról és a metánlecsapoló rendszerből származó metánkibocsátás, függetlenül attól, hogy az szándékos vagy nem szándékos lefúvatásból vagy a fáklyázás során történő tökéletlen elégetésből ered-e;
  - c) a bányászati utáni tevékenységek során és a szénbánya területén belül keletkező metánkibocsátás.
- (3) Az aktív külszíni szénbányákból származó metánkibocsátások a következő kibocsátásokat foglalják magukban:
- a) a szénbányában a bányászati folyamat során keletkező metánkibocsátás;
  - b) a bányászati utáni tevékenységek során és a szénbánya területén keletkező metánkibocsátás.

20. cikk

Nyomon követés és jelentéstétel

- (1) Mélyművelésű szénbányák esetében a bányáüzemeltetőknek az általuk használt összes szellőzőaknában folyamatos forrásszintű közvetlen méréseket és számszerűsítéseket kell végezniük. A bányáüzemeltetőknek évente jelentést kell tenniük az illetékes hatóságoknak a metánkibocsátásról szellőzőaknánként metán kilotonnában, olyan berendezés és módszertan használatával, amelyekenél a méréspontosság tűréshatára évente 0,5 kilotonna metán vagy a jelentett mennyiség 5 %-a, attól függően, hogy melyik az alacsonyabb érték.
- (2) A metánmentesítő állomások üzemeltetőinek a lefúvatás és fáklyázás okaitól függetlenül folyamatos forrásszintű közvetlen méréseket és számszerűsítéseket kell végezniük a teljes kibocsátott lefúvatott és fáklyázott metán vonatkozásában.
- (3) A külszíni szénbányák esetében a bányáüzemeltetők a bányászati műveletekből származó metánkibocsátás számszerűsítéséhez a szénbányára vonatkozó előfordulás specifikus metánkibocsátási tényezőket használják. A bányáüzemeltetők e kibocsátási tényezőket negyedévente a megfelelő tudományos szabványoknak megfelelően és a környező rétegek metánkibocsátásának figyelembevételével állapítják meg.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben említett méréseket és számszerűsítést a 32. cikk alapján kidolgozott alkalmazandó szabványokkal vagy műszaki előírásokkal összhangban kell elvégezni. Az említett szabványok vagy műszaki előírások alkalmazásának kezdőnapjáig a bányáüzemeltetőknek a legkorszerűbb ágazati gyakorlatokat kell követniük, a metánkibocsátás mérésére és számszerűsítésére pedig az elérhető legjobb technológiát kell alkalmazniuk. A bányáüzemeltetőknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat és a hitelesítőket az alkalmazott – akár nemzetközi – szabványokról vagy módszertanokról.

Az (1) és a (2) bekezdésben említett folyamatos forrásszintű közvetlen méréseket és számszerűsítések esetében, ha a mérőberendezés egy adott része egy adott ideig nem működik, a berendezés működése idején mért értékek felhasználhatók az arra az időszakra vonatkozó adatok arányos becsléséhez, amikor a berendezés nem működött.

Az (1) és a (2) bekezdésben említett folyamatos forrásszintű közvetlen mérésekhez és számszerűsítésekhez használt berendezésnek a metánkibocsátás nyomon követésére való használata által érintett időszak több mint 90 %-ában működni kell, az újrakalibrálásra és a javításokra fordított állásidőt nem számítva.

(5) A bányüzemeltetőknek adott esetben a szénbányászat utáni metánkibocsátást évente frissített, lelőhelyspecifikus, szénmintákon alapuló és a megfelelő tudományos szabványoknak megfelelő, szénbányászat utáni kibocsátási tényezők használatával kell megbecsülniük.

(6) A bányüzemeltetőknek és a metánmentesítő állomások üzemeltetőinek 2025. augusztus 5-ig, majd azt követően minden év május 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az illetékes hatóságoknak, amely e cikkel összhangban tartalmazza az éves forrásszintű metánkibocsátási adatokat.

Az említett jelentésnek az utolsó, adatokkal alátámasztott naptári évre kell vonatkoznia, és tartalmaznia kell az aktív mélyművelésű szénbányák vonatkozásában a VI. melléklet 1. részében, az aktív külszíni szénbányák vonatkozásában a VI. melléklet 2. részében, a metánmentesítő állomások vonatkozásában pedig a VI. melléklet 3. részében meghatározott elemeket.

A bányüzemeltetőknek és a metánmentesítő állomások üzemeltetőinek az illetékes hatóságok részére történő benyújtás előtt biztosítaniuk kell, hogy egy hitelesítő értékelje az e bekezdésben említett jelentéseket, és azok tartalmazzák a 8. cikkel összhangban kiállított hitelesítési nyilatkozatot.

(7) Az illetékes hatóságoknak az e cikkben említett jelentéseket az 5. cikk (4) bekezdésével összhangban – a bányüzemeltetők általi benyújtásukat követő 3 hónapon belül – a nyilvánosság és a Bizottság számára hozzáférhetővé kell tenniük.

II. szakasz

Az aktív mélyművelésű szénbányákból eredő metánkibocsátás csökkentése

21. cikk

Hatály

Ez a szakasz a 19. cikk (2) bekezdésében említett, mélyművelésű szénbányákból származó metánkibocsátásra alkalmazandó.

22. cikk

Kibocsátáscsökkentési intézkedések

(1) 2025. január 1-jétől tilos a 99 %-os szint alatti beépített ártalmatlanítási hatásfokú fáklyázás, valamint a metánmentesítő rendszerekből származó metán lefúvatása, kivéve vészhelyzet vagy üzemzavar esetén, vagy ha az a karbantartáshoz vagy a lefúvatáshoz elkerülhetetlen és feltétlenül szükséges, továbbá a (2) bekezdés szerinti lefúvatás kivételével. Ilyen esetekben a metánmentesítő állomások üzemeltetői csak akkor végezhetnek lefúvatást, ha a fáklyázás műszakilag nem kivitelezhető, vagy ha a fáklyázás veszélyezteti a működés vagy a személyzet biztonságát. Ilyen esetben a metánmentesítő állomás üzemeltetőinek a 23. cikkben meghatározott jelentéstételi kötelezettségek részeként bizonyítaniuk kell az illetékes hatóságok előtt, hogy miért volt szükségeszerű lefúvatást alkalmazni a fáklyázás helyett.

(2) Az 1 kilotonna kitermelt szénre vetítve 5 tonnánál több metánt kibocsátó szénbányákban – a kokszzénbányák kivételével – 2027. január 1-jétől tilos a metán szellőzőaknákon keresztüli lefúvatása, kivéve ha vészhelyzet áll fenn.

Az 1 kilotonna kitermelt szénre vetítve 3 tonnánál több metánt kibocsátó szénbányákban – a kokszzénbányák kivételével – 2031. január 1-jétől tilos a metán szellőzőaknákon keresztüli lefúvatása, kivéve ha vészhelyzet áll fenn.

Az említett küszöbértékeket évente, bányánként és üzemeltőnként kell alkalmazni, ha egy szervezet több szénbányát üzemeltet.

Az e bekezdéssel összhangban hozott intézkedések nem vezethetnek a munkavállalók biztonságának romlásához.

(3) A Bizottság 2027. augusztus 5-ig a 34. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e rendelet annak érdekében történő kiegészítése céljából, hogy meghatározza a metánnak a kocszszénbányák szellőzőaknáiból történő lefúvatására vonatkozó korlátozásokat.

(4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107. és 108. cikkének sérelme nélkül, a tagállamok a metánkibocsátás csökkentése érdekében díjakon, illetékeken, illetve a 33. cikkben említett szankciókon alapuló ösztönzőrendszert alkalmazhatnak annak biztosítására, hogy a meglévő szénbányák üzemeltetői megfeleljenek az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeknek.

23. cikk

A lefúvatási események és a fáklyázási események jelentése

(1) 2025. január 1-jétől a metánmentesítő állomások üzemeltetőinek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat minden olyan, 99 %-os szint alatti beépített ártalmatlanítási határfokú lefúvatási eseményről és fáklyázási eseményről:

a) amelyet vészhelyzet vagy üzemzavar okozott;

b) amely a metánlecsapoló rendszer karbantartása miatt elkerülhetetlenül bekövetkezik.

Az értesítést a VII. melléklettel összhangban, az eseményt követően haladéktalanul, de legkésőbb az esemény kezdetétől vagy attól az időponttól számított 48 órán belül kell megtenni, amikor arról az üzemeltető tudomást szerzett.

(2) Az illetékes hatóságoknak az e cikk szerint részükre benyújtott információkat évenkénti alapon és az 5. cikk (4) bekezdésével összhangban a nyilvánosság és a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

III. szakasz

A bezárt mélyművelésű szénbányákból és felhagyott mélyművelésű szénbányákból származó metánkibocsátás

24. cikk

Hatály

Ez a szakasz az olyan bezárt mélyművelésű szénbányákból és felhagyott mélyművelésű szénbányákból származó alábbi metánkibocsátásra alkalmazandó, amelyekben 1954. augusztus 3. után leállították a széntermelést:

a) minden olyan szellőzőaknából származó metánkibocsátás, amely továbbra is bocsát ki metánt;

b) a már nem használt szénbányászati berendezésekből származó metánkibocsátás;

c) a VIII. melléklet 1. részében meghatározott egyéb, pontosan meghatározott pontszerű kibocsátási forrásokból származó metánkibocsátás.

25. cikk

Nyomon követés és jelentéstétel

(1) A tagállamok 2025. augusztus 5-ig – a VIII. melléklet 1. részében meghatározott módszertannal összhangban és legalább az ott felsorolt elemekre kiterjedően – összeállítanak és nyilvánosan hozzáférhetővé tesznek egy jegyzéket a területükön található vagy a joghatóságuk alá tartozó minden olyan bezárt mélyművelésű szénbányáról és felhagyott mélyművelésű szénbányáról, amelyek működését 1954. augusztus 3. után leállították.

(2) 2026. május 5-től mérni kell a metánkibocsátást minden olyan bezárt mélyművelésű szénbányában és felhagyott mélyművelésű szénbányában, amelyek működését 1954. augusztus 3. után leállították.

Mérőberendezést kell felszerelni a VIII. melléklet 1. részének 1.5. pontjában felsorolt minden olyan elemre, amelyről az e cikk (1) bekezdésében említett jegyzék alapján megállapítást nyert, hogy évente több mint 0,5 tonna metánt bocsát ki. Az említett mérőberendezésnek a 32. cikk alapján kidolgozott alkalmazandó szabványokkal vagy műszaki előírásokkal összhangban, legalább óránként kellően jó minőségű, forrásszintű közvetlen méréseket vagy forrásszintű számszerűsítést kell végeznie annak érdekében, hogy lehetővé tegye a VIII. melléklet 1. részének 1.5. pontjában felsorolt valamennyi olyan elemről származó éves metánkibocsátás reprezentatív becslését, amelyről megállapították, hogy metánt bocsát ki. Az

említett szabványok vagy műszaki előírások alkalmazásának kezdőnapjáig a bányüzemeltetőknek a legkorszerűbb ágazati gyakorlatokat kell követniük, a metánkibocsátás mérésére és számszerűsítésére pedig az elérhető legjobb technológiákat kell alkalmazniuk. A bányüzemeltetőknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat és a hitelesítőket az alkalmazott szabványokról, ideértve az európai vagy más nemzetközi szabványokat is, továbbá a műszaki előírásokról, illetve a módszertanokról.

A mérőberendezésnek a metánkibocsátás nyomon követésére szolgáló használati időszak több mint 90 %-ában működni kell, az újrakalibrálásra és javításra fordított állásidőt kivéve.

(3) Ha a VIII. melléklet 1. részének 1.5. pontjában felsorolt valamely elem megfigyelt éves metánkibocsátása elárasztott mélyművelésű szénbányák esetében 6, el nem árasztott mélyművelésű szénbányák esetében pedig 12 egymást követő évben kevesebb, mint 1 tonna metán, az adott elem tekintetében további nyomon követést és jelentéstételt nem kell végezni.

(4) A felelős fél kérésére az illetékes hatóságok mentesíthetik a bezárt mélyművelésű szénbányákat és a felhagyott mélyművelésű szénbányákat az e cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a VIII. melléklet 1. részének 1.5. pontjában foglalt követelmények alól, amennyiben a felelős fél bizonyítja, hogy az adott bányák a kérelem benyújtásának időpontját megelőző legalább 10 évben teljes elárasztás alatt álltak.

Az említett kérelemhez a felelős félnek jelentést kell csatolnia. Az említett jelentésnek igazolnia kell, hogy a hidrogeológiai körülmények stabilizálódtak, valamint hogy az érintett szénbányából nem származik érdemi mennyiségű metánkibocsátás. Az illetékes hatóságoknak a nemzeti joggal összhangban nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenniük a jelentést.

(5) Amennyiben az illetékes hatóságok megbízható bizonyítékkal rendelkeznek arról, hogy valamely bezárt mélyművelésű szénbányából vagy felhagyott mélyművelésű szénbányából a (4) bekezdésben említett, érdemi mennyiségű metánkibocsátás származik, a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket alkalmazni kell a szóban forgó szénbányára.

(6) Az éves forrásszintű metánkibocsátási adatok becsült értékeit tartalmazó jelentéseket 2026. augusztus 5-ig, majd ezt követően minden év május 31-ig kell benyújtani az illetékes hatóságoknak.

Az említett jelentéseknek az utolsó, adatokkal alátámasztott naptári évről kell vonatkozniuk, és tartalmazniuk kell a VIII. melléklet 2. részében meghatározott elemeket.

Az e bekezdésben említett jelentéseket az illetékes hatóságoknak történő benyújtás előtt értékelnie kell egy hitelesítőnek. A jelentéseknek tartalmazniuk kell a 8. cikkel összhangban kiállított hitelesítő nyilatkozatot is.

(7) A bezárt mélyművelésű szénbányák tekintetében a bányüzemeltetők vagy a tagállamok felelősek az e cikk (2)–(6) bekezdésében említett követelmények teljesítéséért. A felhagyott mélyművelésű szénbányák tekintetében a tagállamok felelősek az e cikk (2)–(6) bekezdésében említett követelmények teljesítéséért. A felhagyott mélyművelésű szénbányák alternatív használata esetén az engedélynek a 26. cikk (3) bekezdésében említett birtokosa felelős az e cikk (2), (3) és (6) bekezdésében említett követelményeknek való megfelelésért.

(8) Az illetékes hatóságoknak az e cikkben említett jelentéseket az 5. cikk (4) bekezdésével összhangban – a felelős fél általi benyújtásukat követő 3 hónapon belül – a nyilvánosság és a Bizottság számára hozzáférhetővé kell tenniük.

26. cikk

Kibocsátáscsökkentési intézkedések

(1) A tagállamok a 25. cikkben említett jegyzék alapján kibocsátáscsökkentési tervet dolgoznak ki és hajtanak végre az olyan bezárt mélyművelésű szénbányákból és felhagyott mélyművelésű szénbányákból származó metánkibocsátás kezelése érdekében, amelyek működését 1954. augusztus 3. után leállították.

Az említett kibocsátáscsökkentési tervet 2027. február 5-ig kell benyújtani az illetékes hatóságokhoz. A tervnek tartalmaznia kell a végrehajtásával kapcsolatos legfőbb mérőföldköveket, valamint legalább a VIII. melléklet 3. részében meghatározott elemeket.

(2) A 25. cikk (2) bekezdésében említett berendezések esetében 2030. január 1-jétől tilos a lefúvatás és a fáklyázás, kivéve, ha a metán hasznosítása vagy a metánkibocsátás csökkentése műszakilag nem kivitelezhető, vagy fennáll annak a kockázata, hogy veszélyezteti a környezetbiztonságot, a humán biztonságot, beleértve a személyzet biztonságát is, illetve

az egészséget. Ilyen esetben a bányüzemeltetők vagy a tagállamok a 25. cikkben meghatározott jelentéstételi kötelezettségek részeként bizonyítják, hogy miért volt szükségszerű lefúvatást vagy fáklyázást alkalmazni a metán hasznosítása vagy a metánkibocsátás csökkentése helyett.

(3) A felhagyott mélyművelésű szénbányák alternatív használatának engedélyezését meg kell előznie a felhagyott mélyművelésű szénbánya alternatív használatának konkrét típusához igazított engedélyezési eljárásnak. Az engedély kérelmezőjének részletes tervet kell benyújtania az illetékes hatóságokhoz a metánkibocsátás elkerülését célzó intézkedésekről. Az engedély birtokosának eleget kell tennie a 25. cikk és az e cikk szerinti nyomonkövetési, jelentéstételi és kibocsátáscsökkentési kötelezettségeknek.

(4) Az alkalmazandó ágazatspecifikus uniós jog sérelme nélkül, a bezárt mélyművelésű szénbányák esetében engedélyezni kell a metánkibocsátás csökkentését célzó, meglévő bevált kibocsátáscsökkentési gyakorlatokat.

5. FEJEZET

AZ UNIÓS PIACON FORGALOMBA HOZOTT NYERSOLAJBÓL, FÖLDGÁZBÓL ÉS SZÉNBŐL EREDŐ METÁNKIBOCSÁTÁS

27. cikk

Importőrökre vonatkozó követelmények

(1) Az importőrök 2025. május 5-ig és azt követően minden év május 31-ig benyújtják a IX. mellékletben meghatározott információkat a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatóságainak. Amennyiben az importőrök nem nyújtják be – hiánytalanul vagy részlegesen – az említett információkat, alapos indoklással kell szolgálniuk az említett illetékes hatóságok felé a mulasztás okairól, és meg kell határozniuk az említett információk megszerzése érdekében tett lépéseiket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 34. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak érdekében történő módosítása céljából, hogy módosítsa az importőrök által benyújtandó információk körét.

(2) A tagállamok 2025. augusztus 5-ig, majd azt követően minden év augusztus 31-ig benyújtják a Bizottságnak az importőrök által rendelkezésükre bocsátott információkat.

A Bizottság az említett információkat a 30. cikkel összhangban hozzáférhetővé teszi.

28. cikk

A nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési intézkedések egyenértékűsége

(1) 2027. január 1-jétől az importőröknek a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatóságai felé bizonyítaniuk kell és a 27. cikk (1) bekezdésének megfelelően be kell jelenteniük, hogy az Unión kívül kitermelt nyersolaj, földgáz vagy szén szállítására vonatkozó, 2024. augusztus 4-én vagy azt követően kötött vagy megújított szerződések csak olyan nyersolajra, földgázra vagy szénre terjednek ki, amelyek a termelő szintjén alkalmazott, az e rendeletben meghatározottakkal egyenértékű nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési intézkedések hatálya alá tartoznak.

(2) Az Unión kívül kitermelt nyersolaj, földgáz vagy szén szállítására vonatkozó, 2024. augusztus 4. előtt kötött szerződések esetében az importőröknek minden észszerű erőfeszítést meg kell tenniük annak kikötése érdekében, hogy a nyersolaj, a földgáz, illetve a szén a termelő szintjén alkalmazott olyan nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési intézkedések hatálya alá tartozzon, amelyek egyenértékűek az e rendeletben meghatározottakkal. Ezek az erőfeszítések magukban foglalhatják az említett szerződések módosítását is.

2027. január 1-jétől az importőröknek a 27. cikk (1) bekezdése alapján nyújtandó információk részeként évente tájékoztatniuk kell a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatóságait az ilyen erőfeszítések eredményeiről, azok hiányában pedig alapos indoklással kell szolgálniuk az illetékes hatóságok felé az erőfeszítések elmaradásának okairól, és meg kell határozniuk a helyzet orvoslása érdekében az említett erőfeszítések részeként tett lépéseiket.

(3) A Bizottság ajánlásokat ad ki, amelyek opcionális záradékmintákat tartalmaznak az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában benyújtandó információkra vonatkozóan, mely záradékmintákat az uniós piacon nyersolajat, földgázt és szenet forgalomba hozó importőrök használhatnak a nyersolaj, földgáz és szén szállítására vonatkozó meglévő szerződések módosítása vagy megújítása, illetve új szerződések aláírása esetén.

(4) A tagállamok illetékes hatóságai az uniós joggal összhangban védik az e cikk alapján az importőröktől kapott információk bizalmas jellegét. Az illetékes hatóságok az említett információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátják, amely az uniós joggal összhangban védi az ilyen információk bizalmas jellegét.

(5) E cikk alkalmazásában a nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési intézkedések az alábbi esetekben tekintendők egyenértékűnek az e rendeletben meghatározottakkal:

a) a nyersolajat, földgázt és szenet független harmadik fél általi hitelesítésnek vetik alá, amely egyenértékű a 8. és 9. cikkben meghatározottakkal, és a harmadik országban letelepedett termelő a következőket alkalmazza:

i. a nyersolaj és a földgáz esetében a metán kibocsátás számszerűsítését biztosító olyan nyomkövetési és jelentéstételi intézkedések, amelyek egyenértékűek a 12. cikkben meghatározottakkal vagy az OGMP 2.0 keretrendszer 5. szintje szerinti nyomon követéssel és jelentéstétellel;

ii. a szén esetében a 20. cikkben meghatározottakkal egyenértékű nyomkövetési és jelentéstételi intézkedések; vagy

b) a harmadik ország az adott harmadik országban letelepedett és az uniós piacra nyersolajat, földgázt vagy szenet szállító termelőkre és exportőrökre vonatkozóan a nyomon követésre, a jelentéstételre és a hitelesítésre kiterjedő olyan szabályozási kerettel rendelkezik és olyan szabályozási keretet alkalmaz, amely legalább egyenértékű az Unióban alkalmazottal; a harmadik ország így különösen bizonyította, hogy az említett nyomkövetési és jelentéstételi követelmények biztosítják a nyersolajra és a földgázra vonatkozóan a 12. cikkben, a szénre vonatkozóan pedig a 20. cikkben meghatározottakkal legalább egyenértékű forrás- és telephelyi szintű számszerűsítést és rendszeres jelentéstételt, továbbá azt, hogy a 8. és 9. cikkben meghatározott egyenértékű, független harmadik fél általi tényleges hitelesítést végzik, valamint rendelkeznek a hatékony felügyelethez és végrehajtáshoz szükséges eszközökkel.

(6) Az (5) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján meghatározza az egyenértékűség megállapításához a harmadik ország által benyújtandó bizonyítékokra vonatkozó eljárást és követelményeket. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 35. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az egyenértékűség megállapítására irányuló eljárás megindítható valamely harmadik ország kérésére, vagy a Bizottság által.

A Bizottság aktívan felveszi a kapcsolatot az uniós piacra nyersolajat, földgázt vagy szenet exportáló valamennyi harmadik országgal annak érdekében, hogy megszerezze az ilyen eljárás megindításához való hozzájárulásukat, figyelembe véve az említett harmadik országokból importált mennyiséget és a metán kibocsátásuk csökkentésére vonatkozó potenciáljukat.

Az egyenértékűséget a Bizottság az egyes érintett harmadik országokra vonatkozó, végrehajtási jogi aktus útján állapítja meg, kizárólag abban az esetben, ha a harmadik ország megfelel az e cikk (5) bekezdésének b) pontjában meghatározott összes feltételnek, és bemutatja az összes előírt bizonyítékot. Az említett végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 35. cikkének (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A Bizottság tartózkodik az ilyen végrehajtási jogi aktusok elfogadásától, amennyiben azok elfogadása az EUMSZ 215. cikke alapján elfogadott, a nyersolaj, a földgáz vagy a szén behozatalára vonatkozó korlátozó intézkedések kijátszását jelentené.

A Bizottság – végrehajtási jogi aktus útján – bármikor visszavonhatja az egyenértékűséget, ha a harmadik ország joga vagy gyakorlata legalább 12 hónapon keresztül nem felel meg az e cikk (5) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeknek. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 35. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az említett végrehajtási jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság értesíti a harmadik országot az aggályairól, és lehetőséget biztosít számára, hogy kifejtse álláspontját.

Az e bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok előkészítése során a Bizottság tájékoztatja a 2009/119/EK tanácsi irányelvvel⁽²⁸⁾ létrehozott kőolajjal és kőolajtermékekkel foglalkozó egyeztető csoportot, az (EU) 2017/1938 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁹⁾ létrehozott gázkoordinációs csoportot, a Bizottság által létrehozott villamosenergia-ügyi koordinációs csoportot, valamint az egyéb érdekelt feleket. Az említett végrehajtási jogi aktusok legkorábban 30 naptári nappal az elfogadásukat követően lépnek hatályba.

(7) Az importőrök mentesülnek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott jelentéstételi kötelezettségek alól, amennyiben olyan harmadik országból importálnak nyersolajat, földgázt vagy szenet, amelynek esetében a (6) bekezdéssel összhangban megállapították az egyenértékűséget.

⁽²⁸⁾ A Tanács 2009/119/EK irányelve (2009. szeptember 14.) a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről (HL L 265., 2009.10.9., 9. o.).

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1938 rendelete (2017. október 25.) a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 994/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 280., 2017.10.28., 1. o.).

(8) 2024. augusztus 4-től a Bizottság adott esetben és az alkalmazandó eljárásokra is figyelemmel együttműködési kereteket javasol, illetve ilyen keretek hivatalos kialakítására törekszik az Unió vonatkozásában azon harmadik országokkal, amelyekből az Unió nyersolajat, földgázt vagy szenet importál, annak érdekében, hogy támogassa őket az e rendeletben meghatározottal egyenértékű nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer létrehozásában. A Bizottság nem ajánlja ilyen együttműködési keretek kialakítását, amennyiben azok az EUMSZ 215. cikke alapján elfogadott, a nyersolaj, a földgáz vagy a szén behozatalára vonatkozó korlátozó intézkedések kijátszását jelentenék.

29. cikk

A nyersolaj, a földgáz és a szén kitermelésének metánkibocsátás-intenzitása

(1) 2028. augusztus 5-ig, majd azt követően évente a 2024. augusztus 4-én vagy azt követően kötött vagy megújított szállítási szerződések esetében az uniós termelőknek és a 27. cikk (1) bekezdése alapján meghatározott importőröknek be kell jelenteniük a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatóságainak az e cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott módszertan alkalmazásával kiszámított, általuk az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermelésének metánkibocsátás-intenzitását.

A 2024. augusztus 4. előtt kötött vagy megújított szállítási szerződések esetében az uniós termelőknek és a 27. cikk (1) bekezdése alapján meghatározott importőröknek minden észszerű erőfeszítést meg kell tenniük annak érdekében, hogy jelentsék a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatóságainak az e cikk (4) bekezdése szerint meghatározott módszertannal összhangban kiszámított, általuk az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermelésének metánkibocsátás-intenzitását. 2028. augusztus 5-től az uniós piacon nyersolajat, földgázt vagy szenet forgalomba hozó uniós termelőknek és importőröknek évente jelentést kell tenniük a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatóságainak az említett erőfeszítések eredményeiről.

(2) 2030. augusztus 5-ig majd azt követően minden évben, a 2030. augusztus 5-ét követően kötött vagy megújított szállítási szerződések alapján az uniós piacon nyersolajat, földgázt vagy szenet forgalomba hozó uniós termelőknek és importőröknek – az említett termékek globális metánkibocsátása csökkentésének előmozdítása érdekében – bizonyítaniuk kell a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatóságai felé, hogy az általuk az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermelésének a (4) bekezdés szerint meghatározott módszertannal összhangban kiszámított metánkibocsátás-intenzitása a (6) bekezdéssel összhangban megállapított metánkibocsátás-intenzitási maximumértékek alatt van.

(3) A tagállamok illetékes hatóságai az uniós joggal összhangban védik az e cikk alapján az uniós termelőktől és importőröktől kapott információk bizalmas jellegét. Az illetékes hatóságok az említett információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátják, amely az uniós joggal összhangban védi az ilyen információk bizalmas jellegét.

(4) A Bizottság 2027. augusztus 5-ig a 34. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e rendelet annak érdekében történő kiegészítése céljából, hogy meghatározza az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermeléséhez kapcsolódó metánkibocsátás-intenzitásnak a termelő szintjén történő kiszámítására szolgáló módszertant. Az említett módszertannak figyelembe kell vennie a különböző kitermelési folyamatokat és a telephelyek eltérő körülményeit, valamint a metánkibocsátás-intenzitás kiszámítására vonatkozó meglévő nemzetközi módszertanokat és bevált gyakorlatokat. Az említett módszertannak megkülönböztetésmentesnek kell lennie, továbbá átlátható és objektív kritériumokon kell alapulnia. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során a Bizottság tájékoztatja azokról a kőolajjal és kőolajtermékekkel foglalkozó egyeztető csoportot, a gázkoordinációs csoportot, a villamosenergia-ügyi koordinációs csoportot, valamint az érdekelt feleket.

(5) A Bizottság 2029. augusztus 5-ig értékeli az uniós piacon forgalomba hozott nyersolajhoz, földgázhoz és szénhez kapcsolódó, a termelő szintjén kiszámított metánkibocsátás-intenzitási maximumértékek különböző szintjeinek lehetséges hatását, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az említett jelentésben értékelni kell a globális metánkibocsátás potenciális csökkentését, annak az energiaellátás biztonságára uniós és nemzeti szinten gyakorolt hatását és az uniós gazdaság versenyképességére gyakorolt hatását, valamint a lehetséges globális és regionális piaci torzulásokat. Az említett jelentésnek tartalmaznia kell továbbá a hosszú távú szerződéseken és az azonnali vételeken keresztül 2049-ig az Unióba szállított jelenlegi és jövőbeli mennyiségek metánkibocsátás-intenzitására vonatkozó piaci értékelést is. Az értékelésben tagállamonként kell elemezni a helyzetet, figyelembe véve a 2024. augusztus 4. előtt vállalt szerződéses kötelezettségeket, az energiainfrastruktúra-kapacitásokat és a potenciális korlátokat.

(6) A Bizottság az (5) bekezdésben említett értékelés és objektív kritériumok alapján, a 34. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet annak érdekében történő kiegészítése céljából, hogy meghatározza az uniós piacon forgalomba hozott nyersolajhoz, földgázhoz és szénhez kapcsolódó metánkibocsátás-intenzitásnak a termelő szintjén kiszámított maximális értékeit. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak összhangban kell állniuk az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermeléséhez kapcsolódó metánkibocsátás-intenzitás kiszámítására szolgáló, e cikk szerinti módszertannal. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak továbbá különböző metánkibocsátás-intenzitási osztályokat kell meghatározniuk a nyersolaj, a földgáz és a szén tekintetében. Az említett metánkibocsátás-intenzitási maximumértékeket külön-külön kell meghatározni a nyersolajra, a földgázra és a szénre vonatkozóan, a legjobb teljesítményű osztályra vagy osztályokra kiterjedően. Az említett metánkibocsátás-intenzitási maximumértékeknek és a metánkibocsátás-intenzitási osztályoknak figyelembe kell venniük a különböző forrásokat, termelési folyamatokat és telephelyi körülményeket, és szintjüket úgy kell megállapítani,

hogy az előmozdítsa az uniós piacon forgalomba hozott nyersolajhoz, földgázhoz és szénhez kapcsolódó globális metánkibocsátás csökkentését, mindeközben megőrizve az uniós és nemzeti szintű energiaellátás biztonságát, biztosítva az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén mennyiségének kiegyensúlyozott elosztását, valamint a megkülönböztetésmentes bánásmódot, továbbá védve az uniós gazdaság versenyképességét.

30. cikk

Metánkibocsátási átláthatósági adatbázis és metánkibocsátási profilok

(1) A Bizottság 2026. február 5-ig létrehoz, majd fenntart egy metánkibocsátási átláthatósági adatbázist, amely a tagállamokra és a harmadik országokra, a vállalkozásokra, az importőrökre és az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén mennyiségeire vonatkozóan tartalmaz releváns információkat, különös tekintettel a 12. cikk (8) bekezdése, a 18. cikk (10) bekezdése, a 20. cikk (7) bekezdése, a 23. cikk (2) bekezdése, a 25. cikk (8) bekezdése, a 27. cikk (2) bekezdése, a 28. cikk (4) bekezdése és a 29. cikk (3) bekezdése alapján hozzá benyújtott információkra.

(2) Az (1) bekezdésben említett információkon kívül az adatbázisban legalább a következő információknak kell szerepelniük:

a) azon harmadik országok jegyzéke, amelyekben nyersolajat, földgázt vagy szenet termelnek ki, majd azokból az Unióba exportálnak;

b) minden tagállam vagy az a) pontban említett minden harmadik ország tekintetében a következő információk:

i. rendelkezik-e az energiaágazat metánkibocsátására vonatkozó kötelező szabályozási intézkedésekkel, amelyek kiterjednek az e rendeletben az energiaágazat metánkibocsátásának mérése, jelentése, hitelesítése és csökkentése tekintetében meghatározott intézkedésekre, különösen a léfűvátásra és fáklyázásra vonatkozó korlátozásokra;

ii. aláírta-e az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében elfogadott Párizsi Megállapodást, valamint csatlakozott-e a globális metánkibocsátás csökkentésére vonatkozó kötelezettségvállaláshoz;

iii. adott esetben nyújt-e be nemzeti jegyzékről szóló jelentést az UNFCCC szerinti követelményeknek megfelelően;

iv. adott esetben az UNFCCC alapján benyújtott, a nemzeti jegyzékről szóló jelentések tartalmazzák-e az energiaágazat metánkibocsátására vonatkozó 3. szintű jelentést, valamint a 3. szinten jelentett metánkibocsátás kategóriáinak meghatározása;

v. adott esetben az UNFCCC alapján benyújtott, a nemzeti jegyzékről szóló jelentésekben megadott, az energiaágazatból eredő metánkibocsátás mennyisége, valamint az, hogy a szóban forgó adatok átestek-e független hitelesítésen;

vi. az energiaágazat metánkibocsátására vonatkozó információkat tartalmazó nemzeti adatforrásokra mutató elektronikus hivatkozások, amennyiben rendelkezésre áll ez az információ;

c) minden egyes tagállam tekintetében az uniós piacon nyersolajat, földgázt vagy szenet forgalomba hozó importőrök jegyzéke;

d) az a) pontban említett minden egyes harmadik ország tekintetében a következő információk:

i. adott esetben az Unióba érkező nyersolaj, földgáz vagy szén termelőinek vagy exportőreinek a jegyzéke, valamint az, hogy részt vesznek-e a metánkibocsátás csökkentésére irányuló valamely globális kezdeményezésben, például az OGMP-ben vagy a rutinszerű fáklyázás teljes felszámolására irányuló kezdeményezésben;

ii. a nyersolaj, a földgáz és a szén szállításához kapcsolódó metánkibocsátás becsült, indikatív értékei.

A metánkibocsátási átláthatósági adatbázist információs eszközként kell létrehozni, és azt díjmentesen elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

A metánkibocsátási átláthatósági adatbázisban jelezni kell, hogy a benyújtott információk minőségét és megbízhatóságát független harmadik felek ellenőrizték-e.

(3) A Bizottság 2026. augusztus 5-ig a metánkibocsátási átláthatósági adatbázisban rendelkezésre álló információk alapján közzéteszi azon tagállamok és adott esetben azon uniós termelők vagy importőrök metánkibocsátási profilját, amelyek nyersolajat, földgázt vagy szenet hoznak forgalomba az uniós piacon, valamint azon harmadik országok metánkibocsátási profilját, amelyekből az Unió nyersolajat, földgázt vagy szenet importál, továbbá azon harmadik országbeli termelők vagy exportőrök metánkibocsátási profilját is, amelyek nyersolajat, földgázt vagy szenet szállítanak az Unióba.

(4) A (3) bekezdéssel összhangban közzétett metánkibocsátási profilokat évente frissíteni kell, és azoknak az adott esetnek megfelelően tartalmazniuk kell legalább a következőket:

- a) az uniós piacon forgalomba hozott nyersolajhoz, földgázhoz és szénhez kapcsolódó metánkibocsátás, valamint a jelentett metánkibocsátással kapcsolatos adatminőség értékelése, beleértve adott esetben az OGMP 2.0 keretrendszer szerinti szintet is;
- b) az uniós piacon nyersolajat, földgázt vagy szenet forgalomba hozó uniós termelők vagy importőrök, valamint harmadik országbeli termelők vagy exportőrök által a metánkibocsátás nyomon követése, jelentése és csökkentése érdekében tett erőfeszítések értékelése, adott esetben régióként is;
- c) a tagállamokban vagy az olyan harmadik országokban bekövetkezett, szuperkibocsátással járó események elemzése, ahonnan az Unió nyersolajat, földgázt vagy szenet importál, valamint az, hogy miként kezelték ezeket az eseményeket.

(5) A (3) bekezdéssel összhangban közzétett metánkibocsátási profilokat online módon, díjmentesen nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

(6) Ezt a cikket az (EU) 2016/943 irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni.

31. cikk

A metánkibocsátás nyomon követésére szolgáló globális eszköz és a gyorsreagálási mechanizmus

(1) A Bizottság 2026. augusztus 5-ig létrehoz egy, a metánkibocsátás nyomon követésére szolgáló globális eszközt, amely műholdas adatokon és különböző hitelesített adatszolgáltatóktól és adatszolgáltatásoktól – többek között az (EU) 2021/696 rendelettel létrehozott uniós űrprogram Kopernikusz komponensétől – származó adatokon alapul. E célból a Bizottság felhasználhat meglévő nemzetközi eszközöket vagy kereteket, amennyiben vannak ilyenek.

A metánkibocsátás nyomon követésére szolgáló globális eszközt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, és annak rendszeresen naprakész adatokkal kell szolgálnia legalább az Unión belüli vagy azon kívüli energiaforrásokból származó nagy metánkibocsátással járó események előfordulásáról, nagyságrendjéről és helyéről.

(2) 2026. február 5-ig a Bizottság gyorsreagálási mechanizmust hoz létre a szuperkibocsátással járó események kezelésére.

A Bizottság adott esetben haladéktalanul értesíti bármilyen észlelt szuperkibocsátásról azt a tagállamot, illetve harmadik országot, amelynek a joghatósága alatt álló területen a szuperkibocsátással járó eseményt észlelték. Amennyiben az kivitelezhető, a Bizottság értesíti azt a termelőt is, amelyhez a metánt kibocsátó forrás vagy összekapcsolt források csoportja kapcsolódik. Az említett értesítésben további információk azonnali megadását kell kérni a szuperkibocsátással járó eseményről és a hatás enyhítése vagy az esemény megállítása érdekében hozott vagy tervezett korrekciós intézkedésekről, beleértve az adott intézkedések végrehajtásának időkeretét is. A Bizottság – adott esetben az illetékes nemzetközi szervezetekkel együttműködve – minden szükséges kapcsolatfelvételt megtesz az eseménnyel kapcsolatos információk megszerzése és a kapott információk ellenőrzése érdekében. E célból a Bizottság felhasználhat meglévő nemzetközi eszközöket vagy kereteket, amennyiben vannak ilyenek.

(3) A Bizottság javaslatot tesz arra, hogy az Unió nevében kétoldalú párbeszédet alakítson ki azokkal a harmadik országokkal, amelyekből az Unió nyersolajat, földgázt vagy szenet importál, azzal a céllal, hogy létrehozza az információcsere keretét, valamint egy korai észlelő és előrejelző rendszert, amely észleli a szuperkibocsátással járó események előfordulását, és amely révén figyelmeztetni lehet egymást erről, valamint az ilyen események megelőzése vagy megállítására hozott vagy meghozandó korrekciós intézkedésekről. Az említett párbeszéd célja továbbá annak meghatározása, hogy miként lehetne felgyorsítani az energiaágazaton belüli metánkibocsátás csökkentését, valamint szükség esetén azok fórumként szolgálhatnak a bevált gyakorlatok cseréjéhez és a tanácsadáshoz az e rendeletben meghatározottakkal egyenértékű nyomonkövetési, jelentéstételi, hitelesítési és kibocsátáscsökkentési intézkedések létrehozásával kapcsolatban.

A Bizottság nem tesz javaslatot kétoldalú párbeszéd kialakítására harmadik országokkal, amennyiben ez az EUMSZ 215. cikke alapján elfogadott, a nyersolaj, a földgáz vagy a szén behozatalára vonatkozó korlátozó intézkedések kijátszását jelentené.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett párbeszéd keretében végzett nyomon követés alapján a Bizottság folyamatosan tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az Unióban és azon harmadik országokban előforduló, szuperkibocsátással járó eseményekről szóló értesítésekről és a meghozott korrekciós intézkedések végrehajtásáról, amelyekből az Unió nyersolajat, földgázt vagy szénét importál, valamint az energiaellátás biztonságára gyakorolt esetleges uniós és nemzeti szintű hatásokról.

(5) Ez a cikk nem sérti az (EU) 2016/943 irányelvet.

6. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. cikk

Szabványok és műszaki előírások

(1) A Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 10. cikkének (1)–(5) bekezdésével összhangban felkér egy vagy több európai szabványügyi szervezetet, hogy dolgozzon ki harmonizált szabványokat a következőkre vonatkozóan:

- a) a metánkibocsátások mérése és számszerűsítése a 12. cikk (5) bekezdésében említettek szerint;
- b) a 14. cikk (1) bekezdésében említett LDAR-vizsgálatok;
- c) a 15. cikk (3) és (5) bekezdésében említett berendezések;
- d) a metánkibocsátások mérése a 18. cikk (3) bekezdésében említettek szerint; valamint
- e) a metánkibocsátások mérése és számszerűsítése a 20. cikk (4) bekezdésében és a 25. cikk (2) bekezdésében említettek szerint.

A Bizottság azt követően, hogy kézhez kapta a szabványtervezetet valamely európai szabványügyi szervezettől, értékeli, hogy az megfelel-e a vonatkozó szabványosítási kérelemnek, e rendeletnek és más alkalmazandó uniós jogszabályoknak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 34. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az e bekezdésben említett kötelező – teljes vagy részleges – szabványok megállapítása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(2) Amennyiben a Bizottság e cikk (1) bekezdése alapján nem fogad el felhatalmazáson alapuló jogi aktust, felhatalmazást kap arra, hogy a 34. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kötelező – teljes vagy részleges – műszaki előírások megállapítása révén kiegészítse ezt a rendeletet a következők céljából:

- a) a metánkibocsátások mérése és számszerűsítése a 12. cikk (5) bekezdésében említettek szerint;
- b) a 14. cikk (1) bekezdésében említett LDAR-vizsgálatok;
- c) a 15. cikk (3) és (5) bekezdésében említett berendezések;
- d) a metánkibocsátások mérése a 18. cikk (3) bekezdésében említettek szerint; valamint
- e) a metánkibocsátások mérése és számszerűsítése a 20. cikk (4) bekezdésében és a 25. cikk (2) bekezdésében említettek szerint.

A Bizottság csak akkor fogadhatja el az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, ha szabványosítási kérelmet intézett egy vagy több európai szabványügyi szervezethez, és az alábbi feltételek egyike teljesül:

- a) a kérelmet nem fogadták be;
- b) a kért szabványokat a megadott határidőn belül nem nyújtották be;
- c) az európai szabványügyi szervezetek által kidolgozott szabványok nem felelnek meg a kérelemnek; vagy
- d) az európai szabványügyi szervezet által kidolgozott szabványok – részben vagy egészben – nem tekinthetők elégségesnek ahhoz, hogy megfeleljenek e rendelet követelményeinek.

33. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására.

Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és azokba bele kell tartozniuk legalább a következőknek:

- a) a környezeti kárral, valamint a humán biztonságra és az egészségre gyakorolt hatással arányos pénzbírságok, melyek mértékét úgy kell megállapítani, hogy:
  - i. legalább azzal a következménnyel járjanak, hogy ténylegesen megfosztják a felelősöket a jogsértésből származó gazdasági előnyöktől; és
  - ii. ismétlődő súlyos jogsértések esetén a bírság mértékét fokozatosan növelni kell;
- b) kényszerítő bírságok, amelyek rákényszerítik az üzemeltetőket, a vállalkozásokat, a bányáüzemeltetőket, illetve az importőröket, hogy megszüntessék a jogsértést, eleget tegyenek a helyreállítási vagy korrekációs intézkedéseket elrendelő határozatnak, információt nyújtsanak vagy adott esetben alávessék magukat az ellenőrzésnek.

A tagállamok 2025. augusztus 5-ig értesítik a Bizottságot ezekről a szabályokról és intézkedésekről, és haladéktalanul értesítik az azokat érintő későbbi módosításokról is.

(2) A tagállamok a nemzeti joggal összhangban biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek legalább a következő közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések kiszabására a 12. cikk, a 14. cikk (14) bekezdése, a 16. cikk (2) bekezdése, a 20. cikk, a 23. cikk (1) bekezdése, a 27. cikk (1) bekezdése, a 28. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 29. cikk (1) és (2) bekezdése megsértése esetén, feltéve, hogy azok nem veszélyeztetik az energiaellátás biztonságát:

- a) az érintett személyt a jogsértés megszüntetésére kötelező határozat elfogadása;
- b) a jogsértésből származó nyereségnek vagy a jogsértés miatt elkerült veszteségnek megfelelő összeg elkobzásának elrendelése, amennyiben az érintett összeg meghatározható;
- c) nyilvános figyelmeztetések vagy értesítések kiadása;
- d) kényszerítő bírság kiszabásáról szóló határozat elfogadása;
- e) közigazgatási bírság kiszabásáról szóló határozat elfogadása.

Jogi személyek esetében az e) pontban említett közigazgatási bírság összege nem haladhatja meg a megelőző pénzügyi év éves árbevételének 20 %-át. Természetes személyek esetében az említett bírság összege nem haladhatja meg a megelőző naptári évben elért éves jövedelmük 20 %-át.

(3) Amennyiben a tagállam jogrendszere nem rendelkezik közigazgatási bírságok kiszabásáról, az illetékes hatóságok kérésére az illetékes nemzeti bíróságok pénzbírságot szabhatnak ki. E bírságokat úgy kell megállapítani, hogy hatékonyak legyenek, és hatásuk egyenértékű legyen a közigazgatási hatóságok által kiszabott közigazgatási bírságokéval.

(4) Az e cikk szerinti hatásköreik gyakorlása során az illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük egymással annak biztosítása érdekében, hogy hatáskörüik gyakorlása megvalósuljon, valamint hogy az általuk kiszabott közigazgatási szankciókat és közigazgatási intézkedéseket Unió-szerte hatékonyan és következetesen alakítsák ki és alkalmazzák.

(5) Legalább a következő jogsértések esetén szankciókat kell alkalmazni:

- a) az üzemeltetők, a vállalkozások, a bányáüzemeltetők vagy az importőrök nem biztosítják az illetékes hatóságok vagy a hitelesítők számára az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges segítséget;
- b) az üzemeltetők vagy a bányáüzemeltetők nem hajtják végre a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében említett ellenőrzési jelentésben meghatározott intézkedéseket;
- c) az üzemeltetők vagy a bányáüzemeltetők nem nyújtják be a 12. cikkben, a 18. cikk (3) bekezdésében, a 20. cikkben és a 25. cikk (6) bekezdésében előírt metánkibocsátási jelentéseket, ideértve a független hitelesítő által a 8. cikk (4) bekezdésével összhangban kiállított hitelesítési nyilatkozatot is;

- d) az üzemeltetők nem nyújtják be a 14. cikk (1) bekezdése szerinti LDAR-programot, vagy nem végzik el a 14. cikk (2), (5) és (6) bekezdése szerinti LDAR-vizsgálatot;
- e) az üzemeltetők nem végzik el a szerkezeti elemek javítását vagy cseréjét, illetve a szerkezeti elemek folyamatos vizsgálatát, és elmulasztják a 14. cikk (8)–(13) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba venni a szivárgásokat;
- f) az üzemeltetők nem nyújtják be a 14. cikk (14 bekezdése) szerinti jelentést;
- g) az üzemeltetők vagy a bányüzemeltetők lefúvatást vagy fáklyázást - beleértve a rutinszerű fáklyázást - végeznek, a 15. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 22. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 26. cikk (2) bekezdésében meghatározott helyzetek kivételével;
- h) az üzemeltetők vagy a bányüzemeltetők nem bizonyítják a 15. cikk (4) és (6) bekezdésének, a 22. cikk (1) és (2) bekezdésének, valamint a 26. cikk (2) bekezdésének megfelelően, hogy miért volt szükségszerű a fáklyázás helyett a lefúvatást alkalmazni, valamint hogy miért volt szükségszerű az üzemeltetők esetében a metán visszasajtolása, helyszíni hasznosítása, későbbi felhasználás céljából való tárolása vagy piacra juttatása helyett, illetve a bányüzemeltetők esetében a hasznosítás vagy a kibocsátáscsökkentés helyett a fáklyázást alkalmazni;
- i) az üzemeltetők nem cserélik le a berendezéseket a 15. cikk (5) bekezdésével összhangban, illetve nem a 15. cikk (7) bekezdése szerinti lefúvató berendezéseket használnak;
- j) az üzemeltetők vagy a bányüzemeltetők nem küldenek adott esetben a 16. cikknek, a 23. cikk (1) bekezdésének vagy a 26. cikknek megfelelően értesítést vagy jelentést a lefúvatási eseményekről és a fáklyázási eseményekről;
- k) a 17., 22. és 23. cikkben megállapított követelmények megsértésével használják a fáklyákat vagy az égetőberendezéseket;
- l) a felelős fél elmulasztja a 18. cikk (6) és (9) bekezdése szerinti kibocsátáscsökkentési intézkedések alkalmazását;
- m) az importőrök nem bocsátják rendelkezésre a 27. cikk (1) bekezdésével és a IX. melléklettel összhangban előírt információkat;
- n) az importőrök nem bocsátják rendelkezésre a 28. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban előírt információkat;
- o) az uniós termelők nem bocsátják rendelkezésre a 29. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban előírt információkat;
- p) az uniós termelők vagy az importőrök nem tartják be a 29. cikk (6) bekezdésével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusok által megállapított metánkibocsátás-intenzitási maximumértékeket.

(6) A 15. cikk (8) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülése esetén a tagállamok mérlelik, hogy a nemzeti hatóságok által szükségesnek ítélt végrehajtási időszak alatt csökkentse-e az üzemeltetőkre kiszabott szankciókat, illetve hogy eltekintsenek-e azok kiszabásától.

(7) A tagállamok adott esetben legalább a következő irányadó kritériumokat figyelembe veszik a szankciók kiszabásakor:

- a) a jogsértés időtartama vagy időbeli hatása, jellege és súlyossága;
- b) az üzemeltető, a vállalkozás, a bányüzemeltető vagy az importőr által a kár időben történő enyhítése vagy orvoslása érdekében tett bármely intézkedés;
- c) a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellege;
- d) az üzemeltető, a vállalkozás, a bányüzemeltető vagy az importőr által elkövetett bármely korábbi vagy ismétlődő jogsértés;
- e) az üzemeltető, a vállalkozás, a bányüzemeltető vagy az importőr által a jogsértés révén – közvetlenül vagy közvetve – szerzett gazdasági előnyök vagy elkerült veszteségek, amennyiben a vonatkozó adatok rendelkezésre állnak;
- f) az üzemeltető, a vállalkozás, a bányüzemeltető vagy az importőr mérete;
- g) a hatóságokkal való együttműködés mértéke;
- h) annak módja, ahogy a hatóságok tudomást szereztek a jogsértésről, különös tekintettel arra, hogy az üzemeltető, a vállalkozások, a bányüzemeltetők vagy importőrök időben értesítették-e a jogsértésről, és ha igen, milyen mértékben;

i) az eset körülményeire alkalmazható minden egyéb súlyosbító vagy enyhítő tényező, a harmadik felek intézkedéseit is beleértve.

(8) A tagállamok évente közzéteszik az e rendelet, alapján kiszabott szankciók típusára és nagyságrendjére, a jogsértésekre, valamint a szankciókkal sújtott üzemeltetőkre, vállalkozásokra, bányüzemeltetőkre vagy importőrökre vonatkozó információkat.

Adott esetben ezeket az információkat az (EU) 2024/1203 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁰⁾ 22. cikkével összhangban be kell jelenteni.

34. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 22. cikk (3) bekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésében, a 29. cikk (4) és (6) bekezdésében és a 32. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása 2024. augusztus 4-től számított öt éves időtartamra szól, és e felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 22. cikk (3) bekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésében, a 29. cikk (4) és (6) bekezdésében és a 32. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A a 22. cikk (3) bekezdése, a 27. cikk (1) bekezdése, a 29. cikk (4) és (6) bekezdése vagy a 32. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

35.cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2018/1999 rendelet 44. cikkével létrehozott Energiaunió-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

36. cikk

A Bizottság általi nyomon követés, felülvizsgálat és jelentéstétel

(1) A Bizottság nyomon követi és felülvizsgálja e rendelet alkalmazását, és 2028. január 1-jéig, majd azt követően ötévente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1203 irányelve (2024. április 11.) a környezet büntetőjog általi védelméről, valamint a 2008/99/EK irányelv és a 2009/123/EK irányelv felváltásáról (HL L, 2024/1203, 2024.4.30., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).

- (2) Az (1) bekezdésben említett első jelentésben különösen az alábbiakat kell felülvizsgálni:
- a) e rendelet eredményessége és hatékonysága az átlátható és pontos mérési, jelentési és hitelesítési szabályok megállapításában, valamint az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermeléséhez kapcsolódó összefüggő metánkibocsátások csökkentésében;
  - b) amennyiben lehetséges, az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermeléséhez kapcsolódó metánkibocsátások e rendelet eredményeként elért csökkentésének szintje;
  - c) szükséges-e kiegészítő vagy alternatív intézkedéseket hozni az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén ellátási láncában kibocsátott metán mennyisége csökkentésének előmozdítása és felgyorsítása érdekében, abból a célból, hogy jobban hozzá lehessen járulni az Unió által 2050-re megvalósítandó nettó zéró üvegházhatásúgáz-kibocsátás eléréséhez, valamint az Unió Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásainak teljesítéséhez.

E felülvizsgálat során figyelembe kell venni a kapcsolódó területekre vonatkozó releváns uniós jogszabályokat. A Bizottság adott esetben a jelentés mellett jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, figyelembe véve a kapcsolódó területekre vonatkozó releváns uniós jogszabályokat.

(3) E cikk alkalmazásában a Bizottság információkat kérhet a tagállamoktól és az illetékes hatóságoktól, és figyelembe veszi különösen a tagállamok által az integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, azok frissítésében és az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szolgáltatott információkat.

37. cikk

Az (EU) 2019/942 rendelet módosítása

Az (EU) 2019/942 rendelet 15. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ACER a tagállamokkal folytatott konzultációt követően háromévente kidolgozza és közzéteszi az összehasonlítható projektek esetében a metánkibocsátás mérésével, számszerűsítésével, nyomon követésével, jelentésével, hitelesítésével és csökkentésével, és többek között a lefúvatással és a fáklyázással kapcsolatban felmerülő fajlagos beruházási költségek összehasonlítására szolgáló mutatókat és megfelelő referenciaértékeket. Az ACER az (EU) 2024/1787 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) szerinti, az említett rendelet 3. cikkében előírt kötelezettségeknek való megfelelés céljából ajánlásokat ad ki a fajlagos beruházási költségek mutatóira és referenciaértékeire vonatkozóan.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1787 rendelete (2024. június 13.) az energiaágazaton belüli metánkibocsátás csökkentéséről és az (EU) 2019/942 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1787, 2024.7.15., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj>).”

38. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2024. június 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

H. LAHBIB

I. MELLÉKLET

A 14. cikkben említett szivárgásészlelési és-javítási vizsgálatok

1. rész

Az LDAR-vizsgálatok gyakoriságának

1. Az elosztó- és szállítóhálózatok kivételével minden föld feletti és föld alatti szerkezeti elem esetében legalább a következő gyakorisággal LDAR-vizsgálatokat kell végezni:

Az LDAR- vizsgálat típusa	A szerkezeti elem típusa	Gyakoriság
1-es típusú LDAR-vizsgálat	Kompresszorállomás Föld alatti gáztároló LNG-létesítmény Szabályozó- és mérőállomás	4 hónap
	Szelepállomás	9 hónap
2-es típusú LDAR-vizsgálat	Kompresszorállomás Föld alatti gáztároló LNG-létesítmény Szabályozó- és mérőállomás	8 hónap
	Szelepállomás	18 hónap
Az LDAR-vizsgálat típusa	Az anyag típusa	Gyakoriság
1-es típusú LDAR-vizsgálat	Bitumenes lemez Szürke öntöttvas	3 hónap
	Azbeszt Gömbgrafitos öntöttvas	6 hónap
	Nem védett acél Réz	9 hónap
	Polietilén PVC Védett acél	15 hónap
2-es típusú LDAR-vizsgálat	Bitumenes lemez Szürke öntöttvas	6 hónap
	Azbeszt Gömbgrafitos öntöttvas	12 hónap
	Nem védett acél Polietilén PVC Réz	18 hónap

Az LDAR-vizsgálat típusa	Az anyag típusa	Gyakoriság
	Védett acél	30 hónap

Amennyiben nem állapítható meg az anyag típusa, az adott típusú LDAR-vizsgálatra vonatkozó legnagyobb gyakoriságot kell alkalmazni.

2. Az elosztó- és szállítóhálózatok esetében legalább a következő gyakorisággal LDAR-vizsgálatokat kell végezni:

Az LDAR- vizsgálat típusa	A szerkezeti elem típusa	Gyakoriság
1-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás > 16 bar)	Kompresszorállomás	4 hónap
	Szabályozó- és mérőállomás	
2-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás > 16 bar)	Szelepállomás	9 hónap
	Kompresszorállomás	8 hónap
2-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás > 16 bar)	Szabályozó- és mérőállomás	
	2-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás ≤ 16 bar)	Szelepállomás
2-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás ≤ 16 bar)		Szabályozó- és mérőállomás
	2-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás ≤ 16 bar)	Szelepállomás

Az LDAR- vizsgálat típusa	Az anyag típusa	A vizsgálat gyakorisága
1-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás > 16 bar)	Szürke öntöttvas	3 hónap
	Bitumenes lemez	
	Azbeszt	6 hónap
	Gömbgrafitos öntöttvas	
1-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás > 16 bar)	Nem védett acél	12 hónap
	Réz	
1-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás > 16 bar)	Polietilén	24 hónap
	PVC	
	Védett acél	
2-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás > 16 bar)	Szürke öntöttvas	6 hónap
	Bitumenes lemez	
2-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás > 16 bar)	Azbeszt	12 hónap
	Gömbgrafitos öntöttvas	
2-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás > 16 bar)	Nem védett acél	24 hónap
	Réz	

Az LDAR- vizsgálat típusa	Az anyag típusa	A vizsgálat gyakorisága
	Polietilén PVC Védett acél	36 hónap
2-es típusú LDAR-vizsgálat (üzemi nyomás ≤ 16 bar)	Szürke öntöttvas Bitumenes lemez	6 hónap
	Azbeszt Gömbgrafitos öntöttvas	12 hónap
	Nem védett acél Réz	24 hónap
	Polietilén PVC Védett acél	36 hónap

Ha nem állapítható meg az anyag típusa, az adott típusú LDAR-vizsgálatra vonatkozó legnagyobb gyakoriságot kell alkalmazni.

Az LDAR-vizsgálatokat el lehet végezni kétlépcsős megközelítést követve: először távolról, majd, kizárólag szivárgás észlelése esetén, egy második szivárgásészlelést végezve a lehető legközelebb a forráshoz.

A 16 bar feletti üzemi nyomású föld alatti vagy tengerszint alatti védettacél-csővezetékek esetében az üzemeltetőknek a szivárgás megelőzése érdekében a vonatkozó európai szabványokkal vagy a csővezetékek szerkezeti integritásának kezelésére vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban a csővezetékek szerkezeti integritásának kockázatalapú megelőző kezelését is el kell végezniük. A csővezetékek szerkezeti integritásának megelőző kezelése keretében folyamatosan nyomon kell követni a rendszerben szállított gáz áramlását, folyadékösztételét, nyomását és hőmérsékletét, annak biztosítása érdekében, hogy e paraméterek megfeleljenek a csővezeték szerkezeti integritására vonatkozó alkalmazandó előírásoknak, valamint hogy meg lehessen határozni a potenciális metánkibocsátások helyét, és meg lehessen becsülni azok mennyiségét. Figyelembe véve a csővezetékek szerkezeti integritása említett megelőző kezelésének eredményeit, az illetékes hatóság jóváhagyhat eltérő, legfeljebb 36 hónapos gyakoriságot az 1-es típusú LDAR-vizsgálat, legfeljebb 48 hónaposat pedig a 2-es típusú LDAR-vizsgálat esetében.

3. Valamennyi tengeri szerkezeti elem esetében legalább a következő gyakorisággal LDAR-vizsgálatokat kell végezni:

Az LDAR- vizsgálat típusa	Elemek típusa	Gyakoriság
1-es típusú LDAR-vizsgálat	Tengerszint feletti tengeri szerkezeti elemek	12 hónap
	Tengerszint alatti tengeri szerkezeti elemek	24 hónap
	A tengerfenék alatti tengeri szerkezeti elemek	36 hónap
2-es típusú LDAR-vizsgálat	Tengerszint feletti tengeri szerkezeti elemek	24 hónap

4. Minden egyéb szerkezeti elem esetében legalább 6 havonta 1-es típusú LDAR-vizsgálatot, és legalább 12 havonta 2-es típusú LDAR-vizsgálatot kell végezni.

2. rész

Az LDAR-vizsgálatok során használt eszközökre vonatkozó tájékoztatási követelmények

A 14. cikk (1) bekezdésében említett LDAR-program részeként az üzemeltetőknek a következőket kell megadniuk:

1. a gyártó által az eszközre vonatkozóan megadott információk;
  2. az [...] eszközök szivárgásészlelési képességeire, megbízhatóságára és korlátaira, beleértve többek között, de nem kizárólag a konkrét szivárgások vagy azok helye azonosításának képességére, a kimutatási határookra és a felhasználási korlátozásokra, valamint az alátámasztó adatokra vonatkozó információk;
  3. annak ismertetése, hogy az eszközöket hol, mikor és hogyan fogják használni,
-

II. MELLÉKLET

Szivárgásészlelési és -javítási, valamint nyomonkövetési ütemtervek a 14. cikkben említettek szerint

Javítási ütemterv

A javítási ütemtervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

1. az összes ellenőrzött szerkezeti elem jegyzéke és azonosítása;
2. mértéke
3. az olyan szerkezeti elemek esetében, amelyek kapcsán LDAR-vizsgálat során a 14. cikk (8) bekezdésében meghatározott küszöbértékeket elérő vagy azokat meghaladó kibocsátást állapítottak meg, annak feltüntetése, hogy az LDAR-vizsgálat során végeztek-e javítást vagy cserét, és ha nem, miért nem, figyelembe véve a késedelmes javítást vagy cserét indokló elemeket a 14. cikk (9) bekezdésében említettek szerint; valamint a javítás vagy csere időpontját feltüntető javítási ütemterv;
4. az olyan szerkezeti elemek esetében, amelyek kapcsán egy korábbi LDAR-vizsgálat során a 14. cikk (8) bekezdésében meghatározott küszöbértékek alatti kibocsátást állapítottak meg, de a metánvesztesség mértéke változásának ellenőrzése céljából végzett, az LDAR-vizsgálatot követő nyomon követés során az említett küszöbértékeket elérő vagy azokat meghaladó kibocsátást állapítottak meg, annak feltüntetése, hogy a javítást vagy cserét azonnal elvégezték-e, és ha nem, miért nem, figyelembe véve a késedelmes javítást vagy cserét indokló elemeket a 14. cikk (9) bekezdésében említettek szerint, valamint a javítás időpontját feltüntető javítási ütemterv.

Ezt a javítási ütemtervet egy javítás utáni nyomonkövetési ütemtervnek kell követnie, amelyben feltüntetik, hogy mikor végezték el ténylegesen a javításokat vagy cseréket.

Nyomonkövetési ütemterv

A nyomonkövetési ütemtervnek legalább az alábbi elemeket kell tartalmaznia:

1. az összes ellenőrzött szerkezeti elem jegyzéke és azonosítása;
2. az ellenőrzés azzal kapcsolatos eredménye, hogy észleltek-e metánszivárgást, és ha igen, a veszteség mértéke;
3. az olyan szerkezeti elemek esetében, amelyek kapcsán egy korábbi LDAR-vizsgálat során a 14. cikk (8) bekezdésében meghatározott küszöbértékeket elérő vagy azokat meghaladó kibocsátást állapítottak meg, az elvégzett javításra vagy cserére vonatkozó információk, valamint a javítást követően annak ellenőrzése céljából végzett nyomon követés eredményei, hogy sikeres volt-e a javítás vagy csere;
4. az olyan szerkezeti elemek esetében, amelyek kapcsán egy korábbi LDAR-vizsgálat során a 14. cikk (8) bekezdésében meghatározott küszöbértékek alatti kibocsátást állapítottak meg, a metánvesztesség mértéke változásának ellenőrzése céljából végzett, az LDAR-vizsgálatot követő nyomon követés eredményei, valamint az említett megállapításokon alapuló ajánlások.

III. MELLÉKLET

A lefúvatási események és a fáklyázási események jelentése a 16. cikkben említettek szerint

Az üzemeltetőknek legalább a következő információkat kell jelenteniük az illetékes hatóságoknak a lefúvatási eseményekkel, illetve a fáklyázási eseményekkel kapcsolatban:

1. az üzemeltető neve;
2. az eszköz helye, neve és típusa;
3. az érintett berendezés;
4. az esemény felfedezésének, illetve megkezdésének és befejezésének dátuma(i) és időpontja(i);
5. a lefúvatott vagy fáklyázott metán számszerűsített mennyisége;
6. beépített ártalmatlanítási hatások a fáklya vagy más égetőberendezés kialakítása és típusa szerint;
7. az esemény oka és jellege;
8. az esemény időtartamának és nagyságrendjének korlátozása érdekében tett intézkedések;
9. az ilyen események okának vagy ismétlődő jellegének megszüntetése céljából hozott korrekciós intézkedések;
10. a fáklyák vagy más égetőberendezések, valamint adott esetben a távellenőrzési vagy automatikus nyomonkövetési rendszerek kéthetente egyszer, a 17. cikkben foglaltak szerint végzett ellenőrzésének eredményei, különösen, ha szabálytalanságot állapítottak meg;
11. adott esetben a lefúvató berendezések cseréjére vonatkozó döntés és a csere ütemezése.

IV. MELLÉKLET

A fáklyák és egyéb égetőberendezések ellenőrzése

A fáklyák és egyéb égetőberendezések ellenőrzéseinek egy átfogó, halláson, szemrevételezésen és szagláson alapuló ellenőrzést, többek között a fáklyák és egyéb égetőberendezések külső szemrevételezéses ellenőrzését, a nyomással és a folyadékszivárgásokkal kapcsolatos hanghatások figyelését, valamint a szokatlan és erős szagok figyelését kell magukban foglalniuk.

A jelentésnek a következő észrevételeket kell tartalmaznia:

1. égő fáklyák és egyéb égetőberendezések esetében: az égés megfelelőnek tekinthető-e vagy sem;
2. nem égő fáklyák és egyéb égetőberendezések esetében: a nem égő fáklyánál történik-e gázlefúvatás; ha a fáklyát vagy egyéb égetőberendezést távellenőrzési vagy automatikus nyomonkövetési rendszerrel szerelték fel, a metánkibocsátást az áramlási sebesség és az el nem égetett metán alapján kell kiszámítani, ha gázlefúvatás történik.

Az (1) pont alkalmazásában a nem megfelelő égés olyan égést jelent, amely bármely két egymást követő órában összesen öt percnél tovább tartó, látható kibocsátással jár, távellenőrzési vagy automatikus nyomonkövetési rendszerrel felszerelt fáklya vagy egyéb égetőberendezés esetében pedig olyan égést jelent, amely bármely élőben rögzített, két egymást követő órában összesen öt percnél tovább tartó, látható kibocsátással jár.

V. MELLÉKLET

Az inaktív kutak, az ideiglenesen lezárt kutak, valamint a véglegesen lezárt és felhagyott kutak jegyzékei és a vonatkozó kibocsátáscsökkentési tervek a 18. cikkben említettek szerint

1. rész

1. Az inaktív kutak, az ideiglenesen lezárt kutak, valamint a véglegesen lezárt és felhagyott kutak jegyzékeinek legalább a következő elemeket kell tartalmazniuk:

- a) az üzemeltető, a tulajdonos vagy adott esetben az engedélyes neve és címe;
- b) a kút vagy a kútfúrás által érintett telephely neve, típusa és elhelyezkedése, feltüntetve, hogy inaktív kútról, ideiglenesen lezárt kútról vagy véglegesen lezárt és felhagyott kútról van-e szó;
- c) amennyiben az kivitelezhető, a kút vagy a kútfúrás telephely határait jelölő térkép;
- d) a levegőbe és a vízbe történő metánkibocsátás számszerűsítésének eredményei.

2. Az inaktív kutak, az ideiglenesen lezárt kutak, valamint a véglegesen lezárt és felhagyott kutak jegyzékei a következő elemeket tartalmazhatják:

- a) az első fúrás és az utolsó művelet időpontja;
- b) irány (függőleges, vízszintes, illetve ferde);
- c) a kút teljes mélysége;
- d) történt-e valamilyen figyelemreméltó esemény a fúrás folyamat során, például „lyukmegindulás”;
- e) érintkezett-e a kút kénvegyületeket jelentős mennyiségben (savanyú gáz) vagy nyomokban (édes gáz) tartalmazó gázzal;
- f) a kút felső 1 000 méterére vonatkozó, 1 000 méteres sugárban mért, rendelkezésre álló szeizmikus adatok;
- g) a kút integritásának értékeléséről szóló legutóbbi jelentés;
- h) a kút feltárási vagy kitermelési célú kút-e;
- i) érintkezett-e a kút sekély gázzebekkel, sekély gázzónákkal vagy folyadékvesztési zónákkal;
- j) a kút szárazföldön (tüntesse fel, hogy városi, vidéki vagy egyéb területen) vagy a tengeren (tüntesse fel a vízmélységet) található-e;
- k) tengeri kutak esetében a tengerfenéken uralkodó minden olyan körülményre vonatkozó információ, amely segítheti a metán eltávozását a vízoszlopon keresztül;
- l) a kút életciklusára vonatkozó információk (aktív, inaktív, lezárt, felszínen leszerelt stb.);
- m) a leszerelt kúthoz tartozó kútfedelelet lefűvatták-e.

3. A véglegesen lezárt és felhagyott kutakat illetően a jegyzékeknek a következő információkat is tartalmazniuk kell:

- a) a levegőbe és a vízbe történő metánkibocsátás utolsó ismert mérései vagy számszerűsítése, ha van ilyen;
- b) információ arról, hogy az érintett illetékes hatóság igazolta, hogy a szóban forgó kút vagy kútfúrás telephely megfelel a 2. cikk 40. pontjában meghatározott kritériumoknak;
- c) megfelelő dokumentáció annak igazolására, hogy a kútból vagy a kútfúrás által érintett telephelyről nem származik metánkibocsátás, beleértve a kibocsátási tényezőt vagy mintavételen alapuló számszerűsítést vagy az ISO 16530-1:2017 szabvány szerinti végleges felszín alatti izoláció megbízható bizonyítékát:
  - i. az 1994. augusztus 3-án vagy azt követően véglegesen lezárt és felhagyott összes kút esetében;
  - ii. adott esetben az 1994. augusztus 3-át megelőzően véglegesen lezárt és felhagyott összes kút esetében.

2. rész

Az inaktív kutak és az ideiglenesen lezárt kutak kibocsátáscsökkentési terveinek legalább a következő elemeket kell tartalmazniuk:

1. az egyes inaktív kutak és ideiglenesen lezárt kutak kezelésének ütemterve, beleértve a végrehajtandó intézkedéseket is;
2. az inaktív kút vagy ideiglenesen lezárt kút üzemeltetőjének, tulajdonosának vagy adott esetben engedélyesének neve és címe;
3. az inaktív kutak és az ideiglenesen lezárt kutak kármentesítésének, helyreállításának vagy végleges lezárásának tervezett befejezési időpontja.

VI. MELLÉKLET

Az aktív szénbányákra vonatkozó jelentések a 20. cikkben említettek szerint

1. rész

Az aktív mélyművelésű szénbányákra vonatkozó jelentéseknek legalább az alábbi elemeket kell tartalmazniuk:

1. a bányüzemeltető neve és címe;
2. a szénbánya címe;
3. a szénbánya által kitermelt egyes széntípusok tonnában megadott mennyisége;
4. a szénbánya által használt összes szellőzőakna tekintetében:
  - a) név (ha van);
  - b) használati időszak, ha az eltér a jelentéstételi időszaktól;
  - c) koordináták;
  - d) rendeltetés (beszívás, kivezetés);
  - e) a metánkibocsátás méréséhez és számszerűsítéséhez használt mérőberendezés műszaki leírása és a gyártó által meghatározott optimális működési feltételek;
  - f) a folyamatos mérést végző berendezés üzemidejének aránya;
  - g) hivatkozás az alkalmazandó szabványokra vagy műszaki előírásokra a következők vonatkozásában:
    - a metánmérő berendezés mintavételi helyzete,
    - az áramlási sebesség mérése,
    - a metánkoncentráció mérése;
  - h) a folyamatos mérést végző berendezés által rögzített metánkibocsátás (tonna);
  - i) a havi mintavételezés keretében rögzített metánkibocsátás (tonna/óra), amely magában foglalja a következő információkat:
    - a mintavétel dátuma,
    - mintavételi eljárás,
    - a légköri viszonyokkal (nyomás, hőmérséklet, páratartalom) kapcsolatos értékek leolvasása; az ilyen méréseket megfelelő távolságból kell végezni annak érdekében, hogy azok tükrözzék a folyamatos mérést végző berendezés működési körülményeit;
  - j) ha a szénbánya olyan összeköttetésben áll egy másik szénbányával, amely lehetővé teszi a levegő szénbányák közötti áramlását, a szénbánya neve;
5. a bányászat utáni kibocsátási tényezők és a számításukhoz alkalmazott módszer leírása;
6. bányászat utáni kibocsátás (tonna).

2. rész

Az aktív külszíni szénbányákra vonatkozó jelentéseknek legalább az alábbi elemeket kell tartalmazniuk:

1. a bányüzemeltető neve és címe;
2. a szénbánya címe;
3. a szénbánya által kitermelt egyes széntípusok tonnában megadott mennyisége;
4. a szénbánya által hasznosított összes lelőhelyről készült térkép, az említett lelőhelyek határainak feltüntetésével;
5. az egyes szénlelőhelyek esetében:
  - a) név (ha van);

- b) használati időszak, ha az eltér a jelentéstételi időszaktól;
  - c) a bányászati tevékenységből származó metánkibocsátás meghatározásához használt kísérleti módszer ismertetése, beleértve a környező rétegekből származó metánkibocsátás figyelembevételére szolgáló módszertan kiválasztását is;
6. a bányászat utáni kibocsátási tényezők és a számításukhoz alkalmazott módszer leírása;
7. bányászat utáni kibocsátás.

3. rész

A metánmentesítő állomásokra vonatkozó jelentéseknek legalább az alábbi elemeket kell tartalmazniuk:

1. a bányüzemeltető neve és címe;
2. a bánya vagy bányák metánlecsapoló rendszere által szállított metán tonnában megadott mennyisége bányánként;
3. a lefúvatott metán tonnában megadott mennyisége;
4. a fáklyázott metán tonnában megadott mennyisége;
5. fáklya vagy más égetőberendezés beépített ártalmatlanítási hatásfoka;
6. a leválasztott metán felhasználása.

VII. MELLÉKLET

**A metánmentesítő állomásokon történt lefúvatási események és fáklyázási események jelentése
a 23. cikkben említettek szerint**

A metánmentesítő állomások üzemeltetőinek legalább a következő elemekre kiterjedően kell jelentést tenniük az illetékes hatóságoknak a lefúvatási eseményekkel, illetve a fáklyázási eseményekkel kapcsolatban:

1. a metánmentesítő állomás üzemeltetőjének neve és címe;
2. az esemény észlelésének időpontja;
3. az esemény oka;
4. adott esetben annak indokolása, hogy fáklyázás helyett miért lefúvatást alkalmaztak;
5. a lefúvatott és fáklyázott metán tonnában megadott mennyisége, vagy becsült mennyisége, ha a számszerűsítés nem lehetséges.

VIII. MELLÉKLET

A bezárt mélyművelésű szénbányákra és felhagyott mélyművelésű szénbányákra vonatkozó jegyzékek, jelentések és kibocsátáscsökkentési tervek a 24., 25. és 26. cikkeken említettek szerint

1. rész

1. A 24. és 25. cikkben említett, a bezárt mélyművelésű szénbányákra és felhagyott mélyművelésű szénbányákra vonatkozó jegyzékek minden egyes telephely vonatkozásában legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:
  - 1.1. az üzemeltető, a tulajdonos vagy adott esetben az engedélyes neve és címe;
  - 1.2. a telephely címe;
  - 1.3. a szénbánya határait jelölő térkép;
  - 1.4. a szénbánya-művelési rendszerek és azok állapota;
  - 1.5. a következő pontszerű kibocsátási forrásokon végzett, a forrásszintű metánkibocsátás közvetlen mérésének vagy számszerűsítésének eredményei:
    - a) az aktív szénbánya által használt összes akna, a következő adatok kíséretében:
      - i. az akna koordinátái;
      - ii. az akna neve (ha van);
      - iii. a lezárás állapota és a lezárás módja, ha ismert;
    - b) nem használt szellőzőcsövek;
    - c) nem használt gázlecsapoló kutak;
    - d) egyéb nyilvántartott lehetséges pontszerű kibocsátási források.
2. Az 1.5. pontban említett méréseket a következő elvekkel összhangban kell elvégezni:
  - 2.1. a méréseket a megfelelő tudományos szabványoknak megfelelően és olyan légköri nyomáson kell végezni, amely lehetővé teszi az esetleges metánszivárgások kimutatását;
  - 2.2. a méréseket olyan berendezés használatával kell elvégezni, amely éves szinten legalább 0,5 tonna pontosságot biztosít;
  - 2.3. a mérési adatok mellett a következő információkat kell megadni:
    - a) a mérés időpontja;
    - b) a légköri nyomás;
    - c) a méréshez használt berendezés műszaki adatai;
  - 2.4. a kettős számbavétel elkerülése érdekében a korábban két vagy több szénbánya által használt szellőzőaknákat egyetlen szénbányához kell rendelni.

2. rész

A 25. cikk (6) bekezdésében említett jelentésnek a következő elemeket kell tartalmaznia:

1. az üzemeltető, a tulajdonos vagy adott esetben az engedélyes neve és címe;
2. a telephely címe;
3. az 1. részben említett valamennyi pontszerű kibocsátási forrásból származó metánkibocsátás, beleértve a következőket:
  - a) a pontszerű kibocsátási forrás típusa;
  - b) a mérőberendezés műszaki adatai és a metánkibocsátás becslésére alkalmazott módszer, beleértve azok érzékenységiét;
  - c) a mérőberendezés üzemidejének aránya;

- d) a mérőberendezés által rögzített metánkoncentráció;
- e) a pontszerű kibocsátási forrásból származó metánkibocsátás becsült értéke.

3. rész

1. A 26. cikk (1) bekezdésében említett kibocsátáscsökkentési tervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:
  - 1.1. az 1. részben említett valamennyi pontszerű kibocsátási forrás felsorolása;
  - 1.2. a pontszerű kibocsátási forrásokon alapuló, telephelyi szintű metánkibocsátás csökkentésének műszaki megvalósíthatósága;
  - 1.3. az egyes telephelyeken belüli metánkibocsátás csökkentésének ütemterve;
  - 1.4. a felhagyott szénbányákból származó metán begyűjtésére irányuló projektek hatékonyságának értékelése, amennyiben azokat végrehajtották.
2. A kibocsátáscsökkentési terv tartalmazhat áttekintést a metánkibocsátás csökkentésére alkalmazott mérséklési gyakorlatokról, például a következőkről: geotermikus és hőtárolási projektek megvalósítása az elárasztott szénbányákban, vízenergia-alkalmazások az el nem árasztott szénbányákban, a metán gázeltávolítással történő leválasztása, a biztonság szempontjából releváns gázeltávolító készülékek használata, a bányagáz energiaforrásként történő felhasználása, illetve a bányavíz lehatárolása és egyéb lehetséges hasznosítása.

IX. MELLÉKLET

Az importőrök által a 27. cikk (1) bekezdésével, a 28. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével, valamint a 29. cikk (1) bekezdésével összhangban szolgáltatandó információk

Az importőröknek a következő információkat kell megadniuk:

1. az exportőr neve és címe, és – amennyiben a termelő nem azonos az exportőrrel – a termelő neve és címe;
2. a statisztikai célú területi egységek uniós nomenklatúrája (NUTS) 1. szintjébe sorolt azon exportáló harmadik országok és régiók, ahol a termékeket előállították, valamint a NUTS 1. szintjébe sorolt azon országok és régiók, amelyekben keresztül a termékeket azoknak az uniós piacon történő forgalomba hozatalát megelőzően szállították;
3. az arra vonatkozó információ, hogy a nyersolaj és a földgáz tekintetében a termelő vagy adott esetben az exportőr végez-e forrásszintű és telephelyi szintű mérést és számszerűsítést, hogy ezen adatok független harmadik fél általi hitelesítés tárgyát képezik-e, hogy jelenti-e metánkibocsátását, akár önállóan, akár az UNFCCC követelményeivel összhangban lévő, a nemzeti ÜHG-jegyzékekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségvállalások részeként, valamint eleget tesz-e az UNFCCC jelentéstételi követelményeinek vagy az OGMP 2.0 szabványainak; a metánkibocsátásról szóló legutóbbi jelentés egy példánya, amely adott esetben tartalmazza a 12. cikk (4) bekezdésében említett információkat, amennyiben azok a jelentésben szerepelnek; valamint a jelentésben az egyes metánkibocsátási típusok vonatkozásában alkalmazott számszerűsítési módszer (például az UNFCCC vagy az OGMP 2.0 szerinti szintek);
4. az arra vonatkozó információ, hogy a nyersolaj és a földgáz tekintetében a termelő vagy adott esetben az exportőr alkalmaz-e a metánkibocsátásának ellenőrzésére irányuló szabályozási vagy önkéntes intézkedéseket, beleértve az olyan intézkedéseket is, mint az LDAR-vizsgálatok, illetve a lefúvatási események és fáklyázási események ellenőrzésére és korlátozására irányuló intézkedések, beleértve ezen intézkedések ismertetését, valamint – amennyiben rendelkezésre állnak – az LDAR-vizsgálatokkal, továbbá a lefúvatási eseményekkel és fáklyázási eseményekkel kapcsolatos, az utolsó, adatokkal alátámasztott naptári évre vonatkozó releváns jelentéseket;
5. az arra vonatkozó információk, hogy a szén tekintetében a termelő vagy adott esetben az exportőr végez-e mérést és számszerűsítést a forrásszintű metánkibocsátás tekintetében, hogy ezen metánkibocsátás kiszámítása és számszerűsítése a VI. melléklettel összhangban történik-e, hogy ezen adatok független harmadik fél általi hitelesítés tárgyát képezik-e, hogy jelenti-e metánkibocsátását, akár önállóan, akár az UNFCCC követelményeivel összhangban lévő, a nemzeti ÜHG-jegyzékekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségvállalások részeként, valamint eleget tesz-e az UNFCCC jelentéstételi követelményeinek vagy valamely, a metánkibocsátás nyomon követésére, jelentésére és ellenőrzésére vonatkozó európai vagy más nemzetközi szabványnak; a metánkibocsátásról szóló legutóbbi jelentés egy példánya, amely adott esetben tartalmazza a 20. cikk (6) bekezdésében említett információkat; valamint a jelentésben az egyes metánkibocsátási típusok vonatkozásában alkalmazott számszerűsítési módszer (például az UNFCCC szerinti szintek);
6. az arra vonatkozó információ, hogy a szén tekintetében a termelő vagy az exportőr alkalmaz-e metánkibocsátásának ellenőrzésére irányuló szabályozási vagy önkéntes intézkedéseket, beleértve az olyan intézkedéseket is, mint a lefúvatási események és fáklyázási események ellenőrzésére és korlátozására irányuló intézkedések; amennyiben rendelkezésre állnak, a lefúvatott és a fáklyázott metán mennyiségei az egyes szénbányákra vonatkozóan legalább az utolsó naptári év tekintetében, valamint az egyes szénbányák meglévő csökkentési kibocsátáscsökkentési tervei, továbbá ezen intézkedések ismertetése, beleértve – amennyiben rendelkezésre állnak – a lefúvatási eseményekkel és fáklyázási eseményekkel kapcsolatos, az utolsó, adatokkal alátámasztott naptári évre vonatkozó releváns jelentéseket;
7. adott esetben a (3) és (5) pontban említett jelentések független harmadik fél általi hitelesítését végző szervezet neve;
8. adott esetben a 28. cikk (1) vagy (2) bekezdése szerinti információ, amely igazolja, hogy – a 2024. augusztus 4-én vagy azt követően kötött vagy megújított szerződések esetében – a nyersolaj, földgáz vagy szén az e rendeletben meghatározottakkal egyenértékű, a termelő szintjén alkalmazott nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési intézkedések hatálya alá tartozik, továbbá az annak biztosítására tett erőfeszítésekkel kapcsolatos információ, hogy a 2024. augusztus 4. előtt kötött szerződések alapján szállított nyersolaj, földgáz vagy szén a termelő szintjén alkalmazott, az e rendeletben meghatározottakkal egyenértékű nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési intézkedések hatálya alá tartozzon;
9. információ arról, hogy a szállítási szerződésekben alkalmazzák-e a 28. cikk (3) bekezdésében említett záradékmintákat, megjelölve, hogy mely záradékmintákról van szó;
10. a 29. cikk (1) bekezdése szerinti információ a vonatkozó szállítási szerződések alapján az uniós piacon forgalomba hozott nyersolaj, földgáz és szén kitermelésével járó metánkibocsátás intenzitásáról.